

KONTRA

**Σκάνδαλο διαρκείας
στο «Πόρτο Καρράς»**
Η Πολεοδομία του Δήμου Σιθωνίας
εξέδωσε παράνομη Οικοδομική Άδεια
[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

Επιμελητήριο Περιβάλλοντος και
Βιωσιμότητας
**«Κωλόχαρτο» η ΜΠΕ για
το γήπεδο Μελισσανίδη**
[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

20ή μέρα απεργία πείνας
**Λευτεριά στην Εύη
Στατήρη**
ΠΟΡΕΙΑ, ΤΡΙΤΗ 6 ΟΚΤΩΒΡΗ,
ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ, 6:30μμ
[ΣΕΛΙΔΑ 13](#)

**Εκοψαν πάλι την άδεια
του Ν. Ρωμανού!**
[ΣΕΛΙΔΑ 12](#)

Στα χνάρια του Γιωργάκη ο Τσίπρας
**Για ένα χτύπημα από
τον Ομπάμα στην
πλάτη, ρε γαμώτο**
[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

**Προσφέροντας γην και
ύδωρ στα μονοπώλια**
[ΣΕΛΙΔΑ 7](#)

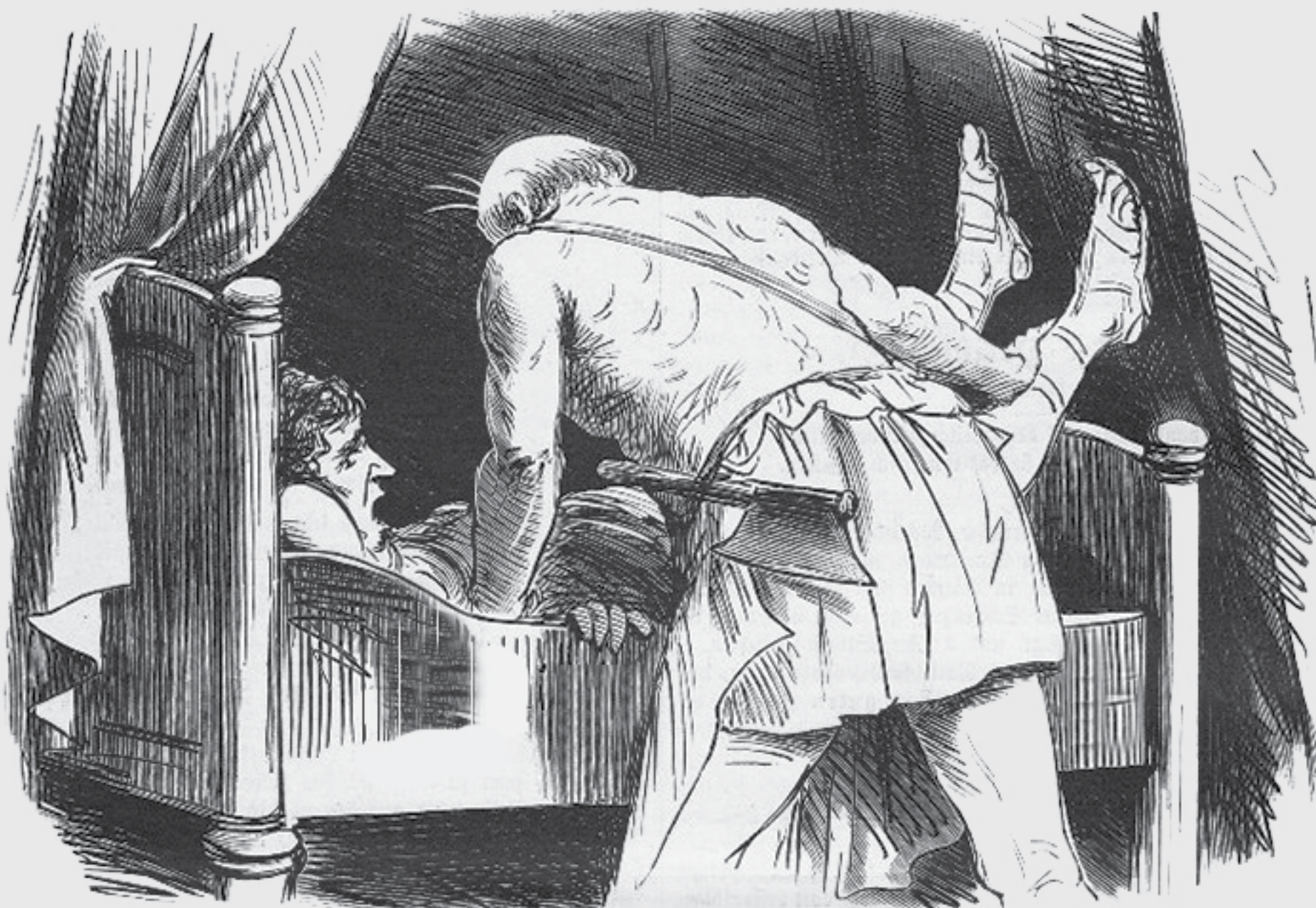
1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 838 - 3 Οκτώβρη 2015

www.eksegersi.gr

Κατακρεούργησαν την κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ

Ετοιμάζουν τη νέα σαρωτική αντιασφαλιστική ανατροπή

Scripta... Verba...

Νιώθω λίγο άβολα. Εως το 2010 ως γιατρός και αργότερα ως δήμαρχος Σφακιών, στο υπουργείο ερχόμουν μόνο υπό καθεστώς κινητοποιήσεων. Εχουμε παίξει και ξύλο στην είσοδο του υπουργείου. Ηρθε, όμως, το πλήρωμα του χρόνου να κάτω σε αυτή την καρέκλα.

Παύλος Πολάκης

Ασε, αγόρι μου, δεν πρωτοτυπείς. Το δρόμο συνδικαλισμός-Βουλή-υπουργείο τον έχουν διανύσει πολλοί πριν από σένα. Κανελλόπουλος, Πρωτόπαπας, Κουτσούκος κτλ. κτλ.

Υπάρχουν δυνατότητες αν κάνουμε οικονομία και να φτουρίσουμε τα πράγματα. Ξέρετε και τα γεμιστά είναι επιπόνηση του ελληνικού λαού ώστε πολύ φτηνά να τρώει μια ελληνική οικογένεια.

Θεανώ Φωτίου

Η μαντάμ με τη βαθυστόχαστη πολιτική σκέψη, εκτός από βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ και υπουργός των Τσιπροκαμμένων, διετέλεσε και πανεπιστημιακός (τρομάρα της)!

Εβλεπα τον Ολυμπιακό εκείνη την ώρα και με πήραν τηλέφωνο για να πουν ότι μου προτείνουν τη θέση του υφυπουργού Παιδείας

Θεοδόσης Πελεγρίνης

Αυτός τουλάχιστον δεν παριστάνει ότι είναι κάτι άλλο απ' αυτό που στην πραγματικότητα είναι. Κουκιά τρώει, κουκιά μαρτυράει...

Οι μεγάλοι νικητές των εκλογών, εκτός από τον Αλέξη, ήταν η τρόικα -το ΔΝΤ, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η ΕΚΤ.

Ιωάννης Βαρουφάκης

Οταν δεν σε παίζουν στο εσωτερικό, αναζητάς Μέσα του εξωτερικού για να πεις τις πιο αφόρητες κοινοτυπίες με ύφος σπουδαίων θεωρητικών συμπερασμάτων. Κατανοούμε το ψυχολογικό σοκ του ανδρός.

Αν μείνουμε στη λογική της γαλάζιας πασαρέλας και του beach bar, τότε μην κουραζόμαστε με διαδικασίες και εκλογικές διαδρομές: η λύση είναι προφανής και αυταπόδεικτη: «Σπαλιάρας for president!»

Πάνος Παναγιωτόπουλος

Ο «κόκκινος Πάνος» είναι πάντα παρών, έστω και εκτός Βουλής.

Χάσαμε γιατί κάναμε λάθη και ο Σταύρος Θεοδωράκης και όλοι μας στις έως τώρα κοινοβουλευτικές διαδικασίες και εκτός Βουλής, έχοντας μια φιλική συμμετοχή και στάση στη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ «κάπως». Δίνοντας έτσι την εντύπωση σε κάποιους ότι «έλα μωρέ, θέλουν αυτοί να χωθούν σε κάποιο υπουργείο».

Γρήγορης Ψαριανός

Δρόμο για της Φώφης, μπας και μας χώσει σε κάνα υπουργείο (ή έστω στη Βουλή).

ΡΙΠΕΣ

◆ Η Ραχήλ απεκάλεσε τη Βουλή μπορντέλο και ο Στάθης της απάντησε «ότι κάτι τέτοιο είναι αδύνατον χωρίς την παρουσία της ίδιας ή όποιου άλλου αμολάει φασίζοντα, αντικοινοβουλευτικά και σεξιστικά σχόλια» ◆ Δεν μπορείς να πεις, είναι μια ωραία ατμόσφαιρα εκεί στη ΛΑΕ ◆ Ευτυχώς που υπάρχει η Ραχήλ για να μας θυμίζει τι σημαίνει πολιτικός τυχודικτισμός χωρίς αρχές και έρμα ◆ Πώς φαίνεται η αριστερά του χαβιαριού... ◆ Ο Φίλης οργιζόταν επειδή οι δημοσιογράφοι μιλούσαν για την αύξηση της τιμής των μακαρονιών ◆ Και η Φωτίου προτείνει τα γεμιστά ως πρότυπο οικονομικού φαγητού ◆ Εχεις φτιάξει ποτέ γεμιστά, μωρή Θεανώ, να δεις πόσο κοστίζουν, ακόμα και χωρίς κιμά; ◆ Αλλά άμα τρως στα γκουρμέ εστιατόρια, ανοίγεις μετά το στόμα σου και τρέχουν μαργαριτάρια ◆ Η Φώφη άφησε τον Χρυσοχοϊδή

εκτός Βουλής ◆ Αμ δε, ο Λαλιώτης τον άφησε ◆ Η εκδίκηση είναι ένα πιάτο που τρώγεται κρύο ◆ Κι αυτή τη φορά δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτα «οι φίλοι “μας” οι Αμερικάνοι» ◆ Διαβάσαμε στα «Νέα» ότι τον Σαγιά «τον έφαγαν τα παρεάκια... και η διάχυση ψιθύρων για το ξεκαλοκαίριασμα της οικογένειας Τσίπρα στο Σούνιο» ◆ Πάντως, τις φωτογραφίες στο κότσο και το ρεπορτάζ βίλας και παραλίας το έβγαλε στο facebook ο ίδιος ο πρωθυπουργικός φίλος ◆ Ο κύριος «είμαι αυτοδημιούργητος και βγάζω τσουβάλια λεφτά φυτεύοντας μαλλιά» ◆ Διαμαρτυρόμαστε εντόνως ◆ Μετά τον Νικολόπουλο, η δεύτερη επιλογή του προέδρου Πάνου ήταν ο Ζουράρις, αλλά τον απέρριψε ο Τσίπρας ◆ Για να κάτσει στη συνέχεια πάνω στη βορβορώδη ψωλεκτασία του Δ. Καμμένου ◆ Ενώ με τον Ζουράρι θα προσέφερε, ελλείψει άρτου, τζάμπα

θέαμα στο λαό ◆ Τι να 'κανε η δόλια μάνα, αμάρτησε για το παιδί της ◆ Η Ντόρα στηρίζει Βαγγέλα, γιατί αυτός μπορεί ν' αποτελέσει γέφυρα (και τι γέφυρα!) για να γίνει ο γιος της αρχηγός στο μέλλον ◆ Πάντως, οι βαρόνοι της δεξιάς στερούνται πίστης στη νίκη ◆ Αν ήθελαν να νικήσουν, μόνο ένα όνομα θα έπρεπε να «παίζει» ◆ Πανίκας Ψωμιάδης ◆ Πόσες φορές χρειάζεται να σας το πει για να το καταλάβετε; ◆ Ο Τσίπρας ζήτησε από τους υπουργούς να μη βγαίνουν στα τηλεοπτικά πρωινάδικα ◆ Θα λουφάζουν για λίγο και μετά θα τραβήξουν ξανά προς τη δόξα ◆ Γίνεται πρωινάδικο χωρίς Κατρούγκαλο; ◆ Η Κομισιόν ήξερε από το 2013 για το μαϊμούδέ λογισμικό της VW ◆ Ελα, δεν το πιστεύω ◆ Τώρα που η «επιτροπή αλήθειας δημόσιου χρέους» πέρασε στην Ιστορία, μήπως η κυρία Ζωή να μας έλεγε πόσο πήγε το «μαλλί»; ◆ Με

στοιχεία, όχι με αερολογίες ◆ Κι αν δεν το κάνει η κυρία Ζωή, μήπως να το κάνει ο αρμόδιος υπουργός Αλεξιάδης; ◆ Γιατί ο προκάτοχός του Μάρδας είχε δηλώσει ότι μας κόστισε πάρα πολύ ◆ Ο τέως υφυπουργός και τέως βουλευτής Παυλάρας παντρεύεται την εκλεκτή της καρδιάς του με πολιτικό γάμο ◆ Τώρα που τον άφησαν εκτός πολιτικού νυμφώνος, απελευθερώθηκε ◆ Καμμένος, Κουϊκ, Νικολόπουλος και Παππάς διασκεδάζαν στου Πλούταρχου τα χαράματα μετά την εκλογική νίκη ◆ Ο Καμμένος τραγούδησε κιόλας, ενώ η παρέα τον έρανε με λουλούδια (μπλιαχ!) ◆ Μην αναρωτιέστε «ποιος Παππάς;», για τον Διόσκουρο του Τσίπρα μιλάμε ◆ Αυτόν με την... αριστερή κουλουρά ◆ Ο μακαρίτης Βαγγέλας του ΠΑΣΟΚ τώρα δικαιώνεται ◆ Αυτός καθιέρωσε τον όρο «πολιτιστικά κέντρα» για τα σκυλάδικα ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Ο ΣΥΡΙΖΑ με το πρόγραμμα της Αριστεράς είναι ο πυλώνας της δημοκρατικής παράταξης». Ο εξ απορρήτων του Τσίπρα Νίκος Παππάς σε συνέντευξη-ποταμό στα «Νέα Σαββατοκύριακο». Φώφη και λοιποί πασόκοι, τ' ακούτε; Εχοντας χάσει ήδη οποιαδήποτε επαφή με τον κόσμο που αυτοπροσδιορίζεται ως αριστερός, επιχειρούν από τώρα το άνοιγμα προς τους «νοικοκυραίους» του κέντρου.

Σύντομα δε θα είστε μόνοι σας. Όταν ο ΣΥΡΙΖΑ μιλά για «δημοκρατική παράταξη», αρχίστε να φτύνετε στον κόρφο σας (αν και αυτό δεν αρκεί).

Κ «Όλοι οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ δεσμεύονται από τη συμφωνία και το πρόγραμμά μας. Το κυβερνητικό μέτωπο θα είναι αρραγές και διευρυμένο». Από την ίδια συνέντευξη του Παππά. Μεγάλη μπουκιά φάε, μεγάλη κουβέντα μη λες. Για τη διεύρυνση του κυβερνητικού μετώπου

δεν αμφιβάλλουμε, καθώς ο Λεβέντης δήλωσε ήδη ότι θα στηρίζει την κυβέρνηση, χωρίς Φώφη και Σταύρος που παραμένουν στην καβάτζα. Για το «αρραγές», όμως, μην παίρνεις όρκο. Τα ίδια έλεγαν και οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις και ξέρουμε τι έγινε. Αλλωστε, μερικούς από τους διαρρεύσαντες τους έχετε πια στον ΣΥΡΙΖΑ.

Κ Είχε υποσχεθεί στον Ρέντι ότι θα φορέσει τη γραβάτα μόλις πετύχει συμ-

φωνία για το χρέος. Ξέρουμε καλά τι «πέτυχε» στην πρώτη πρωθυπουργική θητεία του. Αδημονούμε για τη στιγμή που θα (ξανα)βαφτίσει το κρέας ψάρι (με ή χωρίς γραβάτα).

Κ Κι εκεί που κάποιοι γκρίνιαζαν για τον Μπόλαρη, πετάχτηκε ο κυρ-Αλέκος και τους θύμισε ότι ο Καμμένος είχε γράψει βιβλίο που υποδείκνυε τον Ανδρέα Παπανδρέου σαν αρχηγό της 17N. Αν ψάξουμε τι έχει πει και τι έχει κάνει ο καθένας στο παρελθόν, δε θα

μείνει άνθρωπος, κατέληξε με την παροιμιώδη θυμοσοφία του. Σωστός! Εχει και το προσωπικό πρόβλημα, βλέπετε, και δε θα ήθελε κάποια στιγμή να τον βγάλουν στη σέντρα οι ίδιοι οι συριζαίοι.

Κ Γιατί έπεσε τόσο πολύ το Ποτάμι; Γιατί «το Ποτάμι δεν είναι σύγχρονο κόμμα, είναι μελλοντικό κόμμα. Φέρει αξίες που η ελληνική κοινωνία δεν έχει ενστερνιστεί ακόμα». Πόσο μπροστά είσαι, ρε Σταύρακα. Πού να σε καταλάβει ο καθυστερημένος ο Έλληνας...

Κ Ευκαιρία να χύσει τη χολή του βρήκε ο Πρετεντέρης με την υπόθεση του Δ. Καμμένου. Φταίει ότι τα τελευταία χρόνια «επικράτησε μια έντονα διχαστική πλειοδοσία με δεξιά ή αριστερό πρόσημο. Είτε εκπέμπει αντισιμιτισμό και ομοφοβία, είτε κοινωνικό μίσος και ταξική ρητορική». Στην ίδια ζυγαριά οι κάθε είδους φασίστες με τους εργάτες και εργαζόμενους που διεκδικούν το δικίο τους απέναντι στο κεφάλαιο και τους υπηρέτες του.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η εντολή που λάβαμε, λοιπόν, μεταφράζεται σε μια και μόνο λέξη: Δουλειά, δουλειά, σκληρή δουλειά. Σκληρή δουλειά, χωρίς ιδιοτελείες αλλά με συλλογικότητα και με αίσθηση της μεγάλης ευθύνης που αναλαμβάνουμε. Της ευθύνης να αποκαταστήσουμε την κοινωνική δικαιοσύνη και την αξιοπρέπεια του ελληνικού λαού για μια κοινωνία ισότητας και ευημερίας. Της μεγάλης ευθύνης, σε τέσσερα χρόνια από σήμερα, να έχουμε καταφέρει να δημιουργήσουμε μια διαφορετική Ελλάδα. Μια άλλη Ελλάδα.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

3/10: Ημέρα δράσης Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας, ημέρα κατοικίας, Ιράκ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1932), Νότια Κορέα: Ημέρα ίδρυσης, Γερμανία: Ημέρα επανένωσης (1990), Μπαρμπάντος: Ημέρα Ηνωμένων Εθνών 3/10/1970: Βόμβα (ΠΑΚ) στον Εθνικό Κήπο την ώρα συνομιλιών κυβέρνησης με αμερικανό υπουργό Άμυνας, τρεις συλλήψεις 3/10/1979: Αυτοκτονία Νίκου Πουλαντζά 3/10/1979: Βόμβες σε δύο αυτοκίνητα Αμερικάνων (ΕΛΑ) 3/10/1993: Αυτοκτονία Κατερίνας Γώγου 3/10/2002: Σε ισόβια μετατρέπεται η θανατική ποινή του Αμπντουλάχ Οτσαλάν 4/10: Ημέρα ζώων, Λεσότο: Ημέρα ανεξαρτησίας (1966) 4/10/1938: Ιδρυση Τροχαίας 4/10/1974: Ιδρυση Νέας Δημοκρατίας 5/10: Ημέρα κατάπορνεϊας, ημέρα αρχιτεκτονικής, ημέρα εκπαιδευτικών, Βουλγαρία: Ημέρα ανεξαρτησίας

(1908), Αζόρες, Γουινέα-Μπισάου, Πορτογαλία: Ημέρα δημοκρατίας (1910), Ινδονησία: Ημέρα στρατού, Λεσότο: Ημέρα αθλητισμού 5/10/1927: Σύλληψη μεγαλοβιομήχανου Αθανάσιου Μποδοσάκη για συνεργασία με τον Θεόδωρο Πάγκαλο σε βάρος του δημοσίου 5/10/1968: Ιδρυση IRA 5/10/1972: Τέσσερις καταδίκες μελών «Κινήματος 20ής Οκτώβρη» 5/10/1986: Βόμβες σε τρεις εφορίες και στη διεύθυνση συγκοινωνιών νομαρχίας Πειραιά (17N) 6/10: Αίγυπτος: Ημέρα στρατού 6/10/2004: Αθώς ο Μιχάλης Κασσίμης για υπόθεση ΕΛΑ 6/10/2006: Νεκρός συνδικαλιστής (ΠΑΣΚΕ) στη διάρκεια συνδικαλιστικών εκλογών στα ΕΛΤΑ μετά από συμπλοκή με πρώην συνδικαλιστή (ΔΑΚΕ) 7/10: Ημέρα για αξιοπρεπή εργασία 7/10/1943:

Επίθεση Ζέρβα εναντίον ΕΛΑΣ Ηπείρου 7/10/1969: Βόμβες (ΚΕΑ) σε δημαρχείο Καλλιθέας και ΙΧ 7/10/1991: Εκτέλεση τούρκου αναπληρωτή ακόλουθου τύπου Τσετίν Γκιωργκιού (17N) 8/10: Ημέρα μείωσης φυσικών καταστροφών, ημέρα παρηγορητικής φροντίδας, ευρωπαϊκή ημέρα γονέων-σχολείων 8/10/1977: Βόμβες σε τρία αυτοκίνητα βορειοαμερικάνων (ΕΛΑ) 9/10: Ημέρα ταχυδρομείων, Ουγκάντα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962), Περού: Ημέρα εθνικής αξιοπρέπειας (1968) 9/10/1946: Τρομοκρατικές ομάδες του Κατσαρέα δολοφονούν 45 δημοκρατικούς πολίτες (Λακωνία) 9/10/1967: Θάνατος Ερνέστο Τσε Γκεβάρα 9/10/1977: Βόμβα στη λέσχη αξιωματικών προσωπικού βάσεων Ελληνικού (ΕΛΑ).

Βαγγέλας, ο παράκλητος...

Τον Πανίκα τον αγαπάμε, αλλά δεν κάνει για πρόεδρος, ο Βαγγέλας είναι έμπειρος πολιτικός, αλλά εμείς εδώ πάνω... Τζιτζικώστα δαγκωτό, δήλωσε σε ραδιοσταθμό της Θεσσαλονίκης ο Ανθιμος, παίρνοντας θέση μέλους της κριτικής επιτροπής στα γαλάζια καλλιστεία. Κάτι τέτοια φοβάται ο Βαγγέλας, γι' αυτό και εφάρμοσε την τακτική του παράκλητου: δεν είμαι εγώ που θέλω να γίνω μόνιμος και όχι μεταβατικός αρχηγός της ΝΔ, είναι το κόμμα που με χρειάζεται και τα στελέχη του που με παρακαλούν να θέσω υποψηφιότητα. Όπως ακριβώς το λέει και το κατά Ιωάννην: «Εγώ ερωτήσω τον πατέρα και άλλον παράκλητον δώσει υμίν, ίνα μένη μεθ' υμών εις τον αιώνα»...

Δεν είναι καθόλου δύσκολο να διακρίνει κανείς την τακτική του. Αφησε όλους τους άλλους να εκδηλωθούν, να ξεκατινιαστούν, να δείξουν όλα τα χαρτιά τους, να λαχανιάσουν, κάποιοι και να ξεφτιλιστούν, ενώ ο ίδιος παρίστανε το δύσκολο, ώστε να πυκνώνουν οι δημόσιες εκκλήσεις βουλευτών και στελεχών για να βάλει υποψηφιότητα. Επικοινωνιακά ο ίδιος εμφανιζόταν ως το σημαντικότερο και αναντικατάστατο στέλεχος, ως ο μοναδικός που αξίζει για αρχηγός, ενώ οι υπολοίποι διεκδικητές εμφανίζονταν ως αλαζόνες νεαροί που δε νοιάζονται για το κόμμα, αλλά μόνο για τις προσωπικές τους φιλοδοξίες.

Φυσικά, όλο αυτό το διάστημα ο Βαγγέλας δούλευε παρασκηνακά, ζητώντας να τοποθετηθούν υπέρ του όλοι οι βερόνιοι του κόμματος, όλα τα μεγάλα τζάκια, και ζητώντας προφανώς και εγγυήσεις από την πλευρά τους, ότι θα τον στηρίζουν στην προεκλογική του καμπάνια, χωρίς να του βάλουν εμπόδια, αλλά και κινητοποιώντας τους προσωπικούς τους μηχανισμούς υπέρ του. Κι όταν τα εξασφάλισε, άρχισε να προετοιμάζει τη θριαμβευτική εμφάνισή του στην πασαρέλα, με τρόπο που να προκαλεί δέος στους άλλους υποψήφιους. Ούτε ο Μοχάμεντ Αλι να ήταν.

Τη Δευτέρα δήλωσε ότι «αν πάρω απόφαση, θα την πάρω με πολιτικά κριτήρια για ν' αλλάξω τη ΝΔ, να είμαι καιρός και όχι για να κάνω τον τοποτηρητή». Ταυτόχρονα, έριξε και βολές κατά του Παπαμπίκου, ο οποίος «παίζει» Τζιτζικώστα. Κάποιος που θέλει ν' αλλάξει τη ΝΔ, πρέπει να επιδιώξει να γίνει αρχηγός της. Αλλιώς, πρέπει να επιλέξει το δρόμο της πολιτικής συνταξιοδότησης. Η Τρίτη ήταν αφιερωμένη σ' αυτή του τη δήλωση. Την Τετάρτη έγινε πρώτα γνωστό ότι οι συνεργάτες του ζήτησαν τον κατάλογο με τα μέλη της Πολιτικής Επιτροπής της ΝΔ και τον κατάλογο με όσους έχουν

δικαίωμα να υπογράψουν υπέρ ενός υποψήφιου, ενώ στη συνέχεια ανακοινώθηκε ανεπίσημα ότι την Πέμπτη θα δώσει μίνι συνέντευξη Τύπου για ν' ανακοινώσει επίσημα την υποψηφιότητά του. Έτσι, ετοίμασε τη θριαμβευτική εμφάνισή του στη σκηνή ως «παράκλητος».

Επόμενο στοιχείο του Βαγγέλα είναι να περάσει απόφαση για fast track προεκλογική περίοδο, ώστε να μη δώσει χρόνο στους αντιπάλους του (ιδιαίτερα στον Τζιτζικώστα, που από τη Θεσσαλονίκη και κάτω δεν τον «ξέρει» κανένας) να κάνουν προεκλογική καμπάνια και να έρθουν σε επαφή με κόσμο. Οι πιθανότητες να το πετύχει και αυτό είναι μεγάλες. Αναμένεται να βγουν όλοι οι βερόνιοι, κόμηντες και υποκόμηντες και να λένε ότι υπάρχουν κρίσιμα νομοθετήματα μπροστά και δεν μπορεί η ΝΔ να ασχολείται με τα εσωτερικά της. Εδώ η χώρα έκανε δημοψήφισμα σε δέκα μέρες και εκλογές σ' ένα μήνα και δεν μπορεί η ΝΔ σε τρεις βδομάδες να εκλέξει αρχηγό;

Εξίσου διακριτές ήταν οι κινήσεις και των υπόλοιπων. Ο Κούλης ξεκίνησε πρώτος, γιατί του έχει καρφωθεί ότι είναι ικανός να πετύχει εκεί που απέτυχε η αδερφή του. Όπως είπε, έχει τη στήριξη του μπαμπά Δρακουμέλ, που θα είναι ο πεντηκοστός που θα υπογράψει την υποψηφιότητά του, όχι όμως και της αδελφής Ντόρας, η οποία πήγε από την αρχή με τον Βαγγέλα, διότι θέλει αυτός

να «ζεστάνει» την καρέκλα για να καθήσει σ' αυτή μετά από μερικά χρόνια ο γιος της. Για τον Κούλη έτσι κι αλλιώς ουδέποτε είχε καλή γνώμη, δε θεωρούσε ότι έχει αρχηγική περπατησιά.

Ο Τζιτζικώστας νομίζει πως μπορεί να μοστράρει ως αντι-Τσίπρας! «Τρελάθηκε» από τη νίκη του στις περιφερειακές και δε λογάριασε ότι αυτή τη φορά το γήπεδο είναι διαφορετικό. Είναι κανονικό ποδοσφαιρικό γήπεδο και όχι 5Χ5. Το σημαντικότερο λάθος του είναι ότι προσπάθησε να εκβιάσει στήριξη των Καραμανλικών. Εισέπραξε έτσι ένα ξεγυρισμένο «φτύσιμο» από τον Κ. Καραμανλή τον Γ', ο οποίος επίσης θέλει να του «ζεστάνει» την αρχηγική καρέκλα ο Βαγγέλας. Δεν είναι τυχαίο ότι μόλις μίλησε ο Καραμανλής ο μικρός, πετάχτηκε και ο γιος της Ντόρας να κάνει δήλωση με μπηχτές κατά του Τζιτζικώστα. Ποιος ξέρει, ίσως οι εκπρόσωποι των δυο μεγάλων φέουδων της γαλάζιας παράταξης να είναι αντίπαλοι μετά από μερικά χρόνια. Προς το παρόν, στηρίζουν... Βαγγέλα δαγκωτό.

Ο Μπουμπούκος το έφερε από εδώ, το έφερε από εκεί, στο τέλος πίστεψε ότι μπορεί να γίνει αρχηγός, εκπροσωπώντας τη δεξιά μέσα στην κεντροδεξιά, όπως λέει. Ο «κολητρός» του ο τσεκουροφόρος τον πούλησε και μάλλον «παίζει» Κούλη (αν και στον όμορφο αυτό κόσμο δεν αποκλεί-

εται κωλοτούμπα της τελευταίας στιγμής, με τα ανάλογα ανταλλάγματα φυσικά). Το δυστύχημα για τον Μπουμπούκο είναι πως δυσκολεύεται να μαζέψει ακόμα και τις 50 υπογραφές κι έτσι δεν αποκλείεται να πάθει «κλακάζ» και να μην εμφανιστεί στην αφετηρία. Στις κωλοτούμπες έχει αποδείξει ότι ξεπερνά ακόμα και τον Τσίπρα, οπότε φιλοδοξεί να αναδειχτεί σε ηγετική προσωπικότητα που θα διεκδικήσει «κάτι καλό» από τον Βαγγέλα (ο οποίος, όμως, δεν είναι και το... καλύτερο παιδί).

Οι υπόλοιποι δε δοκίμασαν καν. Πιο «σοφός» ο Δένδιας, δεν επέτρεψε καν να παίξει τ' όνομά του. Προτιμά μια θέση τιμαριούχου παρά του Βαγγέλα παρά μια εξετελιστική ήττα. Γεννημένος το 1957 είναι (μην κοιτάτε που μεγαλοδειχνει), έχει χρόνο να περιμένει καλύτερη ευκαιρία. Το τρίο μπελκάντο δεν έγινε καν τρίο. Ο Μίλτος δεν «έπαιξε» καθόλου. Ο Βασιλάκης κάτι άφησε να διαρρεύσει, πιο πολύ για ν' ακουστεί τ' όνομά του. Η δε Ολγα, αφησε να διαρρεύσει ότι δέχτηκε πιέσεις από πολύ κόσμο να κατέβει, αλλά... δεν ενέδωσε!

Κινδυνεύει η ΝΔ απ' όλα αυτά τα φαιδρά; Κατηγορηματικά όχι. Κρατώντας το ποσοστό της (αν και με απώλειες σχεδόν 200.000 ψήφων) στις πρόσφατες εκλογές, αποτελεί τη μόνη αξιόπιστη εναλλακτική λύση αυτή τη στιγμή, γι' αυτό και το σύστημα θα τη στηρίξει.

Πολιτικοί χαμαιλεοντισμοί

Το αν το Τμήμα Δικαιωμάτων του ΣΥΡΙΖΑ λειτουργεί ή όχι μετά την αποχώρηση των Λαφαζανικών και μερικών από τους «53+» και το αν είχε δικαίωμα να εκδώσει ανακοίνωση (όπως έκανε τον παλιό καλό καιρό) ενάντια στην υπουργοποίηση του Μπόλαρη, είναι κάτι που αφορά τα εσωκομματικά του ΣΥΡΙΖΑ και όχι τη δημόσια συζήτηση. «Με αφορμή αιτιάσεις που υπήρξαν για τον υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης, θέλουμε να δηλώσουμε ότι για τον ΣΥΡΙΖΑ δεν τίθεται κανένα θέμα για τον Μ. Μπόλαρη» ανακοίνωσε το Μαξίμου, εγκαταλείποντας νέα πολιτικά ήθη. Αντί να απαντήσει επί της ουσίας, έκοψε κάθε κουβέντα με ύφος «αποφασίζομεν και διατάσσομεν». Αυτό μπορεί να ισχύσει για το εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ (όπου έχουν γίνει τα παζάρια και ο Μπόλαρης δεν «παίζει»), δεν μπορεί όμως να ισχύσει και για τη δημόσια συζήτηση.

Το Τμήμα Δικαιωμάτων του ΣΥΡΙΖΑ δεν έκανε τίποτ' άλλο από το να υπενθυμίσει την εμπλοκή του Μπόλαρη στη φασιστική επιχείρηση σύλληψης και διαπόμπευσης οροθετικών γυναικών. Εμείς το είχαμε θυμίσει πριν τις εκλογές, όταν ο Μπόλαρης χριζόταν υποψήφιος βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ σε εκλογίμη θέση. Το Τμήμα Δικαιωμάτων τότε σιώπησε. Προφανώς, ζήτημα τίθεται μόνο με την υπουργοποίηση κάποιου σαν τον Μπόλαρη, όχι με την άκοπη και ανέξοδη εκλογή του ως βουλευτή στη θέση κάποιου στελέχους του ΣΥΡΙΖΑ.

Το Μαξίμου απάντησε με ύφος απόλυτου

μονάρχη, προηγουμένως όμως ο Μπόλαρης είχε φροντίσει να δείξει για μια ακόμη φορά το ποινόν του, βγαίνοντας σε ραδιοσταθμό για να υπερασπιστεί τον εαυτό του από τις κατηγορίες τμήματος των νέων κομματικών του συντρόφων. Όσα του καταλόγισε το Τμήμα Δικαιωμάτων «θεωρώ ότι έχει απόσταση και από την αλήθεια και από την ακρίβεια εκ των πραγμάτων», είπε ο Μπόλαρης, υποστηρίζοντας ότι το θέμα δεν ήταν στην αρμοδιότητά του και την απόφαση πήρε ο υπουργός. Μέχρι και για συκοφαντική δυσφήμιση σε βάρος του μίλησε, υποστηρίζοντας ότι δεν είχε καμιά εμπλοκή.

Δεν χρειάζεται να του υπενθυμίσουμε έννοιες όπως πολιτική ευθύνη και πολιτική αξιοπρέπεια, γιατί του είναι άγνωστες. Θα του θυμίσουμε ότι στις 2 Μάη του 2012 βγήκε στον ΣΚΑΙ και υπερασπίστηκε τη φασιστική ενέργεια του Λοβέρδου. «Το υπουργείο έχει χτυπήσει τον κώδωνα του κινδύνου (σ.σ. για τις οροθετικές) εδώ και ένα χρόνο», είπε, υπερασπιζόμενος ακόμη και τη διαπόμπευση των γυναικών: «η ανάδειξη των προσώπων ήταν το έσχατο μέτρο προφύλαξης»!

Αντιλαμβανόμαστε το Μαξίμου που λέει ότι «δεν τίθεται κανένα θέμα» για τον Μπόλαρη και τον κομματικό μηχανισμό του ΣΥΡΙΖΑ που κάνει το κορόιδο. Οι προοδευτικοί άνθρωποι, όμως, οφείλουν να βγάλουν τα συμπεράσματά τους, όχι μόνο για τους πολιτικούς χαμαιλέοντες τύπου Μπόλαρη, αλλά και την ηγετική ομάδα και το μηχανισμό του ΣΥΡΙΖΑ που δίνουν το δικό τους ρεσιτάλ πολιτικού χαμαιλεοντισμού.

Ομολογία βαθιάς κρίσης

Αν ο Στ. Θεοδωράκης είχε διατελέσει πολιτικός συντάκτης (και όχι τηλεοπτικός κλαψιάρης «ειδικών αποστολών»), θα ήξερε πως όταν αρχίζεις και συζητάς ένα θέμα, σε συνθήκες που δεν είναι ευνοϊκές για σένα, τότε ομολογείς δημόσια ότι το θέμα υπάρχει και στην πραγματικότητα πριμοδοτείς αυτό που θέλεις ν' αποφύγεις. Και τότε, δε θα έλεγε ποτέ τα εξής: «Το Ποτάμι ή θα συνεχίσει αυτόνομο ή θα διαλυθεί. Δεν θα γίνει πάντως συμπλήρωμα στην ΝΔ - το ΠΑΣΟΚ - τον ΣΥΡΙΖΑ. Και παρακαλούνται όσοι πρεσβεύουν συγκολλήσεις, παζάρια, εκπώσεις και ομαδικές φωτογραφίες με ό,τι αυτοπροσδιορίζεται κεντροδεξιά ή κεντροαριστερά, να επιλέξουν μια ακτή και να βγουν. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα συνεργαστούμε. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα συμβιβαστούμε. Αλλά θα παραμείνουμε Ποτάμι».

Αυτά ισοδυναμούν με αποκάλυψη των φυγόκεντρων τάσεων που ήδη υπάρχουν στο Ποτάμι. Απ' όσο ξέρουμε, δημόσια υπέρ της συνεργασίας με τη Δημοκρατική Συμπαράταξη τάχθηκε μόνο ο Τατσόπουλος, ο οποίος δεν είναι βουλευτής. Μετά τη δήλωση Θεοδωράκη ξέρουμε ότι είναι περισσότεροι αυτοί που θέτουν τον ίδιο «προβληματισμό» στα εσωτερικά διαβούλια του Ποταμιού. Μπορούμε, μάλιστα, να φανταστούμε ποιοι είναι αυτοί που αδημονούν να πάνε στη Δημοκρατική Συμπαράταξη για να συναντήσουν τους παλιούς τους φίλους από τη ΔΗΜΑΡ, που βρήκαν στη συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ το απάγκιο τους, αφού περιπλανήθηκαν σε τρικυμισμένες θάλασσες ακολουθώντας τον κυρ-Φώτη στις προσωπικές του αναζητήσεις τον τελευταίο χρόνο.

Ο Θεοδωράκης νομίζει ότι μπορεί να κρατήσει το Ποτάμι ως σχήμα και απειλεί ότι θα το διαλύσει. Τότε ήταν που θα διευκόλυνε εκείνους που προτείνουν να γίνει έγκαιρα η μετανάστευση προς τη Δημοκρατική Συμπαράταξη. Θα τους απάλλαζε από κάθε αναστολή. Το μόνο βέβαιο είναι πως το Ποτάμι είναι υπό διάλυση. Αν κατέβαινε στις επόμενες εκλογές, θα είχε την τύχη που είχε η ΔΗΜΑΡ το Γενάρη του 2015. Επομένως, αυτοί που κατάφεραν να εκλεγούν βουλευτές πρέπει να κοιτάζουν το μέλλον τους. Κι επειδή δε θέλουν να πάνε στον ΣΥΡΙΖΑ (όπου ενδεχομένως και να μην τους θέλουν), η μόνη πρακτική λύση γι' αυτούς είναι η Δημοκρατική Συμπαράταξη, η οποία μάλιστα αρχίζει να συγκροτείται ως μετωπικό σχήμα (γίνονται παζάρια για ένταξη της Διαμαντοπούλου και του Ραγκούση με τα «μαγαζάκια» τους).

Υπάρχουν, βέβαια, και οι νεοφιλελεύθεροι που ακούνε ΠΑΣΟΚ και παθαίνουν παράκρουση. Αυτοί κάλλιστα μπορούν να πάνε στη ΝΔ, απαντούν οι κεντροαριστεροί. Και γιατί να νοιαστούν για την «κακία μάγισσα» και την παρέα της, που έχουν τον ανθρωποδίκτυ;

Σύντομα, ο Θεοδωράκης θα βρεθεί μπροστά στο δίλημμα: ή διαπραγματεύεται για ένταξη στη Δημοκρατική Συμπαράταξη (με ολόκληρη την κοινοβουλευτική ομάδα του Ποταμιού είναι βέβαιο ότι μπορεί να πιάσει καλή «τιμή» στη διαπραγμάτευση) ή κάποιες ομάδες από το Ποτάμι θα κάνουν μόνες τους αυτή τη διαπραγμάτευση (το πιθανότερο είναι ότι παρασκηνακά έχουν αρχίσει). Το Ποτάμι ως τέτοιο σύντομα θα ανήκει στην πολιτική ιστορία, ως ένας ακόμη διάττων αστέρας που έπαιξε ένα μικρό ρόλο σε μια μεταβατική εποχή.

Ταυτίζονται με τον Τσιρώνη

«Οι Οικολόγοι Πράσινοι χαιρετίζουν την εκ νέου ανάληψη των καθηκόντων του Γιάννη Τσιρώνη, ως αναπληρωτή Υπουργού Περιβάλλοντος στη νέα κυβέρνηση. Η κίνηση αυτή καταδεικνύει την εμπιστοσύνη της νέας κυβέρνησης στις θέσεις και προτάσεις των Οικολόγων Πράσινων και της πολιτικής οικολογίας, αλλά επίσης χτίζει σχέσεις εμπιστοσύνης μεταξύ οικολογίας και αριστεράς, σε μια Ευρώπη που δοκιμάζεται (...) Περιμένουμε από τον Αναπληρωτή Υπουργό και μέλος των Οικολόγων Πράσινων, Γιάννη Τσιρώνη, να συνεχίσει την επίπονη και συλλογική δουλειά που ξεκίνησε από τον Ιανουάριο, παρουσιάζοντας απτά αποτελέσματα, προσανατολισμένα σε τροχιά ανάκαμψης για το επί δεκαετίες υποβαθμισμένο περιβάλλον».

Τώρα ξέρουμε, με τον πιο επίσημο τρόπο, ότι ο Τσιρώνης **είχε και εξακολουθεί να έχει** την πλήρη κάλυψη της ηγεσίας των Οικολόγων Πράσινων. Το σημειώνουμε γιατί κατά την προηγούμενη θητεία του λέγονταν διάφορα (προφορικά συνήθως) από στελέχη αυτής της πολιτικής ομάδας, ότι δήθεν ο Τσιρώνης ενεργεί μόνος του, σε συνεννόηση με τον ΣΥΡΙΖΑ και τα παρόμοια. Τι έκανε ο Τσιρώνης; Τίποτα που να βάζει έστω ένα μικρό εμπόδιο στην προϊούσα καπιταλιστική ασυδοσία σε βάρος του περιβάλλοντος. Είναι χαρακτηριστική η συμπεριφορά του απέναντι σε μια πρόταση για κατάργηση σειράς αντιδασικών διατάξεων, που έγινε από τη συνδικαλιστική παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ στους δασολόγους. Τους γείωσε κανονικότητα. Πήρε το υπόμνημά τους, αλλά δε συγκρότησε Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή, ούτε εξέδωσε εγκύκλιο για να παγώσει την εφαρμογή αυτών των αντιδασικών διατάξεων. Έδωσε μόνο μια προφορική διαταγή, απ' αυτές που τις παίρνει ο αέρας. Στη συνέχεια, απευθύνθηκε στους γενικούς διευθυντές δασών, που είχαν «βάλει πλάτη» στην εφαρμογή των αντιδασικών διατάξεων, με μοναδικό σκοπό να περνάει ο χρόνος και να μη γίνεται τίποτα, ενώ στο μεταξύ οι αντιδασικές διατάξεις εφαρμόζονταν κανονικά. Για να μη μιλήσουμε για το νομοσχέδιο για τους δασικούς χάρτες ή για το νομοσχέδιο για τα βοσκοτόπια. Να τον χαιρόνται τον υπουργό τους οι «οικολόγοι».

Οι Ταλιμπάν κατέλαβαν στρατηγική πόλη

Με μια συντονισμένη επίθεση από πολλά διαφορετικά σημεία την ίδια ώρα, εκατοντάδες μαχητές Ταλιμπάν εισέβαλαν στη στρατηγικής σημασίας πόλη Κουντούζ στο βόρειο Αφγανιστάν τα ξημερώματα της 28ης Σεπτεμβρίου. Αρχικά, κατέλαβαν το κτίριο της αστυνομίας, στρατιωτικές εγκαταστάσεις, κυβερνητικά κτίρια στο κέντρο της πόλης όπου ύψωσαν τη λευκή σημαία του Ισλαμικού Εμιράτου του Αφγανιστάν, τα δικαστήρια και το νοσοκομείο. Έβαλαν φωτιά στα γραφεία της κρατικής Ασφάλειας και άνοιξαν τη φυλακή απελευθερώνοντας περισσότερους από 600 κρατούμενους, μεταξύ των οποίων οι 140 ήταν Ταλιμπάν. Τελικά, ύστερα από σφοδρές συγκρούσεις μέχρι το απόγευμα της ίδιας μέρας, όλη η πόλη πέρασε υπό τον έλεγχό τους.

Ήταν η δεύτερη απόπειρα κατάληψης της πόλης αυτή τη χρονιά και συμπίπτει, όχι προφανώς τυχαία, με την πρώτη επέτειο ανάληψης της εξουσίας από τον πρόεδρο Ασράφ Γκανί. Η πρώτη μεγάλη επίθεση έγινε τον περασμένο Απρίλη με την έναρξη της εαρινής εκστρατείας των Ταλιμπάν, την οποία οι κυβερνητικές δυνάμεις είχαν καταφέρει να απωθήσουν. Όμως οι Ταλιμπάν συνέχιζαν μικρότερης κλίμακας επιθέσεις στην Κουντούζ και παράλληλα εδραίωναν την παρουσία τους σε πολλές περιοχές της επαρχίας, κατορθώνοντας έτσι να περικυκλώσουν την πρωτεύουσα και να επεκτείνουν τον έλεγχό τους στο βορρά, πέρα από τα παραδοσιακά προπύργιά τους στο νότιο και ανατολικό Αφγανιστάν.

Η κατάληψη της Κουντούζ, ακόμη κι αν αποδειχθεί βραχύβια, συνιστά τη μεγαλύτερη στρατιωτική επιτυχία των Ταλιμπάν μετά την αμερικάνικη εισβολή το 2001, γιατί είναι η πρώτη φορά που καταλαμβάνουν μια μεγάλη πόλη, 300.000 κατοίκων, και πρωτεύουσα μιας σημαντικής επαρχίας. Η Κουντούζ είναι από τις μεγαλύτερες και πλουσιότερες πόλεις του Αφγανιστάν και η ομώνυμη επαρχία από τις μεγαλύτερες παραγωγούς δημητριακών και άλλων αγροτικών προϊόντων. Και το σημαντικότερο: βρίσκεται στο στρατηγικής σημασίας σταυροδρόμι που συνδέει το Αφγανιστάν με το Πακιστάν, την Κίνα και την Κεντρική Ασία.

Ταυτόχρονα, αποτελεί ισχυρότατο πλήγμα για τον κυβερνητικό στρατό και την αφγανική κυβέρνηση, το οποίο αποδεικνύει για μια ακόμη φορά την αδυναμία τους να εκπληρώσουν το ρόλο που τους έχουν αναθέσει οι αμερικάνοι πάτρωνές τους, να αντιμετωπίσουν και πολύ περισσότερο να νικήσουν τους Ταλιμπάν χωρίς την υποστήριξη των αμερικανονατοϊκών στρατευμάτων, ο μεγαλύτερος όγκος των οποίων αποχώρησαν από το Αφγανιστάν στο τέλος του 2014. Αποτελεί όμως σοβαρό πλήγμα και για το Λευκό Οίκο, γιατί επιβεβαιώνει την αποτυχία της αμερικάνικης στρατηγικής στο Αφγανιστάν.

Τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές βρίσκεται σε εξέλιξη η επιχείρηση ανακατάληψης της Κουντούζ από τον κυβερνητικό στρατό, με την υποστήριξη αμερικάνικων βομβαρδισμών εναντίον θέσεων των Ταλιμπάν στα περίχωρα της Κουντούζ, ενώ οι Ταλιμπάν έχουν κλείσει όλους τους δρόμους εξόδου από την πόλη, προφανώς για να αποτρέψουν τους βομβαρδισμούς αμάχων μέσα στην πόλη και προβάλλουν σθεναρή αντίσταση. Ωστόσο, κι αν ακόμη αποδειχθεί βραχύβια η κατάληψη της Κουντούζ, η σημασία της δεν αλλάζει και είναι βέβαιο ότι θα λειτουργήσει ως ισχυρό προπαγανδιστικό όπλο για τους Ταλιμπάν.

Γερμανία

Κλειστές πόρτες για τους μετανάστες

Αν και ο Γερμανός πρόεδρος Γιόαχιμ Γκάουκ διαβεβαίωσε ότι «οι καρδιές μας είναι ορθάνοικτες» για να υποδεχτούν τους πρόσφυγες, ωστόσο δεν παρέλειψε να υπογραμμίσει ότι «**η ικανότητα απορρόφησης τους είναι περιορισμένη**», μολονότι δεν έχει αποφασιστεί ακόμα ποια θα είναι αυτά τα όρια» (<http://www.dw.com/en/german-president-says-country-has-finite-capacity-to-absorb-refugees/a-18744926>). Ο αντικαγκελάριος Γκάμπριελ είχε φροντίσει λίγες μέρες πριν να ανεβάσει την «εκτίμηση» για τον αριθμό των προσφύγων που θα φτάσουν στην Γερμανία στο ένα εκατομμύριο μέχρι το τέλος του χρόνου (<http://www.aljazeera.com/news/2015/09/million-refugees-arrive-germany-year-150914101006005.html>), από 800 χιλιάδες που ήταν πριν λίγες βδομάδες.

Πώς θα φτάσουμε σ' αυτόν τον αριθμό είναι απορίας άξιο, αφού οι αιτούντες άσυλο μέχρι και τον Αύγουστο ήταν γύρω στους 413 χιλιάδες (<http://uk.reuters.com/article/2015/09/02/uk-europe-migrants-germany-idUKKCNO21DG20150902>) και σύμφωνα με την τελευταία απόφαση των υπουργών Εσωτερικών και Δικαιοσύνης της ΕΕ, την Τρίτη 22 Σεπτεμβρίου (<http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12098-2015-INIT/en/pdf>), η Γερμανία προτίθεται να δεχτεί μόλις 4.027 από την Ιταλία και 13.009 από την Ελλάδα (δηλαδή σύνολο 17.036) από τους πρόσφυγες που θα μετεγκατασταθούν **μέσα σε ένα χρόνο από τώρα** στις διάφορες χώρες της ΕΕ (συνολικά 15.600 από την Ιταλία και 50.400 από την Ελλάδα), επιπλέον από τους 10.500 που είχε συμφωνηθεί να δεχτεί τον περασμένο Ιούλη (http://www.consilium.europa.eu/en/meetings/jha/2015/07/st11097_en15.pdf/).

st11097_en15.pdf/).

Συνολικά, δηλαδή, οι πρόσφυγες που θα δεχτεί η Γερμανία **μέχρι το Σεπτέμβριο του 2016** θα είναι 27.536 άτομα από την Ελλάδα και την Ιταλία, δηλαδή από τις χώρες με το μεγαλύτερο μεταναστευτικό ρεύμα. Ακόμα κι αν σ' αυτούς προσθέσουμε τις 413 χιλιάδες που ζήτησαν άσυλο μέχρι και τον περασμένο Αύγουστο, ακόμα κι αν δεχτούμε ότι θα πάρουν όλοι άσυλο (πράγμα που δεν ισχύει, όπως θα δούμε παρακάτω), ο αριθμός των προσφύγων και μεταναστών στη Γερμανία δεν θα ξεπεράσει τους 500 χιλιάδες μέσα στον επόμενο χρόνο, ποσοστό που δεν ξεπερνά το 1% του πληθυσμού της χώρας!

Τα χρήματα που θα δοθούν, σύμφωνα με τη Deutsche Welle, θα είναι γύρω στα 2 δισ. ευρώ για φέτος (θα ενεργοποιηθούν από 1ης Νοέμβριου) και άλλα 4 δισ. ευρώ για το 2016 (αυ-

ξημένα κατά 1 δισ. σε σχέση με αυτά που σκόπευαν να δώσουν). Η Μέρκελ δήλωσε ότι προτίθεται να επιχορηγήσει τις περιφέρειες μόλις με 670 ευρώ ανά μετανάστη και ανά μήνα, πράγμα που συμφωνήθηκε την προηγούμενη Πέμπτη στο πλαίσιο του προγράμματος εγκατάστασης προσφύγων στα 16 ομόσπονδα κρατίδια, ανάλογα με το εισόδημα του κάθε κρατιδίου. Ψίχουλα, δηλαδή, αν αναλογιστεί κανείς ότι τα 4 δισ. ευρώ που θα δοθούν το 2016 ισοδυναμούν με το 0.14% του γερμανικού ΑΕΠ το 2014!

Την ίδια στιγμή, συμφωνήθηκε να επιταχυνθούν οι διαδικασίες εξέτασης των αιτημάτων ασύλου και η προσθήκη της Αλβανίας, του Μαυροβουνίου και του Κοσόβου στον κατάλογο των «ασφαλών χωρών», οι μετανάστες από τις οποίες θα είναι δύσκολο (αν όχι αδύνατο) πλέον να πάρουν άσυλο. Το τι σημαίνει αυτό δεν χρειάζεται

και πολλή σκέψη για να το καταλάβει κανείς. Οι απελάσεις προς αυτές τις χώρες θα εκτιναχτούν. Ήδη τον περασμένο Αύγουστο, το Ομοσπονδιακό Γραφείο Μετανάστευσης και Προσφύγων (BAMF) απέρριψε και τις 15 χιλιάδες αιτήσεις για άσυλο πολιτών από το Κόσοβο, που κατατέθηκαν το προηγούμενο δίμηνο. Σύμφωνα με το BAMF, από τους 180 χιλιάδες μετανάστες που μπήκαν στην Γερμανία το πρώτο μισό του 2015, οι 82 χιλιάδες προέρχονταν από τα Βαλκάνια. Ξέρετε σε πόσους από αυτούς έδωσε άσυλο το γερμανικό κράτος; Σε λιγότερο από το 0.2%, δηλαδή σε λιγότερα από 164 άτομα (<http://www.bamf.de/SharedDocs/Meldungen/EN/2015/20150807-albanien-entscheidungen.html?nn=1450230>)! Γι' αυτό και ο υπουργός Εσωτερικών Τόμας Ντε Μιζιέ δήλωσε ότι «θέλουμε να στείλουμε ένα καθαρό μήνυμα σε όσους δεν φεύγουν λόγω πολέμου να μην έρθουν εδώ. Δεν έχετε καμιά τύχη, θα πρέπει να φύγετε από την χώρα μας» (<http://news.yahoo.com/germany-beefs-asylum-rules-half-million-cross-med-131244446.html>).

Την ίδια στιγμή, ο ρατσισμός φουρνώνει, με τις επιθέσεις κατά προσφυγικών καταλυμάτων να υπερδιπλασιάζεται φέτος σε σχέση με το 2014, σύμφωνα με στοιχεία που παρουσίασε η γερμανική αστυνομία (βλ. <http://uk.reuters.com/article/2015/09/28/uk-europe-migrants-germany-attacks-idUKKCNO21SI20150928>). Όσο περνάει ο καιρός, οι πόρτες θα κλείνουν, αφήνοντας χιλιάδες μετανάστες απέξω, όχι μόνο από τις «ασφαλείς χώρες» αλλά και από τις εμπόλεμες, αφού οι μετανάστες που η Γερμανία είναι διατεθειμένη να δεχτεί (σύμφωνα με όσα αναφέραμε παραπάνω) είναι πολύ λιγότεροι από αυτούς που προσπαθούν να πάνε στη χώρα.

Βαρβαρότητα με αμερικάνικες πλάτες

Μπορεί όλα τα πυρά των διεθνών ΜΜΕ και κυβερνήσεων να στρέφονται κατά των τζιχαντιστών για την βαρβαρότητα που όντως επιδεικνύουν μέσα στο σκοταδιστικό τους μένος, μια άλλη βαρβαρότητα, όμως, μένει στο απυρόβλητο ή όταν καταγγέλλεται αυτό δεν συνοδεύεται από κανένα πρακτικό μέτρο για να χτυπηθεί. Ο λόγος για τη Σαουδική Αραβία, το βασίλειο του θρησκευτικού και κοινωνικού σκοταδισμού, που επιβάλλονται με βάρβαρες μεσαιωνικές μεθόδους.

Σαουδαραβικό δικαστήριο έχει αποφασίσει από τον περασμένο Μάη να εκτελέσει με αποκεφαλισμό και μετά να σταυρώσει 21χρονο νεαρό, ονόματι Αλί Μοχάμεντ Αλ Νιμρ, γιατί όταν ήταν 17 ετών συμμετείχε στις αντικυβερνητικές διαδηλώσεις που είχαν γίνει στο Κατάρ το 2012. Ο νεαρός είναι ανιψιός του σίιτη κληρικού Νιμρ Μπακίρ Αλ Νιμρ, ο οποίος επίσης έχει καταδικαστεί σε θάνατο για αντικυβερνητική προπαγάνδα. Ο Αλί κατηγορήθηκε ότι επιτέθηκε στους μπάτσους με όπλα και ξανα-

γκάστηκε σε ομολογία με βασανιστήρια. Η εκτέλεσή του μπορεί να έχει ήδη γίνει όταν θα διαβάσετε αυτές τις γραμμές.

Το θέμα έχει φτάσει στον ΟΗΕ (βλ. <http://www.ohchr.org/en/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=16487&LangID=E>) εκπρόσωπο του οποίου κάλεσαν τις σαουδαραβικές αρχές να αναστείλουν την εκτέλεση και καταγγέλλουν ότι ο Νιμρ δεν έτυχε δίκαιης δίκης καθώς ο δικηγόρος του εμποδίστηκε να έχει πλήρη πρόσβαση στο φάκελό του. Αντιδράσεις υπήρξαν και στη Βρετανία με το νέο ηγέτη των Εργατικών να ζητά από το υπουργείο Δικαιοσύνης να πάρει πίσω την προσφορά του για ένα συμβόλαιο «εκπαίδευσης» των σαουδαράβων ανθρωποφυλάκων. Το σαουδαραβικό καθεστώς για την ώρα εμφανίζεται άκαμπτο, αρνούμενο κάθε ανάμιξη στα εσωτερικά του. Έχει, βλέπετε, αμερικάνικες πλάτες και γνωρίζει ότι μπορεί να εφαρμόζει τη δική του βαρβαρότητα, που θα τη ζήλευαν οι... τζιχαντιστές!

Ζητούνται δήμιοι

Μία πρωτότυπη αγγελία αποκάλυψε η εβραϊκή εφημερίδα Χααρέτζ την περασμένη βδομάδα (<http://www.haaretz.com/news/middle-east/1.657106>). Η αγγελία δημοσιεύτηκε από το σαουδαραβικό καθεστώς που ζητά οκτώ νέους εκτελεστές με μοναδικό «προσόν» την «εκτέλεση δικαστικών θανατικών αποφάσεων (συνήθως γίνονται με αποκεφαλισμό).

Η Σαουδική Αραβία βρίσκεται στην πεντάδα των χωρών με τις περισσότερες εκτελέσεις (μετά την Κίνα και το Ιράν) σύμφωνα με τη Διεθνή Αμνηστία. Αυτό το χρόνο μάλιστα, οι εκτελέσεις έχουν πάρει φωτιά, αφού μέχρι την προηγούμενη Κυριακή, εκτελέστηκαν 85 άτομα, σύμφωνα με το επίσημο σαουδαραβικό ειδησεογραφικό πρακτορείο που επικαλείται το Χααρέτζ. Αριθμός που πλησιάζει το

σύνολο των εκτελεσμένων του 2014 που ήταν 88!

Για τη βαρβαρότητα του σαουδαραβικού καθεστώτος έχουμε ξαναγράψει παλαιότερα (<http://www.eksegersi.gr/issue/790/Διεθνή/22278.Κόβουν-αβέρτα-κεφάλια>), επισημαίνοντας ότι το σαουδαραβικό καθεστώς έχει ξεπεράσει τους τζιχαντιστές στους αποκεφαλισμούς. Κανένας όμως δεν έχει διανοηθεί να εντάξει τη Σαουδική Αραβία στα κράτη που προωθούν την «τρομοκρατία». Όταν είσαι σύμμαχος των Αμερικανών, οι αποκεφαλισμοί... εξαγίνιζονται!

Συρία

Η πρωτοβουλία στη Ρωσία

Επιταχύνονται οι διπλωματικές κινήσεις γύρω από τον πόλεμο στη Συρία μετά τις τελευταίες εξελίξεις, γεγονός που αποτυπώθηκε και στην τελευταία Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ τόσο στις ομιλίες των πρωταγωνιστών όσο και στην πρώτη μετά από 2,5 χρόνια συνάντηση Πούτιν-Ομπάμα, αλλά και στις αλληπάλληλες συναντήσεις των υπουργών Εξωτερικών ΗΠΑ και Ρωσίας.

Οι εξελίξεις που βρίσκονται πίσω από τη διπλωματική αυτή κινητικότητα είναι το αδιέξοδο στο οποίο βρίσκεται η αμερικανική στρατηγική σε Ιράκ και Συρία, η παταγώδης αποτυχία του προγράμματος εκπαίδευσης «μετριοπαθών» σύριων ανταρτών για να πολεμήσουν το Ισλαμικό Κράτος, ο εφοδιασμός τις τελευταίες βδομάδες του καθεστώτος Ασαντ με υπερσύγχρονα όπλα και στρατιωτικά αεροσκάφη και η ενίσχυση της ρωσικής στρατιωτικής παρουσίας στη Συρία και τέλος η προσφυγική κρίση.

Στο Ιράκ, η στρατιωτική επιχείρηση ανακατάληψης της πόλης Ραμάντι, πρωτεύουσας της επαρχίας Ανμπάρ, της μεγαλύτερης επαρχίας της χώρας, η οποία ανακοινώθηκε τον περασμένο Ιούλη, έχει βαλτώσει. Όταν η πόλη έπεσε στα χέρια του ISIS τον περασμένο Μάη, το γεγονός υποβαθμίστηκε τόσο από το Λευκό Οίκο όσο και από την ιρακινή κυβέρνηση, που δήλωσαν ότι θα ανακαταληφθεί γρήγορα. Τρεις μήνες αργότερα, η αντεπίθεση δεν έχει ξεκινήσει, ούτε προβλέπεται για το άμεσο μέλλον, παρόλο που τα ιρακινά στρατεύματα που έχουν αναπτυχθεί έξω από την πόλη ενισχύθηκαν τον Αύγουστο και το Σεπτέμβρη με 3.000 εκπαιδευμένους από τις ΗΠΑ ιρακινούς στρατιώτες και η επιχείρηση σχεδιάζεται και κατευθύνεται από ένα κοινό επιτελείο αμερικανών και ιρακινών αξιωματικών. Το ίδιο στάσιμη είναι η κατάσταση και στη μάχη για τον έλεγχο της πόλης Μπαϊτζί, με το μεγάλο διωλιστήριο, και φυσικά ούτε λόγος για τη Μοσούλη, η ανακατάληψη της οποίας είχε τεθεί ως πρωταρχικός στόχος όταν ξεκίνησε ο αμερικάνικος πόλεμος εναντίον του ISIS στο Ιράκ.

Ακόμη πιο φανερή είναι η αποτυχία της αμερικανικής στρατηγικής στη Συρία, όπου όλες οι προσπάθειες του Λευκού Οίκου για τη συγκρότηση μιας αξιόπιστης πολιτικής αντιπολίτευσης και μιας «μετριοπαθούς» στρατιωτικής δύναμης ενάντια στο καθεστώς Ασαντ έχουν αποτύχει. Οι αμερικάνικοι βομβαρδισμοί δεν έχουν αποδυναμώσει το ISIS, οι στρατιωτικοί σχηματισμοί ισλαμι-

στών μαχητών διάφορων αποχρώσεων κυριαρχούν απόλυτα στον πόλεμο εναντίον του καθεστώτος Ασαντ, ενώ το αμερικάνικο πρόγραμμα εκπαίδευσης και εξοπλισμού «μετριοπαθών» ανταρτών για να πολεμήσουν το ISIS κατέληξε σε παταγώδη αποτυχία. Γεγονός που αναγκάζει το Πεντάγωνο να αναστείλει την υλοποίησή του και να το επανεξετάσει.

Στις συνθήκες αυτές, η Μόσχα άδραξε την ευκαιρία να καλύψει το κενό της αμερικανικής στρατηγικής. Επικαλούμενη τον υπαρκτό κίνδυνο να πέσει όλη η Συρία στα χέρια του ISIS σε περίπτωση κατάρρευσης του καθεστώτος Ασαντ, προχώρησε τις τελευταίες βδομάδες στο μαζικό εφοδιασμό του κυβερνητικού στρατού με όπλα και υπερσύγχρονα πολεμικά αεροσκάφη. Και ταυτόχρονα, στην ενίσχυση της ρωσικής στρατιωτικής παρουσίας στη χώρα, ανεβάζοντας στους 2.000 τον αριθμό των πεζοναυτών στη ναυτική βάση της Ταρτούς και αυξάνοντας τον εξοπλισμό μιας μεγάλης αεροπορικής βάσης νότια της Λατάκια με πολεμικά αεροσκάφη και ελικόπτερα, τανκς και αντιαεροπορικούς πυραύλους SA-22 εδάφους-αέρος, ενώ ετοιμάζονται δύο ακόμη στρατιωτικές βάσεις σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων βόρεια της Λατάκια.

Οι εξελίξεις αυτές, σε συνδυασμό με την πίεση που ασκούν οι ροές εκατοντάδων χιλιάδων προσφύγων στην Ευρώπη, αναγκάζουν το Λευκό Οίκο και τους δυτικούς εταίρους του να διαφοροποιήσουν τη στάση τους σε διπλωματικό επίπεδο και να κινηθούν προς την κατεύθυνση που προτείνει η Ρωσία.

Η Μόσχα υποστηρίζει ότι δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική λύση από τη συγκρότηση μιας πλατιάς διεθνούς «αντιτρομοκρατικής» συμμαχίας, που θα συνεργαστεί με την κυβέρνηση Ασαντ και τον κυβερνητικό στρατό στον πόλεμο κατά του ISIS. Αυτό προϋποθέτει τη συμμετοχή του σύριου προέδρου στις διαπραγματεύσεις καθώς

και στην όποια πολιτική λύση.

Από την άλλη, ο Λευκός Οίκος και οι δυτικοί εταίροι του, που απαιτούσαν την άμεση απομάκρυνση του Ασαντ ως προϋπόθεση για την επίτευξη κάποιας πολιτικής συμφωνίας, τώρα τον αποδέχονται ως συνομιλητή στις διαπραγματεύσεις και συμφωνούν να αναλάβει κάποιο ρόλο στην όποια μεταβατική κυβερνητική λύση.

Αυτό που χωρίζει τις δύο πλευρές και θα γίνει αντικείμενο πολύ σκληρών διαπραγματεύσεων είναι ποιος θα είναι αυτός ο ρόλος όχι μόνο για το σύριο πρόεδρο αλλά και για το στενό του κύκλο και για πόσο χρόνο. Με άλλα λόγια, πώς θα γίνει η κατανομή της εξουσίας και ποια ιμπεριαλιστική δύναμη θα ασκεί περισσότερη επιρροή μελλοντικά στη χώρα.

Όσο για την πλατιά διεθνή αντιτρομοκρατική συμμαχία, που προτείνει το Κρεμλίνο, δεν μπορεί να εκτιμήσει κανείς αυτή τη στιγμή αν θα προχωρήσει και ποια μορφή μπορεί να πάρει.

Αυτό που φαίνεται σήμερα είναι ότι οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που εμπλέκονται στον πόλεμο αυτό θα συνεχίσουν να κινούνται μεμονωμένα. Οι ΗΠΑ θα συνεχίσουν τους αεροπορικούς βομβαρδισμούς, η Γαλλία τους ξεκίνησε τις τελευταίες μέρες με στόχο να μη μείνει έξω από το τραπέζι των διαπραγματεύσεων και αναμένεται η Βρετανία, αν εγκριθεί η απαιτούμενη απόφαση από τη βουλή.

Γι' αυτό και η Ρωσία έσπευσε, μετά τη λήξη των διαπραγματεύσεων στο περιθώριο της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ και έχοντας προφανώς ενημερώσει τους Αμερικανούς, να ξεκινήσει τους αεροπορικούς βομβαρδισμούς εναντίον θέσεων του IS, κατόπιν αιτήματος υποστήριξης από την κυβέρνηση Ασαντ.

Με την κίνηση αυτή, όπως και με την ενίσχυση της στρατιωτικής παρουσίας της στη Συρία το τελευταίο διάστημα, η Μόσχα έχει στόχο να ενισχύσει το καθεστώς Ασαντ, αυξάνοντας τις πιθανότητες πολιτικής επιβιώσής του, να υποστηρίξει τον κυβερνητικό στρατό και να ασκήσει μεγαλύτερη πίεση στις ΗΠΑ και στους συμμάχους τους στο διπλωματικό επίπεδο, όπου έχει ήδη την πρωτοβουλία. Και φυσικά, να προστατέψει τη ναυτική βάση της Ταρτούς και τα συμφέροντά της στη Συρία από την απειλή επέκτασης του Ισλαμικού Κράτους και τον κίνδυνο που εγκυμονεί για την ίδια τη Ρωσία η συμμετοχή ρώσων ισλαμιστών στο ISIS, κυρίως από την περιοχή του Καυκάσου, η οποία έχει μεγάλο μουσουλμανικό πληθυσμό και διάφορα αποσχιστικά κινήματα.

Αμερικάνικο φάρμακο Αύξηση 5.500% μεμιάς!

Τα τεράστια κέρδη που αποκομίζουν οι μεγάλες φαρμακοβιομηχανίες, αγοράζοντας την πατέντα παλιών δοκιμασμένων φαρμάκων για σοβαρές και επικίνδυνες για τη ζωή ασθένειες, επανέφερε στην επικαιρότητα η περίπτωση του φαρμάκου Daraprim. Η Turing Pharmaceuticals, που αγόρασε τα δικαιώματα παραγωγής του φαρμάκου τον Αύγουστο από την Imrax Laboratories, ανέβασε την τιμή του από 13.50 δολάρια το δισκίο στα 750 δολάρια.

Το Daraprim είναι παλιό φάρμακο που χρησιμοποιείται αποτελεσματικά για τη θεραπεία της τοξοπλάσμωσης, μιας παρασιτικής λοίμωξης, που μεταδίδεται με την κατανάλωση μισοψημένου κρέατος, μη καθαρού νερού και με την επαφή με μολυ-

σμένα περιττώματα γάτας. Μεταφέρεται σε νεογνά από μητέρες που προσβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης, ενώ προσβάλλει συχνά ανθρώπους με εξασθενημένο ανοσοποιητικό σύστημα, ιδιαίτερα όσους πάσχουν από AIDS και καρκίνο, και μπορεί να προκαλέσει σοβαρές εγκεφαλικές βλάβες, τύφλωση, ακόμη και θάνατο.

Σύμφωνα με ρεπορτάζ των «New York Times» (21.9.15), από το 1953 μέχρι το 2010 που το Daraprim παραγόταν από την Glaxo, η τιμή του ανά δισκίο ήταν γύρω στο 1 δολάριο. Το 2010, η Glaxo πούλησε τα δικαιώματά της στην αμερικανική αγορά στην CorePharma και από τότε η τιμή του φαρμάκου ανέβηκε κατακόρυφα, με αποτέλεσμα το 2011, μολονότι ο αριθμός των συνταγών παρέμεινε

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13

Δυτική Οχθη

Μέρες Ιντιφάντα

Μέρες του Σεπτέμβρη του 2000, λίγο πριν το ξέσπασμα της δεύτερης Ιντιφάντα, θυμίζει η κατάσταση στη Δυτική Οχθη. Τότε, ο φασίστας Αριέλ Σαρόν, μετέπειτα πρωθυπουργός του Ισραήλ, «επισκέφτηκε» το μουσουλμανικό τέμενος του Αλ Ακσα. Ο παλαιστινιακός λαός δεν έμεινε άπραγος απέναντι στην πρόκληση που δέχτηκε και απάντησε με τη δεύτερη Ιντιφάντα, η οποία κράτησε μέχρι το 2005. Η βεβήλωση του τεμένους από τους σιωνιστές ήταν η σταγόνα που ξεχείλιζε το ποτήρι. Η αντίδραση των Παλαιστίνιων σ' αυτή δεν ήταν αποτέλεσμα θρησκευτικού σκοταδισμού, όπως αρέσκονται να υποστηρίζουν κάποιοι. Αποτελεί αντίσταση στη σιωνιστική αλαζονεία, όταν αυτή, προκειμένου να υποτάξει το αγωνιστικό πνεύμα των Παλαιστίνιων, ξεπερνά κάθε όριο και προχωρά σε στοχευμένες προκλήσεις.

Οι ομοιότητες με το σήμερα είναι μεγάλες. Μπορεί ο κόσμος να έχει ξεβρομίσει από τον Σαρόν, αλλά οι συνεχιστές του ζουν και βασιλεύουν και συνεχίζουν να προκαλούν με τις πλάτες των μπάτσων, εισβάλλοντας στο Αλ Ακσα και ζητώντας το χωρισμό του στα δύο και την οικοδόμηση εβραϊκού ναού στη θέση του. Απαντώντας στην ισραηλινή πρόκληση, οι παλαιστίνιοι νεολαίοι έβαλαν φωτιά για άλλη μια φορά στους δρόμους των πόλεων της Δυτικής Οχθης και στην Ανατολική Ιερουσαλήμ. Οι συγκρούσεις που ξέσπασαν τη Δευτέρα 28 Σεπτέμβρη μαίνονται ακατάπαυστα μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές.

Οι σιωνιστές προκειμένου να αποτρέψουν τη μεταφορά των συγκρούσεων στο εσωτερικό του τεμένους, όπως είχε γίνει πριν από δύο βδομάδες, όταν εκατοντάδες παλαιστίνιοι ταμπουρώθηκαν στο ναό και αντιμετώπισαν στα ίσια τις ισραηλινές δυνάμεις καταστολής, έχουν απαγορεύσει την είσοδο στους Παλαιστίνιους κάτω των 50 ετών. Παράλληλα, δεν έχασαν χρόνο και έβαλαν ήδη σε εφαρμογή το νέο νόμο που επιτρέπει στην αστυνομία να αντιμετωπίζει τους Παλαιστίνιους που πετροβολούν στρατιώτες, αστυνομία ή εποίκους με πυρά ελεύθερων σκοπευτών. Οι τραυματίες είχαν φτάσει μέχρι την Τρίτη 29 Σεπτέμβρη τους 18, από τους οποίους οι τρεις είναι από πυρά ελεύθερου σκοπευτή, ενώ ο ισραηλινός στρατός στη Δυτική Οχθη σταματά τα ασθενοφόρα που μεταφέρουν παλαιστίνιους τραυματίες και τους συλλαμβάνει.

Η Παλαιστινιακή Αρχή, συνεπής στο ρόλο της ως όργανο καταπίεσης του παλαιστινιακού λαού, το μόνο που έκανε απέναντι στην πρόκληση ήταν μια χλιαρή ανακοίνωση, με την οποία καλεί τη Διεθνή Κοινότητα να σταματήσει το νέο κύκλο ισραηλινής επιθετικότητας. Η Χαμάς από την πλευρά της κάλεσε τον Αμπάς να σταματήσει τη συνεργασία της ΠΑ με τους σιωνιστές, να ακυρώσει τις συμφωνίες που έχει συνάψει και να προστατέψει τον παλαιστινιακό λαό της Δυτικής Οχθης από το Ισραήλ.

Την Τετάρτη 30 Σεπτέμβρη, κάτω από την πίεση της οργής του παλαιστινιακού λαού και προπαθώντας να διασώσει το πολιτικό του προφίλ από την πλήρη καταστροφή, ο Αμπάς ανακοίνωσε από το βήμα της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ τη λήξη της συμφωνίας του Οσλο και της συνεργασίας Ασφάλειας της ΠΑ με το Ισραήλ, καθώς και τις δεσμεύσεις που απορρέουν απ' αυτές. Δεν παρέλειψε να δηλώσει, βέβαια, ότι η ΠΑ θα υλοποιήσει αυτή την απόφαση με όλα τα νόμιμα και ειρηνικά μέσα, δείχνοντας έτσι ότι δεν έχει καμία πρόθεση να ταραξεί το στάτους κβο στην περιοχή.

Η πραγματικότητα βέβαια είναι ότι πριν από τον Αμπάς το ίδιο το Ισραήλ είχε καταργήσει αυτή την εξευτελιστική για τον παλαιστινιακό λαό συμφωνία, αφού οι ελάχιστες δεσμεύσεις που απέρρεαν για το Ισραήλ απ' αυτή έχουν πάψει εδώ και χρόνια να τηρούνται. Με τον πιο προκλητικό τρόπο οι σιωνιστές εισέβαλαν συνεχώς και έπνιγαν στο αίμα τις διαδηλώσεις μέσα στη Δυτική Οχθη, παραμερίζοντας πλήρως την ΠΑ και τον Αμπάς, ακόμα και στο ζήτημα της εσωτερικής καταστολής του παλαιστινιακού λαού. Επομένως, η κίνηση του Αμπάς δεν μπορεί να χαρακτηριστεί παρά ως προσχηματική και η δήλωσή του ως υποκριτικά λόγια χωρίς ουσία, αφού έτσι κι αλλιώς η ξεδοντιασμένη ΠΑ δεν έχει τη δύναμη ούτε και την πρόθεση να υλοποιήσει την απόφαση αυτή.

στο ψαχνό

Η ώρα της αλήθειας

Τα εκλογικά επινίκια τελείωσαν, κυβέρνηση σχηματίστηκε χωρίς καμιά δυσκολία, έκανε και το ταξίδι-σόου στις ΗΠΑ ο Τσίπρας και τώρα ήρθε η ώρα της αλήθειας. Της μνημονιακής αλήθειας, βεβαίως, βεβαίως. Ο,τι έχει καταγραφεί στο τρίτο Μνημόνιο, που ψήφισε η ξενοχτισμένη προηγούμενη Βουλή το πρωί της 14ης Αυγούστου, πρέπει να εφαρμοστεί. Σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που συμφωνήθηκε και αποτελεί νόμο του ελληνικού κράτους (Ν. 4336/2015).

Ηδη, ανακοινώθηκαν τα πρώτα έξι νησιά στα οποία από 1ης Οκτώβρη κόβεται η έκπτωση του 30% στους συντελεστές ΦΠΑ. Μέχρι τις 20 του μήνα, οι φορολογούμενοι θα δουν στις «προσωποποιημένες ενημερώσεις» τους στο taxis τα «ραβασάκια» με τον ΕΝΦΙΑ.

Στο παρασκήνιο ετοιμάζεται το Ασφαλιστικό, το Φορολογικό (σ' αυτό θα περιλαμβάνονται και οι ρυθμίσεις για τους αγρότες), το Δημοσιουπάλληλικό. Και όπως συμβαίνει με κάθε αστική κυβέρνηση που... σέβεται τον εαυτό της, έχει αρχίσει η προετοιμασία διά του ψυχολογικού πολέμου.

Ο,τι δημοσιεύεται καθημερινά στον αστικό Τύπο δεν είναι προϊόν φαντασίας αλλά προϊόν διαρροών από αρμόδια κυβερνητικά στελέχη. Τα ίδια αυτά στελέχη βγαίνουν στη συνέχεια και διαψεύδουν τις διαρροές τους, χωρίς όμως να λένε τίποτα το συγκεκριμένο. Ετσι, ο ελληνικός λαός εθίζεται σιγά-σιγά στην ιδέα πως οι αλλαγές στο Ασφαλιστικό ή στο Φορολογικό δε θα φέρουν ελαφρύνσεις, αλλά περαιτέρω επιβαρύνσεις. Σε ποια έκταση; Αυτό θα γίνει γνωστό την τελευταία στιγμή, όταν τα σχετικά νομοθετήματα θα συμφωνηθούν με την τρόικα και θα πάρουν το δρόμο της fast track ψήφισής τους (η απειλή θα είναι η γνωστή: πρέπει να ολοκληρωθεί η αξιολόγηση, για να πάρουμε τη δόση).

Ολ' αυτά είναι γνωστά (ή θα έπρεπε να είναι γνωστά). Το νέο Μνημόνιο -τουλάχιστον στις βασικές του κατευθύνσεις- είναι ανοιχτό βιβλίο. Επίσης, υπάρχει η πείρα που μας άφησε η συμπεριφορά των προηγούμενων κυβερνήσεων. Επομένως, κανένας δεν μπορεί να πει ότι αιφνιδιάζεται. Σε άλλη κατεύθυνση πρέπει να ψαχτούμε.

Είναι νομοτέλεια η πολιτική εφαρμογής του νέου Μνημονίου; Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα; Αυτά είναι τα κρίσιμα ερωτήματα.

Εμείς, λοιπόν, απαντάμε ότι ούτε νομοτέλεια είναι η εφαρμογή του Μνημονίου-3 (όπως δεν ήταν και η εφαρμογή των προηγούμενων), ούτε τα χέρια μας είναι δεμένα. Οι αυταπάτες ότι θα έρθει μια κυβέρνηση και κάπως θα διορθώσει τα πράγματα ή έστω θα σταματήσει στα όσα έγιναν, έχουν φύγει από τη μέση. Τα πράγματα πλέον είναι καθαρά.

Η ταξική αντίσταση που θα προβληθεί είναι αυτή που θα καθορίσει τις εξελίξεις. Ή σκύβουμε το κεφάλι και παραιτούμαστε μοιρολατρικά από κάθε προσπάθεια ή βγαίνουμε στο δρόμο να διεκδικήσουμε το δίκιο μας. Τρίτος δρόμος δεν υπάρχει.

Προσοχή, όμως, μιλάμε για ταξική αντίσταση, όχι για «τουφεκίες για την τιμή των όπλων». Μιλάμε για πραγματική διεκδίκηση και όχι για «παρελάσεις» υπό την αιγίδα της πουλημένης στο κεφάλαιο συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, με σεβασμό στην αστική νομιμότητα.

Το πολιτικό σύστημα είναι «μπετόν αρμέ» στην υπεράσπιση της πολιτικής των Μνημονίων. Αυτό το «μπετόν αρμέ» πρέπει ν' αρχίσει να ραγίζει. Για να γίνει αυτό θα πρέπει ν' αφεθούν πίσω παλιές συνθήκες και το «νόμος είναι το δίκιο του εργάτη» από κούφια συνθηματολογία να γίνει πράξη.

Το να μην ξέρεις αγγλικά δεν είναι κακό. Οι πολιτικοί ηγέτες δεν κρίνονται από τη γλωσσομάθειά τους, αλλά από άλλα χαρακτηριστικά. Οι αστοί πολιτικοί ηγέτες, όμως, κρίνονται και από τη γλωσσομάθειά τους. Ετσι, ο Τσίπρας, μετά από κάποια «μαργαριτάρια» που πέταξε στ' αγγλικά όσο ακόμα βρισκόταν στην αντιπολίτευση, έκανε εντατικά μαθήματα και βελτιώθηκε εμφανώς. Αυτή η βελτίωση μπορεί να είναι αρκετή για ν' ανταλλάξεις μερικές κουβέντες στο πόδι με τη Μέρκελ ή τον Ολάντ (στο πόδι, γιατί στις επίσημες συσκέψεις οι διερμηνείς είναι παρόντες και απαθανατίστηκαν και στις φωτογραφίες), είναι όμως εντελώς άχρηστη όταν κάθεσαι απέναντι σ' έναν αμερικανό που χρησιμοποιεί σκόπιμα τη βαριά «βλάχικη» προφορά του Αρκανσο και όχι τα σχετικά καθαρά μποστονέζικα. Πρέπει να έχεις τεράστια εξοικείωση με τη γλώσσα για να καταλάβεις τι σου λέει. Είναι σαν να βάλεις έναν ελληνομαθή αμερικανό να συνομιλήσει μ' ένα βοσκό από το οροπέδιο Λασιθίου. Τι κάνεις σ' αυτή την περίπτωση; Φροντίζεις εκ των προτέρων να έχεις διερμηνεία. Όταν όμως διακρίνεις από πολιτικό σουσουδιισμό κι έχεις και τη λογική της παιδικής χαράς, απλά γίνεσαι ρεζίλι. Οπως έγινε ο Τσίπρας στη συνομιλία-συνέντευξη με τον Κλίντον. Με αποτέλεσμα να γελάει μαζί του το Διαδίκτυο διεθνώς. Και κάτι ακόμη. Γιατί ο πρωθυπουργός της Ελλάδας μιλά στη γενική συνέλευση του ΟΗΕ στα αγγλικά; Για να δείξει ότι είναι κοσμοπολίτης και όχι εθνικιστής; Αυτό η Αριστερά παλιά το έλεγε ξενοδοχεία.

KONTRES

Παλιόκοτες και αετοί

«Κάτω από την αφόρητη πίεση των Ευρωπαίων ηγετών, συμπεριλαμβανομένου και του κ. Ρέντσι (που αρνήθηκε να συζητήσει λογικά τις προτάσεις της Ελλάδος) ο πρωθυπουργός μου Αλέξης Τσίπρας υποβλήθηκε σε έναν αβασταχτο εκφοβισμό, σε καθαρό εκβιασμό, σε απάνθρωπες πιέσεις. Ο κ. Ρέντσι έπαιξε ένα κεντρικό ρόλο στην προσπάθεια να λυγίσουν τον Αλέξη, με την τακτική του “καλού μπάτσου” και με βάση το αφήγημα “εάν δεν υποχωρήσεις, θα σε καταστρέψουν- σε παρακαλώ πες ναι”. Οι δρόμοι μας με τον Αλέξη χώρισαν διότι διαφωνούσαμε στο εάν “αυτοί” μπλοφάρουν ή όχι και όχι στο εάν εμείς σε κάθε περίπτωση έχουμε το ηθικό και πολιτικό δικαίωμα να υπογράψουμε άλλη μια μη βιώσιμη συμφωνία, παραδίδοντας τα κλειδιά από αυτό που απέμενε από το Ελληνικό κράτος στην αδιάτακτη τρόικα. Αυτή ήταν και παραμένει η διαφωνία μου με τον Αλέξη».

Μπαρουφάκης έφα (στο μπλογκ του). Δεν ξέρουμε αν τον αντιλαμβάνεται, αλλά για τον Ρέντσι τίτλο τιμής αποτελούν οι κατηγορίες του, καθώς τον παρουσιάζουν σαν έναν άτεγκτο ιμπεριαλιστή ηγέτη, ικανό να ηγείται μιας -έστω και φιλοξεπεσμένης- ιμπεριαλιστικής χώρας όπως η Ιταλία. Αντίθετα, για τον Τσίπρα είναι τίτλος ντροπής. Εκτός αν αυτό επεδίωκε. Να παρουσιάσει τον Τσίπρα σαν παλιόκοτα και τον εαυτό του σαν αετό.

Τον παίρνει

Αστραψε και βρόντηξε ο επικεφαλής του δεσποταριάτου ενάντια στην υπουργό Σία που τόλμησε να πει ότι θα αρκεί μια απλή δήλωση για να απαλλαγεί το παιδί από το μάθημα των θρησκευτικών. Απεκάλεσε την υπουργό «κάποια κυρία που έχει

ορισμένες ιδέες στο μυαλό της» και χαρακτηρίσει «ανοησίες» τις δηλώσεις της.

Πολλοί απόρησαν για τη σφοδρότητα της αντίδρασής του, διότι τον έχουν συνηθίσει μειλίχιο και συναινετικό. Αν ξεχνούν τι εστί δεσποταριάτο και συμφέροντα του δεσποταριάτου, ας θυμηθούν την προειδοποίηση του αείμνηστου Κώστα Βάρναλη: «να φυλάγεσαι από τα πισινά του μουλαριού και από τα μπροστινά του καλογέρου».

Ο επικεφαλής του δεσποταριάτου και οι σύμβουλοί του, που ξέρουν από πολιτική, αισθάνονται ότι τώρα τους παίρνει να είναι επιθετικοί, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ έχει περάσει το ξενιθί και πλέον κινείται κατηγορικά προς το ναδίρ. Αντιλαμβάνονται ότι διάφοροι συριζαίοι θα επιδιώξουν να κερδίσουν εντυπώσεις με τέτοιες «πέραν του Μνημονίου» κινήσεις αστικού εκσυγχρονισμού και θέλουν να τους κόψουν από νωρίς τη φόρα.

Ετσι και έγινε. Η Σία έβαλε... τα μαλλιά στα σκέλια και «διευκρίνισε» ότι «μια κουβέντα είπε» και δε θα την ξαναπεί, γιατί το υπουργείο Παιδείας έχει σοβαρότερα προβλήματα ν' αντιμετωπίσει! Στο καπάκι ο Φίλης κανόνισε συνάντηση με τον Ιερόνυμο, ενώ κανόνισε να πάει και στον αγιασμό στην Εκθεση Βιβλίου (!), φωνάζοντας και τις κάμερες για να τον δείξουν να παρακολουθεί ευλαβικά, με σταυρωμένα τα χέρια, και μετά να δέχεται το ράντισμα του παπά με την αγιαστούρα. Ο Φίλης είναι αποφασισμένος να κάνει καριέρα υπουργού και πρέπει να σβήσει και τη... βλασφημία της προηγούμενης κοινοβουλευτικής περιόδου (τότε που είχε μιλήσει για «εμπόριο λειψάνων»). Όσοι περίμεναν κάποιους στοιχειώδεις αστικούς εκσυγχρονισμούς από τον ΣΥΡΙΖΑ ας το πάρουν απόφαση ότι δε θα τους δουν.

Τσιράκια

«Το μέλλον μας θα εξαρτηθεί από την ικανότητα της επιχείρησης να αποκαταστήσει την τιμή της και την αξιοπιστία της και κατά συνέπεια να απομακρυνθεί η απειλή για τις θέσεις εργασίας σας». Αυτά γράφει, μεταξύ άλλων, σε ανοιχτή επιστολή προς τους 600.000 εργαζόμενους του ομίλου ο νέος διευθύνων σύμβουλος της VW Μάτίας Μίλερ. Η απειλή είναι εμφανέστατη, αν και γραμμένη με τον τρόπο που χρησιμοποιούν οι σύγχρονοι μάνατζερ των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Επομένως, δεν υπάρχει είδηση. Οι εργαζόμενοι καλούνται να βάλουν πλάτη για να ξεπεράσει το μονοπώλιο τα προβλήματα που του προκάλεσαν οι αμερικανοί ανταγωνιστές του, ανακαλύπτοντας και αποκαλύπτοντας την απάτη με την οποία έχτισε το ανταγωνιστικό του πλεονέκτημα.

Είδηση θα μπορούσε να αποτελεί το γεγονός ότι την ανοιχτή επιστολή συνοπογράφει ο πρόεδρος του εργατικού συμβουλίου του ομίλου (παράρτημα της IG Metall, του μεγαλύτερου συνδικάτου της Ευρώπης) Μπερντ Οστερλοχ. Όμως κι αυτό δεν αποτελεί είδηση. Η εργατική αριστοκρατία δεν αποτελείται παρά από τσιράκια του κεφαλαίου. Ο Οστερλοχ δεν έκρυψε τον ενθουσιασμό του για την τοποθέτηση του Μίλερ στο τιμόνι του ομίλου: «Όταν πρέπει να πάρει αποφάσεις για την ηγεσία του ο όμιλος δεν έχει ανάγκη από βιασύνη. Γνωρίζουμε και εκτιμούμε τον Μάτίας Μίλερ για την αφοσίωση και την αποφασιστικότητά του. Δεν δουλεύει μόνος του, αλλά είναι ομαδικός παίχτης. Αυτό είναι που χρειάζεται τώρα η Volkswagen!»! Ούτε μεγαλομέτοχος της εταιρίας να ήταν.

Τώρα... ξύπνησε

Ο Κ. Ησυχος, πρώην αναπληρωτής υπουργός Αμυνας και νυν μέλος της ηγετικής τριπλέτας της ΛΑΕ (με Λαφαζάνη και Στρατούλη), κατήγγειλε τη συμφωνία για την ανακατασκευή των αεροσκαφών ναυτικής συνεργασίας P3, κόστους 500 εκατ. δολαρίων, που υπέγραψε ο Καμμένος (με τη σύμφωνη γνώμη του Τσίπρα, φυσικά). Το κόστος είναι δυσβάσταχτο, τα αεροσκάφη θ' αρχίσουν να παραδίδονται το 2022, ενώ επιπλέον είναι μη λειτουργικά γιατί σχεδιάστηκαν για τον Ειρηνικό και όχι για τη Μεσόγειο, είπε ο Ησυχος. Το καλύτερο το άφησε για το τέλος: «υπήρχαν αντίστοιχα αεροσκάφη με ανάλογες δυνατότητες στο 1/3 και το 1/4 του κόστους»!

Τι συμπέρασμα βγαίνει; 'Η υπάρχει λαμογιά ή η παραγγελία έγινε για να τροφοδοτήσει με δουλειά την αμερικάνικη πολεμική βιομηχανία. Για τον ελληνικό λαό το ίδιο κάνει ό,τι κι αν ισχύει. Θα πληρώσει το λογαριασμό για το γλέντι. Ο Ησυχος, όμως, γιατί κάνει την καταγγελία του τώρα και όχι τότε που έγινε η παραγγελία κι αυτός ήταν αναπληρωτής υπουργός στο αρμόδιο υπουργείο; Δεν είναι δύσκολο να δώσει κανείς την απάντηση. Ας μην παραπονιούνται, λοιπόν, οι Λαφαζανικοί για το ποσοστό που πήραν στις εκλογές. Κοντά στα άλλα, ο ελληνικός λαός και ιδιαίτερα οι αριστεροί ψηφοφόροι έδειξαν ότι δεν τους εμπιστεύονται, ότι δεν τους θεωρούν κάτι διαφορετικό από την υπόλοιπη ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ. Όπως δε θεώρησαν τη Τζάκρη, τον Μπόλαρη και σία κάτι διαφορετικό από το υπόλοιπο ΠΑΣΟΚ.

Τα καλά και συμφέροντα

Σύμφωνα με τον προαλειφόμενο για νέο πρόεδρο της Βουλής Ν. Βούτση, στη νέα Βουλή θα τεθεί ως ζήτημα η αλλαγή του εκλογικού νόμου, «ως ένα από τα σοβαρά ζητήματα, για τα οποία μάλιστα η Αριστερά έχει διαχρονικά δεσμευτεί». Η διατύπωση είναι σκόπιμα ασαφής (π.χ. δεν αναφέρεται σε χρονοδιάγραμμα), όμως δεν αποκλείεται ο ΣΥΡΙΖΑ να προωθήσει αλλαγή του εκλογικού νόμου επί το αναλογικότερο, ξέροντας ότι στις επόμενες εκλογές θα χάσει. Το ίδιο έκαναν στο παρελθόν όλα τα αστικά κόμματα. Μάλιστα, μπορεί να επιδιώξει να περάσει αυτή την αλλαγή με μεγάλη πλειοψηφία, για να ισχύσει από τις αμέσως επόμενες εκλογές, χωρίς να τη συνδέσει με συνταγματική αναθεώρηση, όπως έκανε μέχρι τώρα.

Αν ο ΣΥΡΙΖΑ ήθελε από άποψη αρχών την αλλαγή του εκλογικού νόμου επί το αναλογικότερο, είχε όλη την άνεση να το κάνει στην προηγούμενη Βουλή. Όλα τα κόμματα θα συμφωνούσαν σε μια ρύθμιση για την κατάργηση του μπόνους των 50 εδρών στο πρώτο κόμμα. Έτσι, όμως, ο ΣΥΡΙΖΑ θα είχε μόνο 95 βουλευτές και δε θα του έφταναν ΑΝΕΛ, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι για να σχηματίσει κυβέρνηση. Θα χρειαζόταν και τη ΝΔ. Αυτό που δεν ήθελε να «τραβήξει» τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ, ενδεχομένως να θελήσει να το περάσει σαν πρόβλημα στο νικητή των επόμενων εκλογών, για να παραμείνει ο ίδιος στη μοιρασιά της εξουσίας.

Σωστός ο παίχτης

Οι ελβετικές αρχές που ερευνούν το FIFAgate βρήκαν ότι σε λογαριασμό του Πλατινί μήκαν το 2011 1,8 εκατ. ευρώ. Όλα έγιναν νόμιμα, όμως. Τα λεφτά δεν ήταν «μίζα», αλλά αμοιβή για μια «δουλειά» που είχε κάνει ο Πλατινί στη FIFA την περίοδο 1999-2002. Αργησαν, βέβαια, περίπου μια δεκαετία να τον πληρώσουν. Συμβαίνουν αυτά, όμως. Γι' αυτό και είναι εντελώς συμπτωματικό το γεγονός ότι η κατάθεση έγινε τρεις μήνες πριν από τις προεδρικές εκλογές της FIFA το 2011, από τις οποίες ο Πλατινί αποσύρθηκε, αφήνοντας στον Μπλάτερ ελεύθερο το έδαφος για την επανεκλογή του.

Εθνικιστική υστερία

Και μιας που βρισκόμαστε στο χώρο του επαγγελματικού αθλητισμού, να πούμε ότι πρέπει να σταματήσει η εθνικιστική υστερία που φουντώνει κάθε φορά που ένας αλβανός παίχτης βάζει γκολ και σχηματίζει με τα δυο χέρια του στο στήθος το δικέφαλο αετό (σύμβολο της αλβανικής σημαίας). Όταν η Ρεάλ Μαδρίτης κέρδισε τη φετινή Ευρώπη, ο Μπουρούσης, παίχτης της ισπανικής ομάδας, πανηγύρισε με μια ελληνική σημαία στους ώμους του. Ο Αντετοκούνμπο και ο Παπανικολάου, φωτογραφίστηκαν με μια ελληνική σημαία λίγο πριν τον αγώνα Μπακς-Ρόκετς στο NBA. Και ο Τσόρι Ντομίνγκες του Ολυμπιακού πανηγύρισε την κατάκτηση του πρωταθλήματος τυλιγμένος με μια σημαία της Αργεντινής. Κανένας στην Ισπανία ή τις ΗΠΑ ή στην Ελλάδα δεν ενοχλήθηκε από την κίνηση του Μπουρούση ή των Αντετοκούνμπο-Παπανικολάου ή του Τσόρι. Γιατί ενοχλούνται, λοιπόν, από ανάλογες εκδηλώσεις αλβανών παικτών και τους πιάνει ξαφνικά εθνικιστική υστερία; Δεν είναι κάθε Αλβανός που κάνει αυτό το σχήμα οπαδός της «Μεγάλης Αλβανίας». Την καταγωγή του υποδηλώνει, όπως κάνουν και οι έλληνες συνάδελφοί του όταν βρίσκονται στο εξωτερικό. Πρόβλημα δημιουργείται μόνο στην Ελλάδα και μόνο με τους Αλβανούς. Πρόκειται για τυπική αντίδραση του ελληνικού εθνικισμού, αλλά και του ριζωμένου ρατσισμού ενάντια στους αλβανούς μετανάστες. Κι έχουν χρέος οι προοδευτικοί φίλαθλοι να βάλουν τέρμα σ' αυτή την εθνικιστική υστερία.

ZOOM

Προσφέροντας γην και ύδωρ

«**Σε συζήτηση με τον πρώην Πρόεδρο των ΗΠΑ Μπιλ Κλίντον, που διοργάνωσε σήμερα το ομώνυμο Ιδρυμα στη Νέα Υόρκη, ο Πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας επεσήμανε ότι η χώρα μας αποτελεί πόλο γεωπολιτικής, οικονομικής και πολιτικής σταθερότητας και ασφάλειας. Συνεπώς, είναι χώρα εύλογου επενδυτικού ενδιαφέροντος, σε δυναμικούς τομείς της οικονομίας με υψηλό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Τώρα είναι η ώρα για παραγωγικές επενδύσεις στην Ελλάδα, δήλωσε χαρακτηριστικά, γιατί υπάρχει κυβέρνηση που διασφαλίζει, όχι μόνο τη μακροπρόθεσμη σταθερότητα, αλλά και τη θεσμική και πραγματική υποδομή για τέτοιες επενδύσεις.**»

Έτσι αρχίζει το ρεπορτάζ για την παρουσία του Τσίπρα στην εκδήλωση του Ιδρύματος Κλίντον, που φιλοξενείται στην επίσημη ιστοσελίδα του πρωθυπουργού της Ελλάδας (www.primeminister.gr). Αν διαγράψετε το όνομα «Τσίπρας», θα μπορούσατε άνετα να βάλετε στη θέση του «Σημίτης», «Καραμανλής», «Παπανδρέου», «Σαμαράς». Κάθε έλληνας πρωθυπουργός που επισκέπτεται τη μητρόπολη του παγκόσμιου καπιταλισμού απευθύνει συνήθως μια έκκληση στους «επενδυτές» (δηλαδή στους εκπροσώπους των μονοπωλιακών ομίλων), διαφημίζοντας την Ελλάδα ως χώρα ελκυστική στις επενδύσεις, λόγω επενδυτικού καθεστώτος και πολιτικής σταθερότητας (την οποία εξασφαλίζει η κυβέρνησή του). Σε εκείνους που η τοποθέτηση Τσίπρα προκάλεσε αλγεινή εντύπωση, ενθυμούμενοι το παρελθόν και αναλογιζόμενοι τι καταγγελίες θα έκανε ένας αντιπολιτευόμενος ΣΥΡΙΖΑ για τον πρωθυπουργό άλλου κόμματος που θα εκστόμιζε αυτά τα λόγια επί αμερικανικού εδάφους, θα λέγαμε να βγάλουν γρήγορα τις τσίμπλες από τα μάτια τους. Ιδίως μετά τη συμφωνία με τους ιμπεριαλιστές δανειστές και την υπογραφή του Μνημόνιου-3, δε θα έπρεπε κανείς να περιμένει από τον Τσίπρα τίποτα το διαφορετικό από το βάδισμα επί της πεπατημένης που δημιουργησαν οι προκάτοχοί του στο μέγαρο Μαξίμου. Ο Τσίπρας εμφανίζεται ως εκπρόσωπος του ελληνικού καπιταλισμού και δεν το κρύβει. Θεωρεί, μάλιστα, ότι πλέον έχει και τη λαϊκή εντολή να εμφανίζεται ως ένας φύλαρχος αποικίας που εκλιπαρεί τους εκπροσώπους του χρηματιστικού κεφάλαιου να επενδύσουν στον τόπο του.

Υπάρχει, βεβαίως, το αλήστου μνήμης «Πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης» και ιδιαίτερα εκείνο το κεφάλαιο που τιτλοφορούνταν «Επανεκκίνηση της οικονομίας», όμως μια διεισδυτική ματιά ακόμη και σ' εκείνο το προεκλογικό κείμενο μιας προηγούμενης περιόδου θα μπορούσε να αποκαλύψει την αγωνία για προσέλκυση ξένων επενδύσεων. Λέγονταν, βέβαια, διάφορα περί «όρων» που θα έμειναν στους επενδυτές, ώστε να μην έρθουν «πλιατσικολόγοι» κτλ., όμως αυτά ήταν η σάλτσα προς άγραν αριστερών ψήφων. Κανένας δεν τα πίστευε, και όταν οι πολιτικοί αντίπαλοί του κατηγορούσαν τον ΣΥΡΙΖΑ ότι διώχνει τους επενδυτές, η διεθνής του καπιταλισμού γελούσε. Όπως γελούσε και η ντόπια αστική τάξη, που παρά τις πύρινες καταγγελίες του Σαμαρά και του Βενιζέλου, καλούσε τον Τσίπρα στα συνέδρια του ΣΕΒ, δείχνοντας μ' αυτή την ευνοϊκή μεταχείρισή του, ότι μπορεί να γίνει πρωθυπουργός με τις ευ-

λογίες της, διότι δεν αισθάνεται κανένα φόβο από την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ. Εκείνοι οι βερμπαλισμοί για έλεγχο όλων των συμβάσεων και αναθεώρησή τους και οι προειδοποιήσεις προς τους επενδυτές να μην τολμήσουν να μπουν σε ιδιωτικοποιήσεις, γιατί θα χάσουν τα λεφτά τους μόλις ο ΣΥΡΙΖΑ έρθει στην εξουσία, δεν τρόμαξαν κανέναν. Για άλλους λόγους δεν «περπάτησαν» οι ιδιωτικοποιήσεις και όχι επειδή οι υποψήφιοι επενδυτές τρόμαξαν από τις προειδοποιήσεις του Τσίπρα. Αλλωστε, από τον πρώτο μήνα της πρώτης συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου, με την περιβόητη συμφωνία της 20ής Φλεβάρη του 2015, ξεκαθαρίστηκε ότι το καθεστώς των ιδιωτικοποιήσεων θα παραμείνει ανέπαφο.

Ο Τσίπρας διαφημίζει την Ελλάδα ως «πόλο γεωπολιτικής, οικονομικής και πολιτικής σταθερότητας και ασφάλειας» για τους καπιταλιστικούς ομίλους που καλεί να επενδύσουν σ' αυτή. Ξεκινώντας από το τέλος, η αναφορά σε πολιτική σταθερότητα και ασφάλεια αποτελεί διαφήμιση της κυβέρνησής του ως σφόδρα φιλοκαπιταλιστικής, από την οποία δεν έχουν να φοβούνται τίποτα οι καπιταλιστικοί όμιλοι που θα θελήσουν να επενδύσουν στην Ελλάδα. Αν το δούμε λίγο βαθύτερα, αυτό αποτελεί όρκο πίστης και υποταγής για λογαριασμό ολόκληρου του ελληνικού αστικού πολιτικού συστήματος. Ένας καπιταλιστικός όμιλος που θα θελήσει να κάνει μια επένδυση δεν κοιτάζει μόνο το χρονικό ορίζοντα μιας κυβέρνησης, αλλά αναγκαστικά κοιτάζει και πέρα απ' αυτόν (χωρίς να λογαριάσουμε το γεγονός ότι οι ελληνικές κυβερνήσεις των μνημονιακών χρόνων δεν καταφέρνουν να εξαντλήσουν την τριετία). Η διαβεβαίωση ότι και σε περίπτωση κυβερνητικής αλλαγής δε θ' αλλάξει η πολιτική έναντι των ξένων επενδυτών είναι πειστική, διότι υπάρχει μια τεράστια φιλο-καπιταλιστική κοινοβουλευτική πλειοψηφία, από την οποία θα προκύψει η διάδοχη κυβερνητική λύση.

Τι γίνεται, όμως, με την κοινωνική σταθερότητα, που αποτελεί στοιχείο αυτού που οι καπιταλιστές μετρούν ως πολιτικό ρίσκο; Μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ να την εγγυηθεί; Με την αποχή να φτάνει σε ύψος ρεκόρ στις πρόσφατες εκλογές, καμιά εγγύηση που αναφέρεται μόνο ή κυρίως στην κοινοβουλευτική πλειοψηφία δεν είναι αρκετή για τους καπιταλιστές. Η μόνη εγγύηση είναι η χρήση του κατασταλτικού μηχανισμού του αστικού κράτους για την πάταξη κάθε ταξικής αντίστασης. Και είναι βέβαιο ότι πίσω από τις κλειστές πόρτες τα ηγετικά στελέχη της νέας συγκυβέρνησης δεν έχουν κανένα πρόβλημα να διαβεβαιώσουν ότι δε θα διστάσουν να χρησιμοποιήσουν την κρατική καταστολή για να πατάξουν κάθε ενέργεια που θα στρέφεται ενάντια σε μια ξένη επένδυση. Αλλά και πάλι, οι καπιταλιστές δεν είναι βέβαιοι ότι αυτός ο μηχανισμός μπορεί να είναι τόσο αποτελεσματικός σε κάθε περίπτωση. Επομένως, εξ ορισμού ο παράγοντας «πολιτικό ρίσκο» φέρει αρνητικό φορτίο για κάθε καπιταλιστή-υποψήφιο επενδυτή στην Ελλάδα. Δεν είναι ζήτημα Τσίπρα, είναι ζήτημα κοινωνικής δυσaréσκειας σ' ένα λαό που έχει μια ορισμένη αγωνιστική παράδοση.

Με δεδομένο το ότι γεωπολιτικά η

Ελλάδα θεωρείται σταθερή χώρα, επομένως σ' αυτό το κομμάτι δεν υπάρχει πρόβλημα για τους καπιταλιστές επενδυτές, πώς μπορεί να εξισορροπηθεί το αυξημένο «πολιτικό ρίσκο»; Με το «υψηλό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα» που διαφημίζει ο Τσίπρας, το οποίο αναφέρεται στους οικονομικούς όρους μιας επένδυσης. Σε τι μπορεί να συνίσταται αυτό το «υψηλό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα»; Στον αποικιοκρατικό χαρακτήρα των συμβάσεων πώλησης ή παραχώρησης, στο φορολογικό καθεστώς και στο καθεστώς των εργασιακών σχέσεων. Υπάρχει κάτι άλλο και μας διαφεύγει; Επειδή δεν είμαστε χιουμοριστική στήλη, απαξιούμε να σχολιάσουμε τις διάφορες παπάρες περί «υψηλής εξειδίκευσης παραγωγικού δυναμικού», «έρευνας και καινοτομίας» και άλλα τέτοια που ακούγονται και θα συνεχίσουν να ακούγονται από κυβερνητικά χείλη. Αυτά είναι για τους αφελείς. Τα έλεγε και ο Σαμαράς που δεχόταν στο Μαξίμου τότε τον πρόεδρο της Nokia και τότε το διευθυντή Ευρώπης της IBM, για να δείξει ότι δήθεν η Ελλάδα μετατρέπεται σε χώρα επενδύσεων υψηλής τεχνολογίας.

Για να κάνει μια παραγωγική επένδυση στην Ελλάδα κάποιος καπιταλιστικός όμιλος θα απαιτήσει και ειδικό φορολογικό καθεστώς και ασιατικού τύπου εργασιακό καθεστώς. Ειδικά για τους Αμερικανούς, στους οποίους απευθύνθηκε ο Τσίπρας στη Νέα Υόρκη, παραγωγικές επενδύσεις δεν «παίζουν» καθόλου. Τι «παίζει»; Συμμετοχή αρρακτικών κεφαλαίων σε παιχνίδια ιδιωτικοποιήσεων. Θυμηθείτε ότι επί Σαμαροβενιζέλων κάποια αμερικάνικα funds (μεταξύ αυτών και του περιβόητου Πόλσον, ο οποίος μάλιστα έγινε δεκτός και στο Μαξίμου από τον Σαμαρά) «τοποθετήθηκαν» σε μετοχές ελληνικών τραπεζών, φούσκωσαν τις χρηματιστηριακές τιμές τους και αφού πήραν αυτά που ήθελαν να πάρουν, «μετανάστευσαν» για άλλες «αγορές», με αποτέλεσμα ν' ακολουθήσει ένα «μίνι κραχ» εστιασμένο κυρίως στις τραπεζικές μετοχές. Ίσως ξαναδούμε τον Πόλσον (ή κάποιον άλλο επιπέδου Πόλσον) να δραςκελά το κατώφλι του Μαξίμου για να συναντηθεί με τον Τσίπρα αυτή τη φορά. Όταν ολοκληρωθεί η δεύτερη ανακεφαλαιοποίηση των λεγόμενων συστημικών τραπεζών, με δάνεια που θα χρυσοπληρώσει ο ελληνικός λαός πάλι, μπορεί τα αμερικάνικα funds να δουν και πάλι ευκαιρίες κερδοσκοπίας (για πλιάτσικο πρόκειται) στην Ελλάδα.

Ακόμη και οι ευρωπαϊκοί καπιταλιστικοί όμιλοι που κάνουν επενδύσεις στην Ελλάδα έχουν πολλά χρόνια να επενδύσουν στην παραγωγή (γιατί να το κάνουν όταν έχουν την ενδοχώρα στις χώρες της ανατολικής Ευρώπης και της βόρειας Βαλκανικής;). Οι επενδύσεις τους είναι κυρίως σε υπηρεσίες (πιο πρόσφατη η εξαγορά των 14 περιφερειακών αεροδρομίων από τη γερμανική Fraport) και σε συμβάσεις παραχώρησης για αυτοκινητόδρομους. Δεν αποκλείεται να προσανατολιστούν κάποια στιγμή σε επενδύσεις στην παραγωγή, αυτό όμως θα συνοδευτεί με τη θέσπιση Ειδικών Οικονομικών Ζωνών, ζωνών εργατικής δουλειάς και φορολογικής ασυδοσίας. Αλλιώς δεν υπάρχει «υψηλό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα».

Πέτρος Γιώτης

Αυτά, το... μακρινό 2010. Το 2015 όχι μόνο επιπαινούν εκείνο το νόμο, που τον χαρακτηρίζουν νόμο της κοινωνικής βαρβαρότητας, όχι μόνο κατακρεουργούν την καλύτερη σύνταξη σε βαθμό μεγαλύτερο από αυτόν που προέβλεπε εκείνος ο νόμος, αλλά ετοιμάζονται να τον εμπλοτίσουν σύντομα με... περισσότερη βαρβαρότητα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ αγκαλιά με τον σκοταδισμό

Η οργισμένη αντίδραση του Αρχιεπίσκοπου στις δηλώσεις της αναπληρωτού υπουργού Παιδείας Σίας Αναγνωστοπούλου για την απαλλαγή των μαθητών από το μάθημα των Θρησκευτικών, επιβεβαιώνουν τον ισχυρισμό ότι η απελθούσα πολιτική ηγεσία του υπουργείου (Μπαλτάς, Κουράκης) εν πλήρη συνειδήσει άφησε σε ισχύ την κατάπτυστη εγκύκλιο Λοβέρδου, υποχωρώντας στις σκοταδιστικές και μεσαιωνικές απαιτήσεις του παπαδαριού.

Στην ίδια κατεύθυνση τραβά τώρα και η τωρινή πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας, καθώς μετά τους κεραυνούς του Αρχιεπίσκοπου, ο υπουργός Παιδείας Φίλης, δήλωσε ότι «υπάρχει συναντίληψη» με τους παπάδες και «δεν θα γίνουν μονομερείς ενέργειες», ενώ η ίδια η αναπληρωτής υπουργός «μάζεψε» τα όσα είπε αρχικά, λέγοντας: «Ο,τι είναι να κάνουμε θα το κάνουμε. Αυτή τη στιγμή το υπουργείο έχει προβλήματα, για τα οποία ο υπουργός τρέχει και δε φτάνει, τα κενά, και αυτό ήταν όλη μας η προσπάθεια και η αγωνία».

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά:

Μιλώντας στο ραδιοσταθμό «στο Κόκκινο», η Σία Αναγνωστοπούλου, ανέφερε τα εξής, σύμφωνα με δημοσίευμα της «Αυγής»: «Θα πρέπει να απλοποιηθεί η διαδικασία απαλλαγής από τη διδασκαλία των Θρησκευτικών, όσων μαθητών το επιθυμούν. Δεν είναι δυνατόν, είπε η αναπληρώτρια υπουργός, να οφείλει να δηλώνει ο μαθητής σε δημόσιο έγγραφο το θρήσκευμά του (ή την ιδιότητα του άθεου), ώστε να εξασφαλίσει την απαλλαγή. «Κακώς δεν το αλλάξαμε ως τώρα, θα το αλλάξουμε», πρόσθεσε».

Η αναπληρωτής υπουργός αναφερόταν στην εγκύκλιο Λοβέρδου, που ο Λοβέρδος εξέδωσε δυο ημέρες πριν τις εκλογές του Γενάρη του 2015 και δεν κατήγγειλε οι Μπαλτάς-Κουράκης, σύμφωνα με την οποία για να απαλλαγεί ένας μαθητής από την παρακολούθηση του μαθήματος των Θρησκευτικών, απαιτούνταν υπεύθυνη δήλωση και των δύο γονέων, με επικυρωμένο το γνήσιο της υπογραφής, ότι ο μαθητής δεν είναι χριστιανός ορθόδοξος, ενώ ο Διευθυντής του σχολείου υποχρεωνόταν να ελέγχει την «τεκμηρίωση των προβαλλόμενων λόγων»! Το απαράδεκτο της εγκυκλίου, που υποχρέωνε ουσιαστικά τον μαθητή στην αποκάλυψη των θρησκευτικών του πεποιθήσεων, επεσήμανε και η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, τονίζοντας ότι ο γονιός ή ο μαθητής (σε περίπτωση που είναι ενήλικος) υποχρεούται μόνο στην επίκληση των θρησκευτικών του πεποιθήσεων, χωρίς περαιτέρω επεξηγήσεις.

Η αναπληρωτής υπουργός Παιδείας είπε, δηλαδή, το αυτονόητο, από κεκτημένα, όπως αποδείχθηκε στη συνέχεια, ταχύτητα, εκφράζοντας -τίποτε περισσότερο-, τίποτε λιγότερο- μια αστικοδημοκρατική άποψη.

Ο Ιερώνυμος, με τον αέρα που τον δίνουν η ισχυρότατη καπιταλιστική δύναμη της Εκκλησίας της Ελλάδας και τα πλοκάμια με την εξουσία και τους μηχανισμούς της, άστραψε και βρόντηξε, μιλώντας με ιταμό τρόπο για την αναπληρωτή υπουργό, αποκαλύπτοντας έτσι ότι υπήρξε «κομπρεμί» της Εκκλησίας με τον Λοβέρδο αρχικά και με τους Μπαλτά-Κουράκη στη συνέχεια για το επίμαχο ζήτημα: «Κάποια κυρία η οποία έχει ορισμένες ιδέες της ήρθε στο μυαλό της. Τις αρμοδιότητες τις παίρνει κανείς μόνος του. Αρμόδιο είναι το Σύνταγμα. Πρέπει οι Έλληνες επιτέλους να σοβαρευτούμε και να μην ακούμε τις ανοησίες του ενός και του άλλου», δήλωσε.

Τη συνέχεια την αναφέραμε στην αρχή. Ο Φίλης, ανακάλυψε «συναντίληψη» με τους παπάδες και η Αναγνωστοπούλου ανέκρουσε πρύμναν.

Το σχόλιο αυτό έχει τη σημασία του από την άποψη ότι αποκαλύπτει ότι οι συριζαίοι πλέουν σε πλήρη αντιδραστική κατεύθυνση, όχι μόνο στα οικονομικά ζητήματα, αλλά και στα «μικρά», τα καθημερινά, αυτά που έχουν απλώς προοδευτική, αστικοδημοκρατική χροιά, γιατί έχουν επιλέξει, προκειμένου να μείνουν στην εξουσία και τη διαχείριση του καπιταλισμού, να μη συγκρουστούν με τον καπιταλισμό, τους μηχανισμούς του και ό,τι αυτό συνεπάγεται στο ιδεολογικό, κοινωνικό πεδίο.

Η απαξίωση του δημόσιου σχολείου

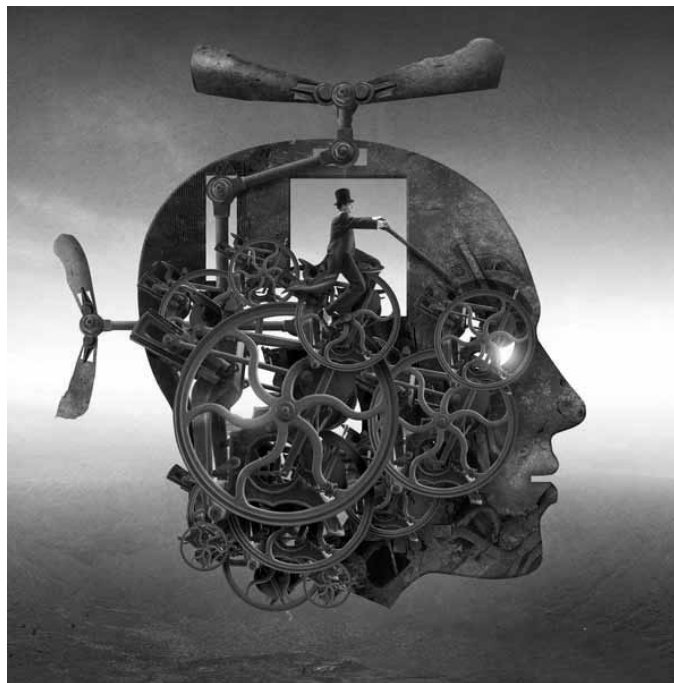
Είκοσι ημέρες μετά το άνοιγμα των σχολείων, η κατάσταση στη δημόσια εκπαίδευση παραμένει τραγική. Πάνω από 20.000 είναι τα κενά στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (στοιχεία Κυριακής 27/9).

Σύμφωνα με στοιχεία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, 14.000 είναι τα εκπαιδευτικά κενά στην Πρωτοβάθμια και 7.000 (5.000 στην Γενική Παιδεία και 2.000 στην Ειδική Αγωγή) στην Δευτεροβάθμια.

Η κατάσταση, ειδικά στην Κρήτη, τα Δωδεκάνησα, τις Κυκλάδες, αλλά και στη Δυτική και Ανατολική Αττική είναι εκρηκτική. Μέχρι αυτή τη στιγμή 270 σχολικές μονάδες στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση παραμένουν κλειστές.

Στην Ανατολική Αττική, πάνω από 300 είναι τα κενά σε δασκάλους, στο νομό Ηρακλείου 4 Δημοτικά Σχολεία είναι κλειστά και 35 Νηπιαγωγεία δεν άνοιξαν καθόλου, ενώ ακόμη κι αν πάνε οι αναπληρωτές της βδομάδας που πέρασε (σύμφωνα με τις ανακοινώσεις του υπουργείου Παιδείας), θα εξακολουθούν να είναι ακάλυπτες 631 θέσεις εκπαιδευτικών.

Μαθήματα που εξετάζονται στις πανελλαδικές εξετάσεις δεν διδάσκονται καθόλου και οι

εκπαιδευτικοί έχουν γίνει εκπαιδευτικοί-delivery, καθώς τρέχουν σε δυο και τρία σχολεία την ημέρα για να συμπληρώσουν ωράριο και να «βουλώσουν τρύπες».

Το υπουργείο ανακοίνωσε ότι προσλαμβάνει 2.500 δασκάλους-νηπιαγωγούς και 900 καθηγητές (αναπληρωτές, βεβαίως, βεβαίως), πλην, όμως, το μέτρο αυτό είναι «ασπρίνη» σ' έναν βαρέως πάσχοντα ασθενή.

Το δημόσιο σχολείο συνεχώς

απαξιώνεται και σημαντικότερα μερίδιο ευθύνης σ' αυτό φέρνει η άρνηση των κυβερνήσεων, καθ' υπόδειξη των ιμπεριαλιστών-δανειστών, να κάνουν διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών. Μόνο από την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση έχουν αποχωρήσει λόγω συνταξιοδότησης την τελευταία πενταετία 8.500 εκπαιδευτικοί και έχουν διοριστεί μόλις 280 (μία πρόσληψη για κάθε 30 αποχωρήσεις)! Τα δε, τελευταία δυο

χρόνια οι διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών είναι μηδενικοί.

Όσο για τις δημόσιες δαπάνες για την Παιδεία, έχουν κυριολεκτικά εξαϋλωθεί (2,47% επί του ΑΕΠ στον προϋπολογισμό του 2015).

Το μήνυμα απαξίωσης του δημόσιου σχολείου και του έργου των εκπαιδευτικών σε αυτό, παρά τους υποκριτικούς ύμνους για τη δουλειά που αυτοί -πένητες και λοιδορούμενοι απ' όλο το αντιδραστικό σκυλόλοι- προσφέρουν (για προφανείς λόγους άλωσης όλων των εργασιακών δικαιωμάτων και ενίσχυσης της ιδιωτικής εκπαίδευσης), έστειλε, μετά απ' όλη τη μακρά λίστα των επωνύμων αστών και ο ίδιος ο Τσίπρας. Επέλεξε να στείλει τα παιδιά του σε ακριβό ιδιωτικό σχολείο της Πλάκας και όχι σε κάποιο «κακορίζικο», γεμάτο αλλοδαπά παιδιά, δημόσιο σχολείο της Κυψέλης.

Η γυναίκα του Καίσαρα δεν πρέπει μόνο να είναι αλλά και να φαίνεται τίμια έλεγε κάποιος αρχαίος ρητό, αλλά οι συριζαίοι τό'χουν γράψει εκεί που δεν πιάνει μελάνι. Μπουχτίσαμε πια με την τόση υποκρισία, καιρός να το καταλάβει και η εργαζόμενη κοινωνία, τα παιδιά της οποίας σπουδάζουν στο δημόσιο σχολείο.

Διώξεις εκπαιδευτικών

Την Πέμπτη 1 του Οκτώβρη δικάζονται στο Πρωτοδικείο Σάμου 4 εκπαιδευτικοί (3 μέλη του τότε ΔΣ της τοπικής ΕΛΜΕ και 1 αιρετός του τότε ΠΥΣΔΕ) που θεωρήθηκαν «πρωταίτιοι» της κινητοποίησης του Σεπτέμβρη του 2013. Οι εκπαιδευτικοί συμμετείχαν στο πάνελ της συνέντευξης τύπου που είχε δοθεί στο πλαίσιο της διήμερης κατάληψης που είχε πραγματοποιηθεί στα Γραφεία της Διοίκησης της Β/θμιας Εκπαίδευσης στη Σάμο.

Μέσα σε ένα όργιο αντικει-

δευτικών μέτρων, που προωθούνταν με γοργούς ρυθμούς και μοχλό την καταστολή και τρομοκρατία (απολύσεις εκπαιδευτικών εν μια νυκτί, νέοι ταξικοί φραγμοί για τη μαθητική νεολαία με την επιβολή του «νέου Λυκείου», τσουνάμι συγχωνεύσεων-καταργήσεων σχολείων), οι εκπαιδευτικοί πραγματοποιούσαν πενήνήμερες επαναλαμβανόμενες απεργίες και η κατάληψη αποφασίστηκε στο πλαίσιο αυτού του αγώνα.

Το φυτίλι της κατάληψης «άνα-

ψε» ο πίνακας των «68 ολικά πλεοναζόντων» εκπαιδευτικών που η Διεύθυνση διαμόρφωσε και ετοιμαζόταν να στείλει στην Περιφέρεια για τα περαιτέρω....

Κινητοποιήθηκαν τότε οι διωκτικοί μηχανισμοί και ασκήθηκε δίωξη εναντίον των τεσσάρων εκπαιδευτικών.

Η δίωξη έμεινε στο «συρτάρι» για σχεδόν δύο χρόνια και ξαναβγήκε το περασμένο καλοκαίρι.

«Από το 2012, με βάση το μοναχικό νόμο 4093, καταγράφηκαν εκατοντάδες περιστατικά εκ-

παιδευτικών και άλλων δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίοι τέθηκαν σε αργία μετά από την παραπομπή τους στο αρμόδιο πειθαρχικό συμβούλιο ή στις αίθουσες των δικαστηρίων για παραπτώματα ή σσωνος σημασίας. Μόνο τον Ιανουάριο του 2015, λίγες εβδομάδες πριν τις εθνικές εκλογές 21 εκπαιδευτικοί τέθηκαν σε αργία».

(Τα στοιχεία, καθώς και αποσπάσματα είναι παρμένα από ανακοίνωση του Εκπαιδευτικού Ομίλου-Αντιτετράδια της Εκπαίδευσης).

«Εξοδος στις αγορές» σημαίνει νέα χρέη

Ο στόχος είναι να επιστρέψουμε στις αγορές. Αν υπάρχει μια καλή απόφαση για το θέμα του χρέους, η Ελλάδα θα μπορέσει να επιστρέψει στις αγορές λίγο μετά την αναδιάρθρωση του χρέους», είπε ο Τσίπρας στη Wall Street Journal και η δήλωση έγινε πρώτη είδηση στα ελληνικά αστικά ΜΜΕ. Η μυθολογία για την «εξοδο στις αγορές» συνεχίζεται και από την κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων. Την ξεκίνησαν οι Σαμαροβενιζέλοι το 2014 (λίγο πριν τις ευρωεκλογές έκαναν και την πρώτη «εξοδο»), για να ανακρούσουν πρύμναν το Σεπτέμβρη της ίδιας χρονιάς, όταν τα spread έφτασαν «στο θεό», με αποτέλεσμα να μη χωράει τέτοια προπαγάνδα, και τώρα την επαναφέρει ο Τσίπρας. Ο τελικός στόχος είναι ο ίδιος (η «εξοδος στις αγορές»), η επιχειρηματολογία αλλάζει: οι Σαμαροβενιζέλοι οραματίζονταν «εξοδο στις αγορές» χάρη στα «υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα», οι Τσιπροκαμμένοι οραματίζονται «εξοδο στις αγο-

ρές» μετά την επικείμενη (νέα) αναδιάρθρωση του χρέους.

Ετσι, η «εξοδος στις αγορές» σεβρίζεται στον ελληνικό λαό σαν γη της επαγγελίας, που θα οδηγήσει στην έξοδο από την κρίση. Τι σημαίνει, όμως, «εξοδος στις αγορές»; Σημαίνει νέα δάνεια, στο φόντο της σκληρής μνημονιακής λιτότητας. Απλώς, τα δάνεια δε θα συνάπτονται με τον ESM ή το ΔΝΤ, αλλά με διάφορα funds και τράπεζες του εξωτερικού. Για ποιο λόγο θα χρειαστούν νέα δάνεια; Για να αποπληρώνονται τα παλιά. Και γιατί ο Τσίπρας θεωρεί πως η νέα αναδιάρθρωση του χρέους θα επιτρέψει την «εξοδο στις αγορές»; Γιατί το προφίλ της χρεώστριας Ελλάδας θα ομαλοποιηθεί στα μάτια των «αγορών», οι οποίες θα κρίνουν ότι ξέφυγε τον κίνδυνο της χρεοκοπίας και επομένως μπορούν και πάλι να τη δανείσουν, χωρίς να κινδυνεύουν να χάσουν τα λεφτά τους.

Εκείνο που δε λείπει η κυβερνητική προπαγάνδα είναι πως η σκληρή λιτότητα θα είναι δεδομένη και μετά την αναδιάρθρωση του χρέους και την «εξοδο στις αγορές» (αν υποθέσουμε ότι αυτή θα γίνει γρήγορα). Διότι χωρίς σκληρή λιτότητα θα αυξηθεί ο «κίνδυνος χρεοκοπίας», αυτό θα προεξοφληθεί σε επίπεδο επιτοκίων (τα spread θα ανοίξουν) και η «εξοδος στις αγορές» θα γίνει ανέφικτη.

Αυτό που παρουσιάζεται στον ελληνικό λαό σαν προοπτική εξόδου από την κρίση δεν είναι παρά η ανακύκλωση του φαύλου κύκλου «δανεισμός-λιτότητα-δανεισμός». Δηλαδή, η ανακύκλωση ενός περιβάλλοντος που ενισχύει και δεν αποδυναμώνει τους παράγοντες της κρίσης. Το χρέος θα είναι πάντα εδώ και θα χρησιμοποιείται από τη μια ως μηχανισμός απομύζησης των αξιών που παράγει ο ελληνικός λαός και από την άλλη ως εργαλείο κινεζοποίησης.

Επιμελητήριο Περιβάλλοντος και Βιωσιμότητας

«Κωλόχαρτο» η ΜΠΕ για το γήπεδο Μελισσανίδη

Αν το Επιμελητήριο Περιβάλλοντος και Βιωσιμότητας δεν ήταν ένα καθωσπρέπει αστικό όργανο, δε θα είχε κανένα πρόβλημα να χαρακτηρίσει «κωλόχαρτο» (ή έστω «κουρελόχαρτο») τη ΜΠΕ (Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων) για το γήπεδο του Μελισσανίδα στη Νέα Φιλαδέλφεια. Όμως, ακόμη και με την τυπική τεχνοκρατική γλώσσα που χρησιμοποιεί, βγάζει τη μελέτη άχρηστη, αυθαίρετη και παραπαιστική σε όλα της τα σκέλη, ενώ παράλληλα επισημαίνει ότι είναι παράνομη η διαδικασία με την οποία η ΜΠΕ προωθήθηκε προς δημόσια διαβούλευση και έγκριση.

Το χαστούκι ήταν ιδιαίτερα ισχυρό για τον Μελισσανίδα. Αυτή τη φορά δεν μιλούν οι «Οικοταλιμπάν» ή «δεκαπέντε αντιφρονούντες», όπως χαρακτηρίζαν οι «υπάλληλοί» του από τα κατευθυνόμενα χουλιγκανόμενα το Συντονιστικό Κατοίκων Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνος και γύρω περιοχών. Δεν μιλά καν ο δήμαρχος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνος, τον οποίο στοχοποίησαν. Αυτή τη φορά μιλά ένας οργανισμός με κύρος στον αστικό κόσμο, που κανένας δεν μπορεί να κατηγορήσει για μεροληψία. Ο εν λόγω οργανισμός έχει επίτιμο πρόεδρο τον πρώην αντιπρόεδρο του ΣτΕ Μ. Δεκλερ (είναι και ο ιδρυτής του), έχει πρόεδρο τη σύμβουλο Επικρατείας Μ. Καραμανών, έχει μέλη στο διοικητικό και το επιστημονικό του συμβούλιο διακεκριμένους εκπροσώπους του αστικού επιστημονικού στρατόπεδου, όπως ο Ζερεφός, ο Παρίσης, ο Μουτσόπουλος, ο Αραβαντινός, ο Στεφάνου και άλλοι. Τι να πει σ' όλους αυτούς και στην επιστημονική ομάδα που συνέταξε την 45 σελίδων «Κριτική της ΜΠΕ του έργου "Κέντρο Αθλητισμού, Μνήμης και Πολιτισμού στη Ν. Φιλαδέλφεια Αττικής"»; Ότι είναι όργανα των «δεκαπέντε αντιφρονούντων»; Ή μήπως όργανα του Βασιλόπουλου; Ο δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνος το μόνο που έκανε ήταν να απευθυνθεί στο Επιμελητήριο και να ζητήσει τη γνώμη του για τη ΜΠΕ του Μελισσανίδα.

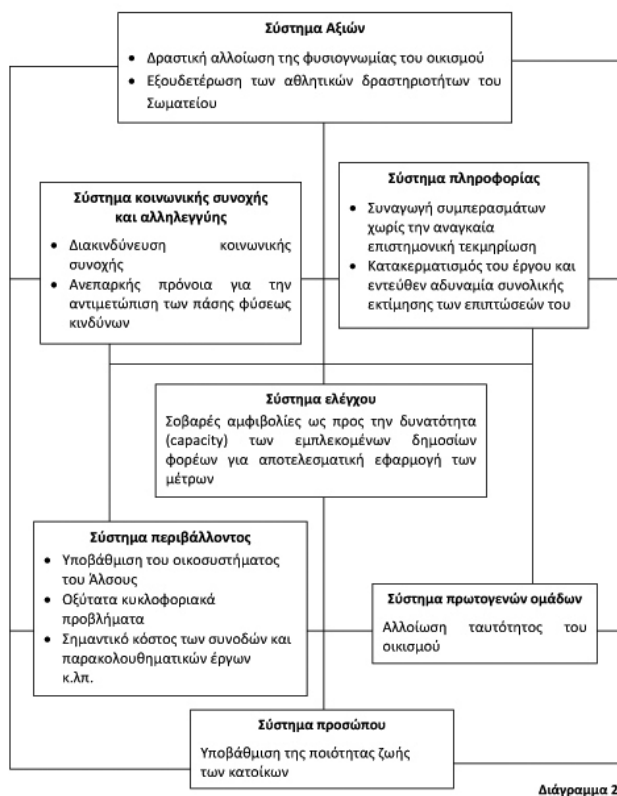
Φυσικά, η άποψη του Επιμελητηρίου δεν είναι υποχρεωτική για το υπουργείο που καλείται να εκδώσει ΑΕΠΟ (Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Ορων) βάσει της ΜΠΕ του Μελισσανίδα. Ποια υπηρεσία, όμως, μπορεί να ξεπεράσει μια τεκμηριωμένη κριτική, από έναν έγκυρο αστικό φορέα; Και κυρίως, ποια υπηρεσία μπορεί να ξεπεράσει τα τεράστια προβλήματα νομιμότητας που εγείρονται;

Καταρχάς, υπάρχει ένα ζήτη-

Επιμελητήριο Περιβάλλοντος και Βιωσιμότητας
Καλλιδρόμου 30, ΤΚ 11473 Αθήνα | Τηλ / φax: 210-3823.850
email: info@environ-sustain.gr | www.environ-sustain.gr

Συστημικό Πρότυπο Δυσμενών Επιπτώσεων του Έργου

Διάγραμμα 2

μα νομιμότητας που **-κακώς κατά τη γνώμη μας-** η Κριτική του Επιμελητηρίου δε θίγει. Πρόκειται για το ιδιοκτησιακό ζήτημα, που ήδη έχει εγερθεί από εμάς. Δεν είναι δυνατόν να τίθεται σε δημόσια διαβούλευση η ΜΠΕ που καταθέτει μια ανώνυμη εταιρία, που εμφανίζεται ως ιδιοκτήτης και φορέας ενός έργου, το οποίο πρόκειται να οικοδομηθεί πάνω σε οικόπεδο που **ανήκει στο Ελληνικό Δημόσιο** και έχει παραχωρηθεί **μόνο κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση** σε ένα ερασιτεχνικό σωματείο, για την ανάπτυξη **κοινωφελών και μόνο σκοπών**, επί ποινή άρσης της παραχώρησης, σε περίπτωση που αυτός ο κοινωφελής σκοπός παύει να επιτελείται.

Το Επιμελητήριο σωστά επισημαίνει την παραβίαση του σκοπού της παραχώρησης με την κατασκευή γηπέδου για χρήση μόνο επαγγελματικού ποδόσφαιρου, με παράλληλο αποκλεισμό όλων των άλλων αθλημάτων, όμως δεν κάνει το αυτονόητο επόμενο βήμα. Οι έγκριτοι νομικοί της μελετητικής του ομάδας γνωρίζουν σίγουρα πως η συγκεκριμένη έκταση δεν μπορεί να παραχωρηθεί από το ερασιτεχνικό σωματείο ΑΕΚ σε μια κερδοσκοπική ανώνυμη εταιρία και επομένως κακώς τέθηκε σε διαβούλευση μια ΜΠΕ που εμφανίζει την εταιρία του Μελισσανίδα «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» ως κύριο του οικοπέδου και φορέα του έργου. Απορούμε

πραγματικά γιατί απέφυγαν να το επισημάνουν αυτό.

Πέρα απ' αυτή την παράλειψη, όμως, το Επιμελητήριο καταδεικνύει μια άλλη σημαντικότητα παρανομία, που καθιστά άκυρη τη διαδικασία δημόσιας διαβούλευσης και επιβάλλει την άμεση ακύρωσή της. Το κεφάλαιο της Κριτικής με τίτλο «Ως προς τη νομιμότητα της διαδικασίας διαβούλευσης της ΜΠΕ», μετά από εμπεριστατωμένη νομική επιχειρηματολογία, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι «καθίσταται **άνευ αντικειμένου και αλυσιτελής** η παρούσα διαδικασία δημοσιοποίησης, υποβολής αντιρρήσεων και έγκρισης της ΜΠΕ, αφού δεν έχει προηγηθεί η διαδικασία της Στρατηγικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης». Εισαγωγικά στο εν λόγω κεφάλαιο αναφέρεται ότι «η παρούσα διαδικασία έγκρισης της ΜΠΕ πάσχει **σοβαρή νομική πλημμέλεια**, η οποία **πλήττει το κύρος και της ίδιας της ΜΠΕ, ανεξάρτητα από το περιεχόμενό της**. Η πλημμέλεια αυτή συνίσταται στο γεγονός ότι η ΜΠΕ έχει εκπονηθεί και τεθεί σε δημόσια διαβούλευση, χωρίς να έχει προηγηθεί η διαδικασία Στρατηγικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης (ΣΠΕ) και η κατάρτιση Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ), όπως επιτάσσει η Οδηγία 2001/42 της ΕΕ και η ΚΥΑ 107017/2006 (ΦΕΚ Β' 1225/5.9.2006) για τη μεταφορά της Οδηγίας αυτής στην εσωτερική έννομη τάξη». Όπως επισημαίνεται, και αν

υπήρχε κάποια αμφιβολία ως προς την υποχρέωση τήρησης της διαδικασίας της ΣΠΕ, «έχει πλέον αρθεί μετά την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) της 10.9.2015». Στη συνέχεια παρατίθενται αποσπάσματα από αυτή την πολύ πρόσφατη απόφαση του ΔΕΕ, η οποία μάλιστα εκδόθηκε μετά από την υποβολή προδικαστικού ερωτήματος του ελληνικού ΣτΕ. Το ΔΕΕ αποφάνθηκε ότι για κάθε τέτοιας εμβέλειας έργο, ανεξάρτητα αν προβλέπεται από νόμο ή αν έχει ενταχθεί σε Ρυθμιστικό Σχέδιο, πρέπει να προηγείται Στρατηγική Περιβαλλοντική Εκτίμηση. Το συμπέρασμα του Επιμελητηρίου δεν επιδέχεται αμφισβήτηση: **«Η ανωτέρω απόφαση του ΔΕΕ ασκεί καθοριστική επίδραση στη συνέχιση της διαδικασίας διαβούλευσης και έγκρισης της επίμαχης ΜΠΕ. Είτε το γήπεδο αυτό εξεταστεί ως αυτοτελές έργο, όπως το αντιμετωπίζει η ΜΠΕ, είτε, όπως θα ήταν και το ορθό, ως μέρος ενός ευρύτερου μετασχηματισμού και ανάπτυξης της ευρύτερης περιοχής, αποτελεί πάντως σχέδιο που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 2001/42 και της ΚΥΑ 107016/2006 (...)** το σχέδιο για την κατασκευή και λειτουργία του νέου γηπέδου υπόκειται, σε κάθε περίπτωση, στη διαδικασία της Στρατηγικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης (ΣΠΕ)» (όλες οι εμφάσεις είναι του Επιμελητηρίου).

Κατόπιν και των παραπάνω, η πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΠΕΝ έχει υποχρέωση να αποσύρει αμέσως από τη διαδικασία της δημόσιας διαβούλευσης τη ΜΠΕ, να ελέγξει πειθαρχικά τον τέως προϊστάμενο της Διεύθυνσης Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης Επ. Τολέρη και να «αποβάλει» τη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ», επιστρέφοντάς της την αίτηση για την έκδοση Έγκρισης και Αδειας Δόμησης.

Το Επιμελητήριο Περιβάλλοντος και Βιωσιμότητας, ανεξάρτητα από το άνευ αντικειμένου και αλυσιτελές της διαδικασίας δημόσιας διαβούλευσης, μπαίνει και στην ουσία της ΜΠΕ του Μελισσανίδα και την κάνει φύλλο και φτερό, αποδεικνύοντας ότι είναι ένα κωλόχαρτο που προσπαθεί να ωραιοποιήσει, διά της αυθαιρεσίας και της συγκαλύψης, ένα περιβαλλοντικό και κοινωνικό έγκλημα. Ο χώρος δεν επιτρέπει να παρουσιάσουμε αναλυτικά την επιχειρηματολογία, όμως μια ματιά στο διάγραμμα που παρουσιάζει συμπυκνωμένα τα βασικά συμπεράσματα της Κριτικής μπορεί να δώσει μια μικρή γεύση για τις επιπτώσεις της στο περιβάλλον και στην τοπική κοινωνία.

Μαθήματα εκ Βερολίνου

«Στην ουσία το θέμα είναι ότι η Ελλάδα πρέπει να γίνει και πάλι ανταγωνιστική προκειμένου να μπορεί να συμβαδίσει με την Ευρωζώνη. Γι' αυτό η Ελλάδα έχει συμφωνήσει από κοινού με τους δανειστές της ένα τρίτο πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων. Σε αυτό υπάρχει μια σειρά από πράγματα που πρέπει να γίνουν. Όλα αυτά είναι πολύ συγκεκριμένα. Αυτά υπηρετούν έναν επαικρικό προσδιορισμένο στόχο και δεν είναι μόνο συμφωνημένα στο Eurogroup -η Ελλάδα είναι ρητώς μέλος αυτού του Eurogroup- αλλά υποστηρίζονται και ρητά από την ελληνική κυβέρνηση. Τώρα θα τα εφαρμόσουμε. Αυτό δεν θα είναι πολύ εύκολο. Η ελληνική πλευρά πρέπει να κάνει πολλά. Αυτό είναι που έχει συμφωνηθεί και αυτό υλοποιείται», δήλωσε ήρεμα ο Μάρτιν Γιέγκερ, εκπρόσωπος του Σόιμπλε, δείχνοντας ότι το Βερολίνο δεν ανησυχεί για την πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα. Και πώς ν' ανησυχεί, όταν ο Τσίπρας στη Νέα Υόρκη επανέλαβε άπειρες φορές ότι θα εφαρμόσει το συμφωνημένο πρόγραμμα.

Εκείνο που δεν ξεχνούν οι Γερμανοί είναι να υπενθυμίζουν πως οι ίδιοι αυτά που τελικά συμφωνήθηκαν τα υποστήριζαν από την αρχή. Αυτός ήταν ο στόχος μας από το Γενάρη και όχι κάποιες «νεφελώδεις θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις», είπε ο Γιέγκερ, καρφώνοντας τον Μπαρουφάκη (αλλά και τον Τσίπρα, που παλιότερα μιλούσε για «νεοφιλελεύθερες ιδεολογίες» της Μέρκελ και του Σόιμπλε). Εμείς «βαδίζουμε στη βάση μιας πολύ συνεπούς ανάλυσης, συνάγομε από αυτή την ανάλυση καθαρούς στόχους και αυτοί οι στόχοι μπορούν να επιτευχθούν μόνο εάν υλοποιηθούν αυτά τα μεταρρυθμιστικά βήματα», συνέχισε ο Γιέγκερ καρφώνοντας και πάλι την ελληνική κυβέρνηση: «Το γεγονός ότι, αν και όλα αυτά τα διαπιστώσαμε το Γενάρη, χρειαστήκαμε μισό χρόνο μέχρι να εκπληρωθούν, δεν έχει καμιά σχέση με αυτή τη χώρα (σ.σ. τη Γερμανία) και την ομοσπονδιακή κυβέρνηση, αλλά με κάποια πρόοδο μάθησης που ήταν απαραίτητη στην Αθήνα!»

Στο ίδιο μήκος κύματος κινούνται και οι μεγάλες γερμανικές εφημερίδες, που στηρίζουν την πολιτική της ομοσπονδιακής κυβέρνησης (μην ξεχνάμε ότι είναι συμμαχική κυβέρνηση χριστιανοδημοκρατών-σοσιαλδημοκρατών) και «βάζοντας πάγο» στους λεγόμενους «ευρωσκεπτικιστές» που είτε καταψήφισαν είτε δε στήριξαν τη συμφωνία, υποστηρίζοντας ότι είναι σε βάρος των γερμανικών συμφερόντων.

Υπό εξέταση ο ΦΠΑ στην εκπαίδευση

Το ζήτημα του ΦΠΑ στην εκπαίδευση δεν έχει λήξει. Εξετάζεται και οι σχετικές αποφάσεις θα ανακοινωθούν την επόμενη εβδομάδα, δήλωσε ο αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών Τρ. Αλεξιάδης την περασμένη Τετάρτη. Αυτό σημαίνει ότι δεν έχουν βρει «ισοδύναμα» ικανά να πείσουν την τρόικα ώστε να συμφωνήσει. Αν τελικά εφαρμόσουν τη σχετική διάταξη που ψηφίστηκε με το Μνημόνιο (προς το παρόν έχει δοθεί άτυπη αναστολή στην εφαρμογή της), δε θα γίνουν απλώς ρόμπες, αλλά θα μας δώσουν και ένα λαμπρότατο δείγμα για το τι πρόκειται να γίνει στη συνέχεια με τα λεγόμενα «ανοιχτά ζητήματα» που δήθεν θα διαπραγματευτούν από μηδενική βάση, όπως έλεγε προεκλογικά η προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ.

Καπνός παραλλαγής

Κατά τα άλλα και ενώ ετοιμάζονται τα φοροχαράτσια (παλιά και νέα), το υπουργείο Οικονομικών καταγγέλλει τη ΝΔ για «συντονισμένη προσπάθεια τρομοκράτησης των φορολογουμένων πολιτών!» Θεωρούν ότι μια καλή δόση δικομματικού καυγά μπορεί να δημιουργήσει τον απαραίτητο καπνό παραλλαγής μπροστά από το οπτικό πεδίο του ελληνικού λαού.

«Το Υπουργείο Οικονομικών υπογραμμίζει ότι τα περισσότερα φορολογικά μέτρα είναι **ίδια με εκείνα του περσινού έτους**, χωρίς ταυτοχρόνως να αμφισβητεί τις δυσκολίες οι οποίες προκύπτουν από την συμφωνία», αναφέρει με ιταμό ύφος η ανακοίνωση του Τσακαλώτου. Πρέπει να τους πει κι ευχαριστώ ο κόσμος; Η τερατώδης αύξηση του ΦΠΑ είναι ίδια με την περσινή;

«Το Υπουργείο Οικονομικών έχει δεσμευθεί να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια με στόχο την ελάφρυνση συγκεκριμένων κοινωνικών ομάδων προχωρώντας στην αναδιάρθρωση του φορολογικού συστήματος, στη διεύρυνση της φορολογικής βάσης και στην πάταξη της φοροδιαφυγής» καταλήγει η ίδια ανακοίνωση. Μέσα στον Οκτώβρη θα ψηφίσουν συμπληρωματικό προϋπολογισμό για το 2015 και θα ετοιμάσουν τον προϋπολογισμό για το 2016. Όταν μιλούν για «διεύρυνση της φορολογικής βάσης» αναφέρονται στους αγρότες που θα τους χαρατώσουν άγρια. Όταν μιλούν για «πάταξη της φοροδιαφυγής» προσπαθούν να κρύψουν το γεγονός ότι θα καταργήσουν τις ελάχιστες φοροπαλλαγές που έχουν μείνει στη φορολογία φυσικών προσώπων, έτσι που οι εργαζόμενοι που έχουν ακόμα δουλειά και μισθό να πληρώσουν περισσότερο άμεσο φόρο.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Ενημερώνουμε τους κοσμικούς -μη τριτοκοσμικούς- και κοινοτικά ευρέως δραστηριοποιούμενους συντρόφους, ότι αυτή την εβδομάδα έχουν γενέθλια ένας σουλτάνος, ένας τσάρος κι ένα εξαπτέρυγο. Σήμερα (Σάββατο 3 Οκτωβρίου) ο Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν κλείνει τα 61 χρόνια του, την Τετάρτη ο Βλαντιμίρ Πούτιν κλείνει τα 63 και την Παρασκευή ο Νίκος Χατζηνικολάου κλείνει τα 53 χρόνια του.

Η καλύτερη κυβέρνηση όλων των εποχών! Ποιο Κωσταλέξι; Η πολύκροτη υπόθεση «Τσιπραλέξι» τελεσφόρησε κι έτσι έχουμε για δεύτερη φορά αριστερά (το ξαναγράφουμε γιατί θέλουμε να το ακούμε) έστω και με το θλιβερό ποσοστό 18,5% (τόσο δεν βγαίνει;) του εκλογικού σώματος, ενός κορμιού χωρίς κεφάλι και συνεπώς χαμένου. Η ελπίδα που προς στιγμή πιστέψαμε ότι δεν θα έρθει και εκτεθήκαμε γράφοντας ότι κάτι θλιβερό θα της έτυχε, ξαναέρχεται μετά βαιών και κλάδων (των τριών του ΥΕΘΑ που ανέλαβε ξανά ο πατριώτης συνεταιρός του Alexis).

Το θέμα θα ήταν πολύ φτωχό, εφάμιλλο της κρίσης και των κρίσεων στιγμών που διέρχεται η πατρίς, αν τα πράγματα σταματούσαν εκεί. Υπάρχει όμως μια πλειάδα αστέρων εφάμιλλων αυτών του Χόλιγουντ (αγιόξυλο εις την ελληνική, που προσομοιάζει με το μαγιόξυλο και φέρνει ενίοτε στο νου και το βρωμόξυλο). Καθίστε αναπαυτικά και προσμετρήστε μετ' ημών, όσο κι αν με θυμών': Φίλη Νίκο νταμ-νταμ / βγαίνει η βαρκούλα (που λέει και η τέως υπουργός πωλητισμού ΑΙ Κυστίς) στην παιδεία, Μπαλτάς (βαρύς) στον πολιτισμό με τη CIA στο πλευρό του, Quick quickly παρά τω πρωθυπουργώ, εκ των κοντών εις Κοντονής στον αθλητισμό. Ακόμη, ένας φλαμπουάρης (δεν είναι επάγγελμα ούτε βρισιά), ένας Καμμένος που έμεινε (με Βίτσα ως δεξί χέρι) ως προείπαμε κι ένας καμένος που έφυγε, Παππάς ως επικρατείας και παπάδες ως συμβουλάτορες μέχρι να περάσουμε από τη δικτατορία του προλεταριάτου στην αταξική κυνώνια και τον χωρισμό εκκλησίας-κράτους. Και πολύ άλλοι, όπως ο Πελεγρινός (ποιος γάιδος του Πεπίτο Γκονζάλες ρε;), ο Μάρκος Μπότοσαρης, ο cheer όνοις, ο Μάρδας (σαρδάμ), ο Γιούκλιντες Τσακαλαούτσος, ο Κατρούγκαλος (ούτε αυτό είναι βρισιά), η Θεά; Νο. Φωτίου μετά των γεμιστών της. Ούτε οι έχοντες βαριά κατάθλιψη δεν δύνανται να πλήξουν!

Μάλλον δύσκολη μέρα ήταν η 30ή Σεπτεμβρίου στη ζωή του ιδρυτή του ΠαΣοΚ και άλλοτε πρωθυπουργού Ανδρέα Παπανδρέου. Αλλά και καταλυτικός μήνας ο Σεπτέμβριος για τον ίδιο, γεμάτος από σημαντικά γεγονότα, όπως προκύπτει από δημοσιογραφική καταγραφή της στήλης. Νομίζουμε πως αξίζει μια θέση στο αρχείο (ποιο σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας ρε;) και καταγράφουμε:

Όσον αφορά στην 30ή Σεπτεμβρίου, τα χτυπήματα ήταν δύο: Τη μέρα αυτή του 1966 παραπέμπεται σε δίκη για την υπόθεση «Ασπίδα» μαζί με τους Π. Βαρδινόγιαννη, Μ. Παπακωνσταντίνου, Στ. Χούτα και 28 αξιωματικούς. Και την ίδια μέρα του 1988 υποβάλλεται σε εγχείριση ανοικτής καρδιάς στο νοσοκομείο Harefield του Λονδίνου.

Παίρνοντας τις ημέρες του Σεπτεμβρίου με τη σειρά, καταγράφουμε ακόμη τα εξής γεγονότα που αφορούν στον ίδιο:

Στις 5 Σεπτεμβρίου του 1959 ο Ανδρέας Παπανδρέου επιστρέφει στην Ελλάδα μετά από απουσία είκοσι και πλέον ετών στις ΗΠΑ.

Στις 15 Σεπτεμβρίου του 1989 κατατίθεται στη βουλή το πόρισμα της προανακριτικής επιτροπής για το σκάνδαλο Κοσκωτά, σύμφωνα με το οποίο βασικός υπεύθυνος φέρεται ο πρώην πρωθυπουργός Ανδρέας Παπανδρέου. Την ίδια μέρα παραπέμπεται μαζί με τους Τσίμα και Τόμπρα για το ζήτημα των υποκλοπών.

Στις 20 Σεπτεμβρίου του 1990 επανεκλέγεται ομόφωνα πρόεδρος του ΠαΣοΚ από το δεύτερο συνέδριο του κόμματος.

Στις 27 Σεπτεμβρίου του 1979, ο Ανδρέας Παπανδρέου προτρέπει τον πρωθυπουργό Κωνσταντίνο Καραμανλή να προβεί σε αναγνώριση της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης κατά την επικείμενη επίσκεψη του Γιάσερ Αραφάτ στην Αθήνα.

Στις 28 Σεπτεμβρίου του 1989 παραπέμπεται σε Ειδικό Δικαστήριο για το σκάνδαλο Κοσκωτά, μαζί με τους Κουτσόγιωργα, Τσοβόλα, Ρουμελιώτη και Πέτσο.

Στις 29 Σεπτεμβρίου του 1993, ΚΚΕ και Συνασπισμός αρνούνται μετεκλογική συνεργασία με το ΠαΣοΚ, μια μέρα μετά το «άνοιγμα» του τότε αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης Ανδρέα Παπανδρέου προς την αριστερά.

Κοκκινουσκούφίτσα

Παλέτες, κόκκινα χαλιά, στα ύψη το καρακίτσαριό. Η «δεύτερη φορά αριστεροδεξιά» μόλις άρχισε...

Εκοψαν πάλι την εκπαιδευτική άδεια του Ν. Ρωμανού Ρεσιτάλ υποκρισίας από τον υπουργό Δικαιοσύνης

Στις 3 του περασμένου Ιούλη, όταν απορρίφθηκε για πρώτη φορά η αίτηση του Νίκου Ρωμανού να του δοθεί η εκπαιδευτική άδεια που δικαιούται, ο (τότε και τώρα) υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλος έκανε μια δήλωση, η οποία υπάρχει ακόμη ανηρτημένη σε Δελτίο Τύπου στην ιστοσελίδα του υπουργείου. Ελεγε ότι «η σχετική νομοθεσία ψηφίστηκε το 2014 με αφορμή υπόθεση συγκεκριμένου κρατουμένου, η οποία απασχολεί και σήμερα», δικαιολογούνταν για την καθυστέρηση στη μη έκδοση της απαραίτητης ΚΥΑ («η σχετική Κοινή Υπουργική Απόφαση, **αν και μη αναγκαία**, έχει ήδη δρομολογηθεί») και δήλωνε αποφασισμένος να «παρακολουθεί την εξέλιξη του όλου θέματος **ώστε να προβεί σε οποιοδήποτε θεσμικό βήμα (ακόμα και νομοθετικό) κριθεί απαραίτητο**, ώστε να διασφαλίζεται και πρακτικά το δικαίωμα των κρατουμένων στην εκπαίδευση».

Ηταν, όμως, κατηγορηματικός σε ένα πράγμα: «Ο νόμος ήδη προβλέπει τους δικαιούχους, στους οποίους ανήκουν όσοι έχουν επιτύχει στο 1/3 των μαθημάτων για ένα εξάμηνο».

Αυτό δεν το αμφισβήτησε ούτε ο γνωστός διώκτης των πολιτικών κρατούμενων εφέτης ειδικός ανακριτής Ε. Νικόπουλος. Στο έγγραφό του (αρ. πρωτ. 528/29.5.2015) έγραφε: «Η χορήγηση εκπαιδευτικής άδειας με ηλεκτρονική επιτήρηση των καταδίκων **και υποδίκων** σπουδαστών Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων αφορά την περίπτωση όπου τούτοι έχουν παρακολουθήσει μαθήματα εξ αποστάσεως και έχουν συμμετάσχει κατά τους όρους που ορίζονται στην Κοινή Υπουργική Απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων και Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κατά τη ρητή διατύπωση του προαναφερόμενου άρθρου». Εκείνο που επικαλέστηκε ήταν η μη έκδοση της ΚΥΑ: «Ωστόσο, η Κοινή Υπουργική Απόφαση από την οποία ο νομοθέτης ρητά εξάρτησε τη χορήγηση εκπαιδευτικής άδειας με ηλεκτρονική επιτήρηση δεν έχει εισέτι εκδοθεί και συνεπώς η αίτηση του εν θέματι κρατουμένου δεν έχει νόμιμο έρεισμα». Ετσι, εξέτασε το αίτημα Ρωμανού σαν να ίσχυε ακόμη το παλιό καθεστώς (ενώ δεν ίσχυε) και εισηγήθηκε την απόρριψή του. Ενώ, όμως, ο ανακριτής έλεγε πως η εκπαιδευτική άδεια αφορά καταδικασμένους και υποδίκους, το συμβούλιο της φυλακής αποφάσισε ότι «ελλείπει η προϋπόθεση που ορίζει ο νόμος στην παρ. 1 του άρθρ. 58 του Σωφρονιστικού Κώδικα για τη

σύμφωνη γνώμη του δικαστικού οργάνου που διέταξε την προσωρινή κράτηση, **αφού ο κρατούμενος είναι και υπόδικος**, καθόσον με τα έγγραφα του ο κ. Ειδικός Εφέτης Ανακριτής εξέφρασε αρνητική γνώμη, και συνεπώς το Συμβούλιο δεν μπορεί να προχωρήσει σε περαιτέρω αξιολόγηση της υπό κρίση αίτησης».

Ηταν φανερό ότι γινόταν μια αυθαίρετη ερμηνεία του νόμου, κρίνοντας τον Ρωμανό ως υπόδικο. Ο Ρωμανός, όμως, είναι καταδικασμένος (κάθειρξη 15 ετών και 10 μηνών για την υπόθεση του Βελβεντού), ενώ η υποδίκια του είναι καθαρά εικονική, αφού αφορά την κατηγορία της συμμετοχής στη ΣΠΦ, για την οποία οι κατηγορούμενοι αυτής της υπόθεσης απαλλάσσονται σε διαδοχικές δίκες. Αυτή την απόφαση του συμβουλίου της φυλακής, που εποπτεύεται από το υπουργείο Δικαιοσύνης, την είδε ο Ν. Παρασκευόπουλος, που αν μη τι άλλο τα νομικά τα γνωρίζει καλά. Είχε, λοιπόν, δυο επιλογές: **ή να κινήσει διαδικασίες πειθαρχικού ελέγχου του συμβουλίου (όπως ζητούσαμε εμείς) ή να κάνει νομοθετική ρύθμιση, για να διευκρινίσει με σαφήνεια ότι ο νέος νόμος ισχύει και για τους υπόδικους**. Δεν έκανε ούτε το ένα ούτε το άλλο.

Στις 3 Ιούλη, με καθυστέρηση επτά μηνών, εκδόθηκε η ΚΥΑ (ΦΕΚ 1368Β), που προβλέπει: «Κρατούμενος που έχει παρακολουθήσει με επιτυχία το 1/3 των μαθημάτων και εργαστηρίων εξ αποστάσεως επί ένα ακαδημαϊκό εξάμηνο, δικαιούται να αιτηθεί ενώπιον του Συμβουλίου του άρθρου 70 παρ. 1 του Σωφρονιστικού Κώδικα εκπαιδευτικής άδειας καθώς και άδειας με ηλεκτρονική επιτήρηση». Επαναλαμβάνει το νόμο ουσιαστικά. Στο μεταξύ, ο Ν. Ρωμανός έχει χάσει την εξεταστική περίοδο του Ιούνη και επανέρχεται τον Αύγουστο ζητώντας άδεια για την εξεταστική του Σεπτεμβρίου. Κι ενώ σύμφωνα με όσα έχουν προηγηθεί η άδεια έπρεπε να του χορηγηθεί α συζητητή, το συμβούλιο της φυλακής, υπό την καθοδήγηση του προέδρου του, εισαγγελέα Ποιμενίδη, άρχιζε το ίδιο βιολίο: απευθύνθηκε και πάλι στον ανακριτή, που δεν έχει καμιά αρμοδιότητα, όπως ο ίδιος είχε παραδεχτεί στο έγγραφό του το Μάρ. Και μέσα απ' αυτή τη μεθόδευση, και η νέα αίτηση του Ν. Ρωμανού απορρίφθηκε!

Στις 22 Σεπτεμβρίου, ο ανακριτής Ε. Νικόπουλος έστειλε την απάντησή του στο συμβούλιο της φυλακής, φροντίζοντας από την πρώτη κιόλας παράγραφο να αυτοανακηρυχτεί αρμόδιος (απάντησε έτσι σ' εμάς που

υποστηρίζαμε ότι με το προηγούμενο έγγραφό του είχε κηρύξει τον εαυτό του αναρμόδιο, και πρόσφερε κάλυψη στο συμβούλιο της φυλακής για την αυθαιρεσία του). Είναι αρμόδιος, λέει, γιατί ο Ρωμανός είναι και υπόδικος! Στη συνέχεια, αφού παραθέτει τι λένε ο νόμος και η εφαρμοστική ΚΥΑ, καταλήγει ότι «η αίτηση είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη αφού ο αιτών (σ.σ. ο Ρωμανός) δεν επικαλείται ούτε άλλωστε προκύπτει ότι τηρήθηκε η διαδικασία των άρθρων 3 και επ. της προαναφερόμενης Κοινής Υπουργικής Απόφασης! Προχωράει μάλιστα και παραπέρα ο Ε. Νικόπουλος, όπως είχε κάνει και την προηγούμενη φορά. Εξετάζει και «την περίπτωση κατά την οποία ήθελε εκτιμηθεί ότι ζητεί τη χορήγηση εκπαιδευτικής άδειας γενικώς», επικαλείται **πολιτικά κείμενα** του Ν. Ρωμανού για να υποστηρίξει ότι «δεν γίνεται κανενός είδους αναφορά στις σπουδές του» (!) και καταλήγει ότι «προέχει η εξασφάλιση της παρουσίας του στο Δικαστήριο και η υποβολή του στην εκτέλεση των αποφάσεων που θα εκδοθούν! Όσο λοιπόν ο Ρωμανός θα παραμένει... αμετανόητος αναρχικός, δε θα πάρει εκπαιδευτική άδεια!

Δυο μέρες μετά από το έγγραφο Νικόπουλου (στις 24 Σεπτεμβρίου), το συμβούλιο της φυλακής, με πρόεδρο την αντεισαγγελέα εφετών Πειραιά Στ. Περιμένη και μέλη τη διευθύντρια της φυλακής Χ. Κουτσομιχάλη και την κοινωνική λειτουργό Β. Φραγκαθούλα, αποφάσισε ομόφωνα την απόρριψη της αίτησης Ρωμανού για εκπαιδευτική άδεια, γιατί εξέφρασε αρνητική γνώμη ο ειδικός εφέτης ανακριτής. Και σε μια επίδειξη πρόκλησης, προτείνει στο Ρωμανό να δώσει εξετάσεις... εξ αποστάσεως!

Τον Ιούνη κανένας δεν επικαλέστηκε ότι ο Ρωμανός δεν πληροί τις προϋποθέσεις. Επικαλέστηκε τη μη έκδοση της ΚΥΑ. Τώρα που η ΚΥΑ έχει εκδοθεί, ισχυρίζονται ότι ο Ρωμανός δεν πληροί τις προϋποθέσεις (ενώ έχει περάσει το 1/3 των μαθημάτων και η εξεταστική περίοδος αφορά το ίδιο εξάμηνο)! Μιλάμε για καφκικό εφιάλτη δηλαδή.

Αποκλειστικά υπεύθυνος γι' αυτή την κατάσταση είναι ο πρώην και νυν υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλος. Καθ' όλη την προεκλογική περίοδο, έκανε το παπί. Επικοινωνήσαμε μαζί του και του ζητήσαμε να πάρει θέση, διότι υπήρχε ευθεία παραβίαση του νόμου από το συμβούλιο της φυλακής, που έκρινε ότι ο Ρωμανός είναι «και υπόδικος» και γι' αυτό απευθύνθηκε στον ανακριτή της υπόθεσης, ζητώντας τη σύμφωνη γνώμη

του για να προχωρήσει στην εξέταση του αιτήματός του. Όπως γράψαμε στο φύλλο μας της 12ης Σεπτεμβρίου, ο Ν. Παρασκευόπουλος εμφανίστηκε σαν Πόντιος Πιλάτος, επικαλούμενος γελοίες δικαιολογίες, όπως ότι βρίσκεται στη Θεσσαλονίκη και δεν έχει μαζί του το φάκελο.

Επανερχόμενος στο υπουργείο Δικαιοσύνης, ο Ν. Παρασκευόπουλος βρήκε ξανά μπροστά του το ζήτημα του Ρωμανού. Και αναγκάστηκε να πάρει θέση, γιατί έγινε κατάληψη στο ΤΕΙ Αθήνας με αίτημα να δοθεί στον Ν. Ρωμανό η άδεια που δικαιούται. Βγήκε σε πρωινό με δηλώσεις, τις οποίες μάζεψε και σε Δελτίο Τύπου του υπουργείου. Προσπερνάμε τα περί «εξανθρωπισμού της φυλακής» και «εκπαίδευσης των κρατουμένων» και πάμε στο ζουμί: «Ωστόσο, η ενεργοποίηση της συγκεκριμένης δυνατότητας, **σε περίπτωση κρατουμένου που είναι υπόδικος, επαφίεται στην δικαιοσύνη**, η οποία λειτουργεί ανεξάρτητα. Εφόσον, πάντως, η εμπειρία έδειξε ότι οι υφιστάμενες διαδικασίες δεν επαρκούν για τη διασφάλιση του δικαιώματος των κρατουμένων στην εκπαίδευση, **το Υπουργείο Δικαιοσύνης θα προχωρήσει στην αναγκαία διορθωτική νομοθετική παρέμβαση**».

Τον Ιούνη, ο Παρασκευόπουλος έλεγε ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα με τη χορήγηση άδειας στον Ρωμανό. Τώρα, έρχεται και δικαιώνει τους χειρισμούς του συμβουλίου της φυλακής και του εφέτη ειδικού ανακριτή, λέγοντας ότι έχουν την απόλυτη αρμοδιότητα ν' αποφασίσουν επί υποδίκων! Ερμηνεύει το νόμο το ίδιο αυθαίρετα με τους υφισταμένους του. **Τους έκλεισε το μάτι να απορρίψουν για μια φορά ακόμη το αίτημα του Ρωμανού για εκπαιδευτική άδεια**. Και για να χρωσώσει το χάπι, υποσχέθηκε ότι θα προχωρήσει στην αναγκαία νομοθετική παρέμβαση! «Θα προσπαθήσουμε να έχουμε μια ρύθμιση μέσα στο πρώτο νομοσχέδιο το οποίο θα προωθηθεί στη Βουλή. Ελπίζω μέσα στον Οκτώβριο», είπε στην τηλεοπτική του εμφάνιση. Στο μεταξύ, ο Ρωμανός χάνει και αυτή την εξεταστική περίοδο και θα πρέπει να περιμένει το Φλεβάρη. Αν ο Παρασκευόπουλος κάνει τη νομοθετική παρέμβαση που ανήγγειλε και δεν την φάει κι αυτή το σκοτάδι για μερικούς μήνες, όπως έγινε με την έκδοση της ΚΥΑ, που ο Παρασκευόπουλος την καθυστέρησε πέντε μήνες.

Εχουμε ένα νόμο, που ψηφίστηκε εσπευσμένα με τεράστια κοινοβουλευτική πλειοψηφία, για να σταματήσει την απεργία πείνας ο Ν. Ρωμανός. Ουμώματα καλά τι έγινε τότε στη Βουλή και πόσο επέμεινε ο ΣΥΡΙΖΑ να γίνει αυτή η ρύθμιση. Κι αυτός ο νόμος παραμένει ανεφάρμοστος, πότε γιατί δεν εκδόθηκε η ΚΥΑ και πότε γιατί τον ερμηνεύουν όπως τους βολεύει, ενώ ο Ν. Παρασκευόπουλος καλύπτει την αυθαιρεσία και υπόσχεται μελλοντικές λύσεις.

20ή μέρα απεργία πείνας

Λευτεριά στην Εύη Στατήρη

ΠΟΡΕΙΑ, ΤΡΙΤΗ 6 ΟΚΤΩΒΡΗ, ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ, 6:30μμ

Το καμπανάκι του κινδύνου για την κατάσταση της υγείας της απεργού πείνας Εύης Στατήρη χτύπησαν την περασμένη Πέμπτη οι γιατροί που την εξέτασαν. Παραθέτουμε ολόκληρη τη γνωμάτευση των γιατρών:

ΙΑΤΡΙΚΗ ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΗ

Νίκαια, 1/10/2015

Οι υπογράφωντες ιατροί Σπύρος Σακκάς και Ολγα Κοσμοπούλου, που από την έναρξη της απεργίας πείνας της παρακολουθούμε κατόπιν αιτήματός της την κ. Στατήρη Ευαγγελία, 26 ετών, επανεκτιμήσαμε σήμερα συνολικά την κατάστασή της, στον θάλαμο νοσηλείας κρατουμένων του ΓΝ Νίκαιας, και με την άδεια των θεραπόντων ιατρών.

Η κ. Στατήρη, εξαρχής εύθραυστη ως ιδιοσυγκρασία (λιποβαρής, με σιδηροπενική αναιμία) διανύει την 18η ημέρα αποχής από την σίτιση. Από την 27η 9ου νοσηλεύεται στο Β΄ Παθολογικό Τμήμα, λόγω υπογλυκαιμικών επεισοδίων και ορθοστατικής υποτάσεως. Κατά τη νοσηλεία της εμφάνισε επίμονη ορθοστατική υπόταση, ταχυκαρδία που επιδεινώνεται σοβαρά με την απλή έγερση από την καθιστή στην όρθια θέση, χαμηλές τιμές σακχάρου ορού, ηλεκτρολυτικές διαταραχές, μικρή παράταση χρόνων πήξεως, και διαταραχές επαναπολώσεως στο ηλεκτροκαρδιογράφημα, χωρίς αντίστοιχη ενζυμική κίνηση.

Η κατάστασή της έχει επιπλέ-

ον επιβαρυνθεί, διότι εδώ και δύο ημέρες έχει εμφανίσει εικονα οξείας γαστρεντερίτιδος, με αποτέλεσμα την περαιτέρω επιδείνωση των φαινομένων υπότασης και αφυδάτωσης που εμφανίζει. Σημειώνουμε ότι η κ. Στατήρη αρνείται χορήγηση υγρών και ηλεκτρολυτών ενδοφλεβίως.

Κατά την σημερινή μας επίσκεψη διαπιστώσαμε ότι η απεργός πείνας, που είναι πλέον εμφανώς καταβεβλημένη, έχει απωλέσει συνολικά το 12.2 % του αρχικού σωματικού της βάρους. Έχει ορθοστατική υπόταση, ταχυκαρδία που επιδεινώνεται με την έγερση, και αναφέρει αίσθημα παλμών και σκοτοδίνη κατά την έγερση. Η συμπτωματολογία γαστρεντερίτιδας συνεχίζεται, ενώ επίσης αναφέρει αιμωδίες άκρων, αδυναμία συγκέντρωσης και διαταραχές μνήμης.

Είναι προφανές ότι η συνολική της κατάσταση έχει επιδεινωθεί. Εκτιμούμε ότι η παράταση της αποχής από τη σίτιση με μαθηματική ακρίβεια θα προκαλέσει μη αναστρέψιμες βλάβες στον οργανισμό της σε σύντομο χρονικό διάστημα, ενώ μπορεί να οδηγήσει στην απώλεια της ίδιας της ζωής της. Επιπλέον εισηγούμε ότι η κ. Στατήρη διανύει το διάστημα εκείνο κατά το οποίο είναι εκτεθειμένη στον κίνδυνο των αιφνίδιων καρδιακών αρρυθμιών που είναι βιβλιογραφικά τεκμηριωμένο ότι μπορεί να εμφανίσουν οι απεργοί πείνας.

ΟΛΓΑ ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΑΚΚΑΣ
ΙΑΤΡΟΙ Ε.Σ.Υ.

Η Εύη Στατήρη βρίσκεται σήμερα στην 20ή μέρα απεργίας πείνας. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, τα πολλά λόγια είναι φτώχεια. Επιβάλλεται να αναπτυχθεί τάχιστα ένα πλατύ και δυναμικό κίνημα αλληλεγγύης. Η τακτική της κυβέρνησης δε θα είναι διαφορετική απ' αυτή που ακολουθήσε σε περιπτώσεις άλλων απεργών πείνας στο παρελθόν. Τακτική βασανιστήριου. Αφήνει τους απεργούς πείνας να φθείρουν την υγεία τους και να βιώνουν τη δραματική κατάσταση που συνεπάγεται μια προχωρημένη απεργία πείνας, προσέχοντας μόνο να μην πεθάνουν. Όπως έκαναν οι βασανιστές της χούντας.

ΥΓ. Απεργία πείνας ξεκίνησε και ο Γεράσιμος Τσάκαλος. Όπως δήλωσε σε κείμενό του, «από τις 14 Σεπτεμβρη η Εύη έχει ξεκινήσει απεργία πείνας διεκδικώντας την απελευθέρωσή της. Από τις 14 Σεπτεμβρη βρίσκομαι δίπλα της, όπως στέκεται και αυτή δίπλα μου τα τελευταία χρόνια, κάνοντας και εγώ απεργία πείνας παρά την κάθετη διαφωνία των γιατρών λόγω του μικρού χρονικού διαστήματος από την λήξη της προηγούμενης που συμμετείχα. Το μοναδικό μου αίτημα είναι η απελευθέρωση της Εύης. Η δικιά μου απεργία πείνας είναι πλέον το μόνο μου όπλο ως φυλακισμένος για να σταθώ αλληλέγγυος με την Εύη».

χρόνιες ασθένειες, που εκτοξεύει σε δυσθεώρητα ύψη τα κέρδη τους, παρατηρείται παράλληλα μια αυξανόμενη τάση για την απόκτηση και την προώθηση στην αγορά παλιών δοκιμασμένων και αποτελεσματικών φαρμάκων σε νέες υπέρογκες τιμές. Το αποτέλεσμα είναι η αύξηση των κερδών τους, μέσω της καταλήστευσης των κρατικών συστημάτων Υγείας, των ασφαλιστικών ταμείων και των ασφαλισμένων (πλέον, ο ασφαλισμένος στις ΗΠΑ πρέπει να πληρώσει συμμετοχή 150 δολάρια για την αγορά ενός δισκίου Daraprim). Όσο για τους ανασφάλιστους, αυτοί είναι καταδικασμένοι. Η ζωή σου τα κέρδη μας, είναι το δόγμα που κατευθύνει την πολιτική των μονοπωλίων που παράγουν (και) φάρμακα.

Αμερικάνικο φάρμακο Αύξηση 5.500% μεμιάς!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5
σταθερός (γύρω στις 12.700), τα έσοδα της CorePharma από τις πωλήσεις να εκτοξευτούν στα 6.3 εκατομμύρια δολάρια (από 667.000 το 2010). Το 2014, η Impax Laboratories αγόρασε τα δικαιώματα του Daraprim από την CorePharma και ακολούθησε νέα αύξηση της τιμής του, με αποτέλεσμα το 2014, με πολύ λιγότερες συνταγές (μόλις 8.821), τα έσοδα από τις πωλήσεις του φαρμάκου να εκτοξευτούν στα 9.9 εκατομμύρια δολάρια. Στα νούμερα αυτά δεν περιλαμβάνονται τα έσοδα από τη χρήση του Daraprim στα νοσοκομεία. Μετά την αγορά του Daraprim από την Turing Pharmaceuticals και την τεράστια αύξησή του ανά δισκίο, από τα 13.50 στα 750 δολάρια, τα έσοδα της εταιρίας από τις πωλήσεις του αναμένεται να αυξηθούν κατά δεκάδες ή και εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια το χρόνο, αν η κατανάλωση παραμείνει σταθερή.

Η περίπτωση της Turing και

Χοντρό χαράτσι στους νησιώτες με τον ΦΠΑ

Με μια τυπική υπηρεσιακή ανακοίνωση, που είχε τίτλο «Αλλαγές στον ΦΠΑ νησιών από 1.10.2015», το υπουργείο Οικονομικών ανακοίνωσε το βράδυ της περασμένης Δευτέρας την κατάργηση της μείωσης των συντελεστών ΦΠΑ κατά 30% στα πρώτα έξι νησιά (Ρόδος, Σαντορίνη, Μύκονος, Νάξος, Πάρος και Σκιάθος). Θ' ακολουθήσουν δύο ακόμα «πακέτα» νησιών, ένα την 1.6.2016 και ένα την 1.1.2017, ώστε να ολοκληρωθεί η κατάργηση της μείωσης του ΦΠΑ.

«Η εξέλιξη αυτή είναι για την κυβέρνηση πολιτική αναγκαιότητα (και όχι επιλογή) που προκύπτει από τη συμφωνία με τους θεσμούς και βασικό στάδιο για να προχωρήσει η αξιολόγηση και τα επόμενα βήματα», αναφέρει η ανακοίνωση του υπουργείου Οικονομικών, λες και βρισκόμαστε ακόμη στην προεκλογική περίοδο ή λες και μ' αυτό τον τρόπο μπορεί να απαλύνει τον πόνο των φτωχών κατοίκων των νησιών, που θα δουν το ισχύον εισόδημά τους να γίνεται ακόμη πιο ισχνό καθώς η επιβάρυνση στις τιμές γι' αυτούς θα είναι μεγαλύτερη απ' αυτή που ισχύει στην υπόλοιπη Ελλάδα. Περιττεύει να σημειώσουμε πως η μείωση του ΦΠΑ στα νησιά δεν οδηγούσε σε χαμηλότερες τιμές, αλλά εξισορροπούσε κάπως το αυξημένο κόστος μεταφοράς και το αυξημένο χρηματοπιστωτικό κόστος.

Με το θράσος που χαρακτηρίζει τον ΣΥΡΙΖΑ, το υπουργείο Οικονομικών αναφέρει, επίσης, ότι «θα θεσπιστούν κατάλληλα και στοχευμένα μέτρα, για την αποζημίωση των κατοίκων εκείνων που έχουν περισσότερη ανάγκη» και συμπληρώνει ότι «στις αλλαγές που θα γίνουν το επόμενο διάστημα στην φορολογία εισοδήματος, θα υπάρξουν τέτοια μέτρα». Δεν αναφέρει, όμως, ούτε ένα τέτοιο μέτρο, ενδεικτικά έστω.

Πρόκειται για μια υπόσχεση που επαναλαμβάνεται για προπαγανδιστικούς και μόνο λόγους. Οι αλλαγές στη φορολογία εισοδήματος δεν πρόκειται να είναι στην κατεύθυνση της ελάφρυνσης της φορολογικής επιβάρυνσης των λαϊκών νοικοκυριών, αλλά στην κατεύθυνση της παραπέρα επιβάρυνσής τους, με την κατάργηση και των τελευταίων φοροαπαλλαγών που απέμειναν. Πώς, λοιπόν, θα εισάγουν νέες φοροαπαλλαγές για τους φτωχούς νησιώτες; Και ποια θα είναι τα κριτήρια για να καθοριστεί ποιος είναι φτωχός και ποιος όχι, όταν από κυβερνη-

τικά χείλη ακούγεται ότι το χιλιάριο το μήνα θεωρείται ικανοποιητικό οικογενειακό εισόδημα;

Αυτά που τάζει η κυβέρνηση, για να διαλύσει τις δυσμενείς εντυπώσεις, θα πρέπει να περάσουν από την τρόικα, που θα ζητήσει ισοδύναμα για να δεχτεί οποιαδήποτε αλλαγή στο φορολογικό καθεστώς των νησιωτών, έστω και των πιο φτωχών. Και τέτοια δεν βρίσκονται εύκολα. Θυμηθεί-

τε τι έλεγαν ακόμη και μετά την ψήφιση του Μνημόνιου-3 για τον ΕΝΦΙΑ. Οτι θα υπάρξει διαφοροποίηση, ώστε να ελαφρυνθεί ο φόρος των μικρότερων ιδιοκτησιών και να αυξηθεί αυτός των μεγαλύτερων. Πλέον γνωρίζουμε ότι σε λίγες μέρες θα σταλούν τα ραβασάκια του ΕΝΦΙΑ, που θα είναι ακριβώς ίδια με τα περσινά. Το ίδιο θα γίνει και με τις ελαφρύνσεις που τάζουν τώρα στους νησιώτες.

Προβολές και συζητήσεις κάθε Παρασκευή βράδυ

SLAVES WELCOME

02/10
Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΕΙΠΝΟΣ
1976, Τομάς Γκουτιέρες Αλέα

09/10
12 ΧΡΟΝΙΑ ΣΚΛΑΒΟΣ
2013, Στιβ Μακ Κουίν

16/10
MANDERLAY
2005, Λαρς Φον Τρίερ

KONTA

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών - Είσοδος ελεύθερη
www.eksegersi.gr

Ο ευρωπαϊκός ιμπεριαλισμός ξεδιαλέγει τους νέους σκλάβους του από τα εκατομμύρια των προσφύγων που ο ίδιος παράγει

Η υποδούλωση και απόλυτη εκμετάλλευση ολόκληρων λαών αποτελεί πάγια τακτική του κεφαλαίου εδώ και αιώνες. Η αποικιοκρατία κατά την περίοδο της φεουδαρχίας και μέχρι τον 19ο αιώνα δεν τηρούσε τα σημερινά προσχήματα: στρατιές σκλάβων φορτώνονταν αλυσοδεμένοι σε καράβια και μεταφέρονταν ως άμισθο εργατικό δυναμικό στις φυτείες και τις μητροπόλεις της Αμερικής και της Ευρώπης, όπου κατείχαν θέση υπανθρώπου και δούλευαν κάτω από το κνούτο και το μαστίγιο ως το θάνατο. Οι τρεις ταινίες του αφιερώματος επιστρέφουν μέσα από μυθοπλαστικές αφηγήσεις στην όχι και τόσο μακρινή ιστορία των σκλάβων της Αφρικής, δίνοντας τροφή για προβληματισμό πάνω στις φρικιαστικές ομοιότητες με το σήμερα, που η ιστορία επαναλαμβάνεται ως τραγωδία. Αυτή τη φορά, τα καράβια είναι φορτωμένα με ανθρώπους που ξενιτεύονται από τις χώρες όπου το κεφάλαιο εισβάλλει στρατιωτικά ή οικονομικά, διωγμένοι «με τη θέλησή τους», δεμένοι όχι με αλυσίδες αλλά με το φόβο και την αγωνία για την επιβίωση, ενώ τα σύγχρονα σκλαβοπάζαρα παίρνουν σάρκα και οστά στα σύνορα της Ευρώπης-Φρούριο, όπου τα κύματα των κυνηγημένων φακελώνονται και καταγράφονται, για να επιλέξουν οι σύγχρονοι αφέντες το εξαθλιωμένο εργατικό δυναμικό που χρειάζονται...

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Ηλίας Βεργίνης Ο «κόκκινος» σφαιροβόλος

Κ Ο Ηλίας Βεργίνης γεννήθηκε στους Τσουκαλάδες Λευκάδας το 1908 και αναδείχθηκε δυο φορές βαλκανιονίκης στη σφαίρα, το 1929 και το 1930. Λόγω σοβαρών προβλημάτων υγείας, αναγκάστηκε να αποσυρθεί ωρίς από την ενεργή δράση στους στίβους, όχι όμως και από την ταξική πάλη μέσα από τις γραμμές του ΚΚΕ. Για την αγωνιστική του δράση από τη μεταξική δικτατορία μέχρι την απριλιανή χούντα κέρδισε το προσωνύμιο «κόκκινος» αθλητής.

Στις γραμμές του κομμουνιστικού κινήματος εντάχθηκε σε νεαρή ηλικία και συμμετείχε στους λαϊκούς αγώνες, παράλληλα με την αθλητική του δράση. Συμμετείχε στη δημιουργία της Λαϊκής Επιτροπής διεξαγωγής Αντιολυμπιάδας στη Βαρκελώνη, μαζί με άλλους έλληνες και ευρωπαίους αθλητές, δείχνοντας με έμπρακτο τρόπο την αντίθεσή του στους ολυμπιακούς αγώνες του Βερολίνου, που διοργάνωσε το ναζιστικό καθεστώς του Χίτλερ. Αν και η Αντιολυμπιάδα στη Βαρκελώνη δεν έγινε, το εγχείρημα αποτέλεσε μια σημαντική προσπάθεια των ευρωπαίων αντιφασιστών και κομμουνιστών αθλητών να καταδείξουν την αντίθεση ανάμεσα στον αθλητισμό που προωθεί την άμιλλα και τη συναδέλφωση των λαών και τον πρωταθλητισμό που στοχεύει στη νίκη με κάθε τρόπο και την ανάδειξη της «ανωτερότητας της φυλής».

Την περίοδο της κατοχής ανέπτυξε έντονη αντιστασιακή δράση και κατά τη διάρκεια νοσηλείας του στο νοσοκομείο τον συνέλαβαν τσοιιάδες ταγματασφαλίτες σαν πρωταίτιο των κινητοποιήσεων των ασθενών. Λίγο πριν τον παραδώσουν στη Γκεστάπο, απελευθερώθηκε από τέσσερις νεολαίους κομμουνιστές, που μπήκαν στο στρατόπεδο που ήταν κρατούμενος ντυμένοι τσοιιάδες. Συνέχισε τον αγώνα στην πρώτη γραμμή, συνελήφθη ξανά από τους ταγματασφαλίτες και γλίτωσε την εκτέλεση την τελευταία στιγμή, αφού «απήχθη» και απελευθερώθηκε από ένα γνωστό του λοχία.

Για τη συμμετοχή του στους λαϊκούς αγώνες «ανταμείφθηκε» από το αστικό κράτος με ποικίλες διώξεις και εξορία στην Ικαρία, από όπου και απολύθηκε λόγω ανήκεστης βλάβης, εξαιτίας της φυματίωσης. Πέθανε το 1973 κατά τη διάρκεια της χούντας. Το παράδειγμα του Ηλία Βεργίνη, που συνδύασε την αθλητική του δράση με τη συμμετοχή στους λαϊκούς και ταξικούς αγώνες, βοηθάει να αποδομηθεί το δόγμα του No politics, που προσπαθούν να επιβάλλουν στον αθλητισμό, για να τον αποστειρώσουν από την κοινωνική του διάσταση και να τον μετατρέψουν σε σκέτη μπιζνα.

Πόλεμος μέχρι εσχάτων

Πριν μερικούς μήνες, όταν ξέσπασε το σκάνδαλο διαφθοράς στο παγκόσμιο επαγγελματικό ποδόσφαιρο, ο πρόεδρος της ΦΙΦΑ Γιόζεφ Μπλάτερ, στριμωγμένος στον τοίχο από την πίεση των μεγάλων χορηγών και της ΟΥΕΦΑ, αναγκάστηκε να δρομολογήσει τη διαδικασία αντικατάστασής του. Είχαμε τονίσει τότε, ότι ο Μπλάτερ δε θα καθήσει με σταυρωμένα χέρια, αλλά θα προσπαθήσει, πριν αποχωρήσει από την προεδρία της ΦΙΦΑ, να διασφαλίσει ότι δε θα μπει στη φυλακή.

Πριν μερικές μέρες, έγινε από τις ελβετικές αρχές έρευνα για τη συγκεκριμένη υπόθεση στο γραφείο και τον υπολογιστή του Μπλάτερ και, σύμφωνα με δημοσίευμα της αγγλικής «Daily Mail», από την έρευνα αποκαλύφθηκε ότι το Φλεβάρη του 2011 ο πρόεδρος της ΦΙΦΑ προχώρησε σε πληρωμή 2.000.000 ελβετικών φράγκων προς τον πρόεδρο της ΟΥΕΦΑ Μισέλ Πλατινί. Η πληρωμή αυτή ερμηνεύτηκε από τη συντριπτική πλειοψηφία όσων ασχολούνται με το ποδόσφαιρο ως «δωράκι» προς τον Πλατινί προκειμένου να αποσύρει την υποψηφιότητά του για την θέση του προέδρου της ΦΙΦΑ. Η είδηση έκανε το γύρο του κόσμου και φιλοξενήθηκε και στα δελτία ειδήσεων, γεγονός που δείχνει ότι ο Πλατινί και η παρέα του στην ΟΥΕΦΑ δεν κατάφεραν να «μαζέψουν» το θέμα. Πλέον, είναι πολλοί αυτοί που θεωρούν ότι ο πρόεδρος της ΟΥΕΦΑ δε θα καταφέρει να πραγματοποιή-

ήσει τα σχέδιά του και να γίνει πρόεδρος της ΦΙΦΑ.

Την υπόθεση χειρίζεται η Επιτροπή Δεοντολογίας της ΦΙΦΑ, που αναμένεται να καλέσει τους δυο παράγοντες για να δώσουν εξηγήσεις. Από την πλευρά του ο Πλατινί, με επιστολή προς τις ευρωπαϊκές ποδοσφαιρικές ομοσπονδίες, προσπαθεί να συνδέσει την υπόθεση με κύκλους και επιχειρηματικά συμφέροντα που προσπαθούν να βλάψουν την ΟΥΕΦΑ (τι πρωτότυπο!). Για να δικαιολογήσει τα φράγκα που έβαλε στο λογαριασμό του ο Μπλάτερ αναφέρει ότι αφορούν την αμοιβή του για υπηρεσίες που πρόσφερε στη ΦΙΦΑ την περίοδο 1999-2002, χωρίς όμως να δώσει μια πειστική εξήγηση για τους λόγους που η πληρωμή του καθυστέρησε εννέα χρόνια. Την «εξήγηση» Πλατινί υιοθέτησε και η πλευρά Μπλάτερ, συνεργάτες του οποίου ισχυρίστηκαν ότι «η καταβολή των χρημάτων ήταν καθ' όλα νόμιμη και είχαν καταβληθεί και οι εισφορές υπέρ των ταμείων κοινωνικής ασφάλισης».

Οι ελβετικές δικαστικές αρχές που ερευνούν την υπόθεση θεωρούν ότι η καταβολή του ποσού αυτού συνιστά «απιστία» και ότι αποτελεί στοιχείο που ενισχύει την κατηγορία ότι ο Μπλάτερ δρούσε εκτός ή και εναντίον των συμφερόντων της ΦΙΦΑ. Οι επόμενες κινήσεις των δυο πλευρών αναμένονται με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, αφού τα μέχρι στιγμής δεδομένα δείχνουν ότι ο πόλεμος ανάμεσα στις φατρίες που διοικούν ΦΙ-

ΦΑ και ΟΥΕΦΑ, με τρόπο τον έλεγχο του παγκοσμίου επαγγελματικού ποδοσφαίρου και τα κέρδη από τις μπίζνες που σχετίζονται μ' αυτό είναι σε πλήρη εξέλιξη, χωρίς να υπάρχει διάθεση για «συμβιβασμό».

Ο Μπλάτερ ήταν στριμωγμένος στην γωνία, συνεχίζει να βρίσκει σε δύσκολη θέση, όμως δείχνει ότι είναι πολύ σκληρό καρύδι και ότι μέχρι την αντικατάστασή του θα αξιοποιήσει τη θέση του για να μειώσει στο ελάχιστο δυνατό την όποια τιμωρία του. Νομικοί κύκλοι εκτιμούν ότι αν συνεργαστεί με τις ελβετικές αρχές μπορεί να καταφέρει η ποινή του να είναι με αναστολή και κατά συνέπεια να μην περάσει την πόρτα της φυλακής. Αν μάλιστα καταφέρει να τσαλακώσει και την εικόνα του Πλατινί και να μην του επιτρέψει να διεκδικήσει την προεδρία της ΦΙΦΑ, τότε θα έχει πετύχει το απόλυτο.

Αντίθετα, ο Πλατινί κινδυνεύει να γίνει ο μεγάλος χαμένος της υπόθεσης και αντί για «λύση» στο σκάνδαλο διαφθοράς στο ποδόσφαιρο να αποτελέσει μέρος του προβλήματος. Όσο η υπόθεση βρίσκεται υπό διερεύνηση από την Επιτροπή Δεοντολογίας της ΦΙΦΑ και ιδιαίτερα στην περίπτωση που ασκηθεί δίωξη εναντίον του, ο πρόεδρος της ΟΥΕΦΑ δε θα μπορεί να είναι υποψήφιος στις εκλογές για την ανάδειξη του νέου προέδρου της παγκόσμιας ποδοσφαιρικής ομοσπονδίας, που αναμένεται να διεξαχθούν το Μάρτη του 2016.

Αν κάποιοι απορούν για τη σφοδρότητα της σύγκρουσης ανάμεσα σε ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ, η οποία προσωποποιείται στον πόλεμο ανάμεσα σε Μπλάτερ και Πλατινί, τους θυμίζουμε ότι ο έλεγχος του επαγγελματικού ποδοσφαίρου και η μάχη εξουσίας για την κορυφή της ΦΙΦΑ είναι μια καπιταλιστική διαμάχη, στην οποία διακυβεύονται τεράστια οικονομικά συμφέροντα, συνεπώς επιτρέπονται όλα τα χτυπήματα, ακόμα και αυτά κάτω από τη μέση, ενώ επιστρατεύεται κάθε είδους «συμμαχία» και συναλλαγή.

Κος Πάπιας

parias@eksegersi.gr

ΥΓ. Θέση υπέρ του Πλατινί πήρε η γαλλική κυβέρνηση, η οποία έχει σχέση με την υπόθεση, αφού στη μεταφορά των χρημάτων της «αμοιβής» εμπλέκεται και το γαλλικό δημόσιο. Ο πρωθυπουργός Μανουέλ Βαλς δήλωσε πως έχει απόλυτη εμπιστοσύνη στον Πλατινί και τη Δικαιοσύνη και εξέφρασε την πεποίθησή του ότι η υπόθεση θα έχει αίσιο τέλος για τον πρόεδρο της ΟΥΕΦΑ.

ΣΙΝΕΜΑ

ΚΟΥΤΛΟΥΓ ΑΤΑΜΑΝ

Το αρνάκι

Πρόκειται για την πέμπτη μεγάλου μήκους ταινία του τούρκου σκηνοθέτη και εικαστικού (μετά τις «Journey to the Moon» το 2009, «2 Girls» το 2005, «Lola+Bilidikid» το 1999 και «The Serpent's Tale» το 1995).

Στα χωριά της Ανατολικής Ανατολίας υπάρχει το έθιμο η οικογένεια να γιορτάζει την τελετή περιτομής του γιου της προσφέροντας αρνί στο φούρνο σε όλους τους καλεσμένους. Η Μεντινέ προσπαθεί να πείσει τον άντρα της να γιορτάσουν την τελετή περιτομής του πεντάχρονου γιου τους, αλλά εκείνος θεωρεί ότι δεν έχουν την οικονομική άνεση για κάτι τέτοιο. Η Μεντινέ προσπαθεί με νύχια και με δόντια να εξοικονομήσει χρήματα και να πείσει τον άντρα της, ενώ ο ίδιος είναι ένας μάλλον ανεπρόκοπος τύπος, που τελικά παρασύρεται από μια πόρνη. Ο γιος (τον οποίο όλοι φωνάζουν «αρνάκι»), από ένα αστείο της μεγαλύτερης αδερφής του, έχει πειστεί ότι αν δε βρεθεί το σφάγιο θα σφάξουν και θα προσφέρουν τον ίδιο στους καλεσμένους.

Ο Αταμάν ζουμάρει με τον κινηματογραφικό φακό του στα απομακρυσμένα και ξεχασμένα χωριά της Ανατολίας και μας παρουσιάζει τη στρυφνή και ζοφερή πλευρά της τουρκικής επαρχίας, όπου ο χρόνος μοιάζει να έχει σταματήσει. Μικρές και κλειστές κοινωνίες, άνθρωποι που παλεύουν να επιβιώσουν και κοινωνικές νόρμες που λειτουργούν ως μοχλοί καταπίεσης και ελέγχου είναι τα στοιχεία που συνθέτουν το πλαίσιο στο οποίο τοποθετεί την ιστορία του και ταυτόχρονα τα στοιχεία που θέλει να αναδείξει.

Ο Αταμάν υπογράφει και το σενάριο, που αποδεικνύεται πολύ δυνατό χαρτί, με το διακριτικό, έξυπνο και σαρκαστικό χιούμορ του, το οποίο επιτρέπει τη συναισθηματική αποφόρτιση και απομακρύνει την ταινία από φτηνούς μελοδραματισμούς. Ετερο δυνατό χαρτί στα χέρια του σκηνοθέτη είναι η φωτογραφία της ταινίας. Με υποβλητικά και επιβλητικά τοπία και ελαφρώς σκοτεινή ατμόσφαιρα δημιουργείται το κατάλληλο οπτικό περιβάλλον για την επίτευξη των στόχων του δημιουργού.

Μεγαλύτερη σημασία όμως έχει αυτή καθεαυτή η σκηνοθετική ματιά. Ο Αταμάν επιλέγει ένα τρυφερό, ανάλαφρο και χιουμοριστικό, συνάμα όμως αιχμηρό τρόπο για να αναδείξει τις σκοτεινές πλευρές της καθημερινότητας της καθυστερημένης τουρκικής επαρχίας. Εγχείρημα αρκετά δύσκολο, το οποίο όμως τελικά πετυχαίνει.

Η ταινία έχει συμμετάσχει σε αρκετά φεστιβάλ σε όλο τον κόσμο, ενώ έχει βραβευτεί με το βραβείο CICAΕ του τμήματος «Πανόραμα» στο Φεστιβάλ του Βερολίνου και με τα βραβεία Καλύτερης Ταινίας και Καλύτερου Α' και Β' Γυναικείου Ρόλου στο Φεστιβάλ της Αττάλειας.

Ελένη Π.

Το αληθινό Ολυμπιακό πνεύμα το εκπροσωπεί σήμερα η λαϊκή Ολυμπιάδα της Βαρκελώνης. Στη Χιτλερική Ολυμπιάδα δεν συνεχίζεται η ωραία παράδοση των Ολυμπιακών Αγώνων. Στη φασιστική Γερμανία δεν καλλιεργείται η ιδέα της συναδελφώσεως και της ειρηνικής διαβιώσεως των Λαών. Εκεί καλλιεργείται το άγριο μίσος ενάντια στα άλλα έθνη.

Τίμιοι Έλληνες πρωταθληταί, μην επιτρέψετε διά της συμμετοχής σας εις τους αγώνες του Βερολίνου, την βεβήλωσιν του Ολυμπιακού φωτός από τους δολοφόνους του γερμανικού Λαού. Ενισχύσατε με την συμμετοχήν σας την Λαϊκή Ολυμπιάδα της Βαρκελώνης. Ετσι σώζετε την τιμή της Ελλάδος, που ήταν η κοίτης της Ολυμπιακής ιδέας και περιφρουρείτε τα ωραία ιδανικά του Αθλητισμού.

Μετά τιμής

Ηλίας Βεργίνης

Πρωταθλητής Ελλάδος

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

ΝΔ: προεκλογικά εδίνανε τα χέρια και μόλις παν για αρχηγοί, βγήκανε τα μαχαίρια

Η «Δαμόκλειος Σπάθη» πάνω από την κοινωνική ασφάλιση

Με κείνες τις προσλήψεις δασκάλων-καθηγητών τι γίνεται άραγε;

Δεύτερη φορά, άνευ σιέλου...

► «Εργασιακό μίνιμουμ» προτείνει η Κομισιόν. Από το μίνι στο πιο μίνι και στο μίνιμουμ (και αυτό είναι το μάλισιμουμ που «δίνει» η ΕΕ στους εργαζόμενους...).

► Φυσικά, η ΑΥΓΗ (avgι.gr, 30-9-15) σπεύδει να το διαφημίσει...

► «Mr. Winner» ο Τσίπρας κατά Ομπάμα (ο λαός πάντα σε θέση loser...).

► «Η θεαματική μείωση των εγγραφών νέων επιχειρήσεων τον Ιούλη και τον Αύγουστο είναι το αποτέλεσμα των capital controls. Εστω κι αν οι περισσότερες από αυτές τις νέες επιχειρήσεις ήταν της κατηγορίας φούρνων, καφετεριών, μπαρ και σουβλατζιδικών, που δεν συντελούν ακριβώς στην ανάπτυξη της οικονομίας». (kathimerini.gr, 30-9-15, κύριο άρθρο «Μεταμόρφωση»). Αυτά για τις μικρές έως μεσαίες επιχειρήσεις αποτελούν πραγματικότητα που την «ξεχνούν» οι φυλλάδες τύπου «Καθ.» πριν και μετά τις εκλογικές περιόδους...

► Ο Κλίντων, του Κλίντονος... (γιατί όχι!).

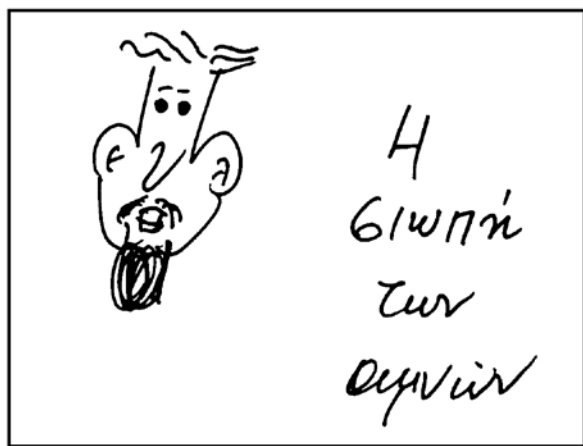
► Στα ΚΤΕΟ η Ελλάδα αναστενάζει (πρόστιμον γαρ βαρύ...).

► Γιατί και ο Γατούλης χρειάζεται τον Φλαμπουράρη του.

► Για να ιδούμε, μετά και το πρόσφατο «περιστατικό» μπατομανίας, θα βγουν τίπις τύποι/ες να μας πουν ότι το σύνθημα «μπάτσοι-γουρούνια-δολοφόνοι» είναι... λαθεμένο;

► Puerto Carras. Η λαμογιά, της λαμογιάς, τη λαμογιά, ω λαμογιά.

► «Ορησκευτικά με το στανιό»

Ριχάρδος ο Τερντοκέρας

ή «Ορθοδοξία ή θάνατος»...

► Είκοσι σελίδες του γερμανικού συντάγματος είναι μία από τις «ασπιρίνες» της Ευρώπης στους πρόσφυγες...

► Αρπαγεδδών.

► Ασπρόπυργος: εκτός των ναζιδών (και) 6.000 τόνοι τοξικών αποβλήτων.

► «Ανοιξαν οι δουλειές των ξενοδόχων της Γερμανίας λόγω προσφυγικών ροών» (kathimerini.gr, 30-9-15, από Reuters). Και το «Auslander 'raus»;

► Το οποίο «Auslander 'raus» εκφράζει ο δήμαρχος Καμίνης...

► 5/10/15: Κατάθεση προσχεδίου Προϋπολογισμού για το 2016. Και, βέβαια, δέσμη μέτρων για καταβολή της δόσης των δισ. ευρώ. Αιτία πολέμου; Κοινωνικού; Με οιαδήποτε μορφή;

► ΚΑΙ η Renault, ΚΑΙ η Nissan, ΚΑΙ η Hyundai, ΚΑΙ η Citroen,

ΚΑΙ η FIAT, ΚΑΙ η Volvo πουλάνε φύκια για μεταξωτές κορδέλες (σιγά μην και ενδιαφέρονταν για το... περιβάλλον).

► Καθόλου «κουλό» το ότι η Ρωσία βομβαρδίζει τη Συρία αλλά όχι στόχους που έχουν σχέση με το ISIS. Όταν οι συνθήκες το επιβάλλουν...

► Τα «πειραγμένα» Volkswagen στη Βρετανία ανέρχονται σε 1.2 εκατομμύρια...

► Φυσικά και αρχίσανε τα όργανα στην (κατά) Jeremy Corbyn εποχή: Το σκιάδες υπουργικό συμβούλιο δεν βρίσκει σημεία συμφωνίας για τους Τράιντεντ, τη Συρία και τη μετανάστευση (όπως το έθεσε η telegraph.co.uk, 30-9-15, «Ο J. Corbyn αντιμετωπίζει ανταρσία στο σκιάδες υπουργικό συμβούλιο»).

► Και η IZVESTIYA (izvestia.ru, 30-9-15) να επιμένει: «Η Ρωσία βοηθά τη Συρία στον αγώνα κατά τον ISIS»...

► Σημειώνει (με σημασία) η ρω-

σική φυλλάδα NEZAVISIMAYA GAZETA (ng.ru, 29-9-15): «Οι ΗΠΑ δεν είναι έτοιμες για την επιστροφή της Ρωσίας στο μεγάλο παιχνίδι στην Εγγύς Ανατολή» - συντάκτης Κ. Ρεμτσουκόφ.

► Στο Σεν-Τροπέ τα ψάρια κοστίζουν τρεις φορές ακριβότερα από ό,τι στις γειτονικές πόλεις: είναι προφανώς γι' αυτούς που «έχουν τον τρόπο τους»...

► Γουότ ιζ δις; Δις ιζ Αλέκσι Τσίπα (γιοκ).

► Οι αυτοκτονίες λόγω ανεργίας γίνονται γνωστές: τον ξέρουμε τον ένοχο κι είναι γνωστή η αιτία.

► Α. Τσίπρας: Χέρι-χέρι με τον Κέρι.

► Η Άννα-Μισέλ με τον Τζίτζι: έδωσε γραμμή ο Κοκός.

► Ναι, υπάρχουν ακόμη βασιλόφρονες στην Ελλάδα. Υπάρχουν και κουμπιάρειες, άλλωστε.

► Κλέβουν οι συντάκτες της Εφημερίδας των Συντακτών; Α, πα, πα, δεν το πιστεύουμε.

► Αν το καλοσκεφτούμε, εκείνος ο Φωτόπουλος που έκλεψε το ρεπορτάζ της «Κόντρας» για το Stegosgate και το παρουσίασε σαν δικό του, πέραν των άλλων, είναι και μεγάλη κομπλεξάρα.

► Μνημόσυνο με ξένα κόλλυβα.

► Κύλησε ο Αδωνις και βρήκε τον Μπουμπούκο.

► Τις 50 υπογραφές δεν είχε καταφέρει να τις μαζέψει μέχρι Πέμπτη απόγευμα. Μα τόσο δημοφιλία πια στο στελεχιακό δυναμικό της ΝΔ;

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Όταν η τέχνη του δρόμου απαλλάσσεται από τα βαρίδια του ναρκισσισμού και της αυτοεπιβεβαίωσης, όταν παύει να κατασκευάζει δυσνόητες υπογραφές που τις αναγνωρίζει μόνο ο υπογράφων και η παρέα του, όταν αποφασίζει να επικοινωνήσει με τον κόσμο, μ' άλλα λόγια όταν είναι πραγματική τέχνη, τότε μπορεί να δώσει πραγματικά διαμάντια.

◆ «Η δικαιοσύνη σας βρωμάει φασισμό». Το σύνθημα γίνεται ξεχωριστό γιατί έχει γραφεί (μαζί με άλλα συνθήματα) στον εσωτερικό περίβολο των φυλακών Κορυδαλλού. Κρατούμενοι της Α' πτέρυγας εκφράζουν την αλληλεγγύη τους στην απεργό πείνας Εύη Στατήρη, που παραμένει κρατούμενη, επειδή στο πρόσωπό της ο αστικός κρατικός μηχανισμός εξαντλεί την εκδικητικότητά του ενάντια στα φυλακισμένα μέλη της ΣΠΦ (είναι σύζυγος του Γεράσιμου Τσάκαλου) και σε όλους τους πολιτικούς κρατούμενους. Από την περασμένη Δευτέρα, 28 Σεπτεμβρίου, οι κρατούμενοι της Α' πτέρυγας ανακοίνωσαν ότι κλιμακώνουν τις κινητοποιήσεις αλληλεγγύης προς τη συγκαταρούμενή τους απεργό πείνας, αρνούμενοι να μπουν στα κελιά για μια ώρα μετά το προβλεπόμενο βραδινό κλείσιμο της φυλακής (9-10μμ) και ότι αυτό θα συνεχιστεί όσο διαρκεί η απεργία πείνας της Εύης Στατήρη. «Πλέον με την Εύη στο νοσοκομείο ο χρόνος κυλάει αμειλίκτα και όσο δεν δίνεται λύση στο θέμα με την απελευθέρωση της και την ικανοποίηση του αιτήματος της αφήνουμε ανοιχτό κάθε σενάριο για οποιαδήποτε περαιτέρω όξυνση των κινήσεων μας» αναφέρουν οι κρατούμενοι.

◆ Να καθαρίσουμε τις γειτονιές μας από φασίστες, μπάτσους και αφεντικά (στένσιλ στην Αχαρνών)

Εδώ δεν έχουμε δυσνόητες υπογραφές που για να τις διαβάσεις πρέπει να είσαι γνώστης της γραμμικής β'. Εδώ έχουμε ένα ευνόητο σύνθημα, για την αναπαραγωγή του οποίου καταβλήθηκε κόπος (στένσιλ γαρ), πλην όμως το αποτέλεσμα είναι... άλλ' αντ' άλλα της Παρασκευής το γάλα. Ο θρίαμβος της ιδεοληψίας. Η νίκη του βερμπαλισμού πάνω στη λογική. Η αποθέωση της απόσπασης από την κοινωνική πραγματικότητα. Κι όλ' αυτά στο όνομα ευγενών στόχων, όπως είναι ο αντιφασισμός, ο αντικρατισμός, ο αντικαπιταλισμός. Καλά οι φασίστες, στο βαθμό που εκδηλώνονται φανερά, μπορούν ν' αντιμετωπιστούν σε επίπεδο γειτονιάς. Οι μπάτσοι, όμως; Θα καταργηθεί το αστικό κράτος σε κάθε γειτονιά ή σε κάποιες γειτονιές; Θα δημιουργηθούν αυτόνομες ζώνες χωρίς κρατική καταστολή; Τι ακριβώς θα γίνει; Αμ' τ' αφεντικά; Ως φυσική παρουσία, μάλλον δεν κατοικούν στις συγκεκριμένες γειτονιές. Εκτός αν το σύνθημα αναφέρεται και στο φούρναρη που έχει έναν αρτεργάτη και τον μαγαζάτορα της γωνίας που έχει μια υπάλληλο. Γιατί όχι; Αφεντικά είναι κι αυτοί, έστω και μικρά. Τα μεγάλα εργοστάσια, πάλι, δεν είναι εγκατεστημένα στις γειτονιές, βρίσκονται συνήθως σε βιομηχανικές και βιοτεχνικές ζώνες, έξω από τις γειτονιές κατοικίας. Θα καθαριστούν οι γειτονιές από αφεντικά, αλλά αυτά θα εξακολουθήσουν να διατηρούν τις επιχειρήσεις τους και να εκμεταλλεύονται εργατές; Όταν ο βολонταρισμός «ξεφεύγει», γίνεται...

Τρέμε Σεφερλή, έρχεται ο Σταύρος

«Αυτή τη στιγμή, λοιπόν, που οι αντίπαλοί μας θέλουν ένα γονατισμένο Ποτάμι, όλοι μαζί πρέπει να δώσουμε την απάντησή. Το Ποτάμι είναι εδώ για να τα αλλάξει όλα. Στην χώρα, στην κοινωνία και βέβαια και στο «εσωτερικό» του». Ο Μάρκος Σεφερλής έχει αρχίσει να ψάχνεται, μετά την επιστολή που απηύθυνε ο Σταύρος Θεοδωράκης «στους εθελοντές, τα στελέχη, τους υποψηφίους βουλευτές, τους φίλους» του Ποταμιού, για να τους ανακοινώσει ότι πάνε για συνέδριο και πλέον θα τους βλέπει πιο συχνά! Λες να ξαναγυρίσει στην τηλεόραση, ν' αφήσει τις μελό εκ-

πομπές της βραδινής ζώνης και να κλείσει συμβόλαιο για πρωινάδικο;

Θαυμάστε κλασικό θεοδωράκειο λόγο: «Έχουμε ζωή μόνο 19 μηνών και προλάβουμε και κάνουμε όσα οι άλλοι δεν έχουν κάνει για δεκαετίες. Και δεν μιλάω μόνο για τις τέσσερις εκλογικές μάχες που δώσαμε, χωρίς χρήματα, χωρίς μηχανισμούς, χωρίς προστάτες. Μιλώ για τα ψηφοδέλτιά μας. Τους ανθρώπους που αναδείξαμε. Μιλώ για τις παρεμβάσεις μας στην δημόσια ζωή. Το νέο ήθος που επιβάλαμε από την πρώτη στιγμή στην Βουλή. Μιλώ για τους δεσμούς που αναπτύξαμε με τις δημιου-

γικές δυνάμεις της κοινωνίας»!

Κι ακόμα: «Πρέπει να αλλάξουμε πολλά, προσέξτε όμως. Δεν αλλάζουμε ρότα επειδή στις εκλογές πήραμε 4%. Ξέρουμε και όλοι το αναγνωρίζουν ότι αυτή η υποχώρηση ήταν συγκυριακή (...) Είμαι σίγουρος ότι αυτό που έχω στο μυαλό μου είναι αυτό που και εσείς σκέφτεστε και συζητάτε. Ενα σύγχρονο κόμμα όπου όλοι θα έχουν λόγο (...) Από την αρχή είχαμε πει: Οι παρέες είναι αυτές που γράφουν ιστορίες. Και η δική μας παρέα είναι μεγάλη».

Με τον ήλιο τα βγάζω, με τον ήλιο τα μπάζω, τι έχουν τα έρ'μα και ψοφούν;

Ηετήσια γενική συνέλευση του ΟΗΕ δεν είναι κάποιο παγκόσμιο φόρουμ στο οποίο επιλύονται με δημοκρατικό τρόπο κρίσιμα διεθνή ζητήματα. Στο περιθώριό της, όμως, στο πλαίσιο διμερών συναντήσεων, μπορεί να γίνουν παζάρια και διευθετήσεις ανάμεσα σε ηγέτες ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Όταν συναντιούνται ο Ομπάμα με τον Πούτιν, σίγουρα η συνάντησή τους έχει ουσία για την αναζήτηση κάποιου συμβιβασμού σε φλέγοντα ζητήματα, όπως π.χ. η Συρία. Κι

Στα χνάρια του Γιωργάκη Παπανδρέου ο Τσίπρας

Για ένα χτύπημα από τον Ομπάμα στην πλάτη, ρε γαμώτο

όταν συναντιούνται ο Ομπάμα με τον Σι Τζιπίνγκ σίγουρα δεν μιλούν περί ανέμων και υδάτων, αλλά ασχολούνται με το φλέγον ζήτημα του νομισματικού (και όχι μόνο) πολέμου ανάμεσα στις δυο χώρες. Όλα τα υπόλοιπα είναι σόου και δημόσιες σχέσεις.

Τι μπορεί να περιμένει ο πρωθυπουργός μιας εξαρτημένης χώρας σαν την Ελλάδα από τη συμμετοχή του σ' αυτό το φόρουμ; Απολύτως τίποτα επί της ουσίας, εκτός αν υπάρχουν κάποια ανοιχτά ζητήματα που κάποια ή κάποιες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις θα θελήσουν να ρυθμίσουν μαζί του. Στο μεγάλο παιχνίδι δεν μπορεί να παίξει. Στην καλύτερη περίπτωση θα έχει κάποιες συναντήσεις και θα βγάλει κάποιες φωτογραφίες που το προπαγανδιστικό του επιτελείο θα πλάσσει στους «ιθαγενείς». Ας μας πουν οι προπαγανδιστές του Μαξίμου πόσοι ξένοι ηγέτες παρακολούθησαν την ομιλία Τσίπρα στη γενική συνέλευση του ΟΗΕ. Από τους ηγέτες των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων κανένας! Είχαν καλύτερα πράγματα να κάνουν από το να πάνε ν' ακούσουν τον Τσίπρα. Ασε που άμα πάνε στον Τσίπρα θα πρέπει να πάνε και σε άλλους της κλάσης του Τσίπρα, για να τηρήσουν τις ισορροπίες. Ο Τσίπρας, όμως, σαν καλός υποτακτικός, στήθηκε για ν' ακούσει την ομιλία του Ομπάμα, γεγονός που δείχνει ότι έχει εμπεδώσει καλά τις απαιτήσεις του ρόλου του ως πρωθυπουργού της αστικής Ελλάδας-ψωροκώσταινας.

Με την επανεκλογή του στην πρωθυπουργία ο Τσίπρας θέλησε να κάνει μια εντυπωσι-

ακή εμφάνιση στη Νέα Υόρκη. Πλην όμως, αυτός και το επιτελείο του συνειδητοποίησαν σύντομα πως δεν υπήρχε περιθώριο για κάτι τέτοιο. Επί μέρες, βέβαια, το επιτελείο του Μαξίμου διοχέτευε σενάρια για συνάντηση με τον Ομπάμα, στην οποία θα συζητιόταν το χρέος. Όσο πλησίαζαν οι μέρες, οι τόνοι κατέβαιναν, γιατί ήξεραν πολύ καλά ότι συνάντηση δε θα γινόταν. Τι θα γινόταν; Μια συνάντηση δημόσιων σχέσεων, στο πλαίσιο κάποιας δεξίωσης, όπου ο εκάστοτε αμερικανός πρόεδρος σηκώνεται, συνοδευόμενος από την «πρώτη κυρία», κι αρχίζει να χαιρετά τους καλεσμένους του, αλλάζοντας και μερικά λόγια στο πόδι μαζί τους, ίσα-ίσα για να προλάβουν οι φωτογράφοι να τραβήξουν μερικές πόζες.

Κι όμως, η προπαγάνδα του Μαξίμου προσπάθησε να πείσει την περασμένη Τρίτη, ότι στην τρίλεπτη συνάντηση με τον Τσίπρα στο όρθιο, στο περιθώριο της δεξίωσης που δίνει ο αμερικανός πρόεδρος για τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων που συμμετέχουν στη γενική συνέλευση του ΟΗΕ, ο Ομπάμα συζήτησε για το χρέος! Το πολύ-πολύ να πέταξε μια κουβέντα, όπως το συνηθίζουν οι αμερικανοί πρόεδροι όταν συναντιούνται με τους υποτελείς, δασκαλεμένοι από το επιτελείο των συμβούλων τους τι πρέπει να πουν στον καθένα από δαύτους. Δεν παρέλειψαν, πάντως, να ψιθυρίσουν στ' αυτιά των δημοσιογράφων και διάφορα φαιδρά, όπως ότι ο Ομπάμα σύστησε τον Τσίπρα στη σύζυγό του ως τον άνθρωπο που έχει κερδίσει απανωτές εκλογές (χέστηκε η

Μισέλ!) και ότι στη δεξίωση του Μπαν Κι Μουν ο Ομπάμα χτύπησε τον Τσίπρα στην πλάτη και του είπε «good job Alexis!»! Πράγματα που έκαναν παλαιότερα οι γαλαζοπράσινοι και με τα οποία οι αριστεροί ή γελούσαν ή ξερνούσαν.

Ο Τσίπρας παραπέμφθηκε στον Κέρι και η επιλογή του υπουργού δεν είναι τυχαία. Δε θα κάνει ο Κέρι συζήτηση για το χρέος, γιατί δεν είναι της αρμοδιότητάς του. Αν γινόταν συνάντηση με τον Λιου, τότε θα μπορούσε να συζητηθεί το χρέος, μολονότι οι Αμερικανοί πέρα από δηλώσεις δεν μπορούν να κάνουν σπουδαία πράγματα. Από το γεγονός ότι ο Σταθάκης έφυγε για την Ουάσινγκτον, για να συναντηθεί εκεί με τη Λαγκάρντ, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι οι Αμερικανοί έδειξαν... ευγενικά το δρόμο της απευθείας συζήτησης με το ΔΝΤ. Κήρυξαν, δηλαδή, αυστηρή ουδετερότητα. Και βέβαια, η Λαγκάρντ δεν μπορεί να κάνει και πολλά πράγματα για τη νέα αναδιάρθρωση του χρέους, δεδομένου ότι το χρέος προς το ΔΝΤ δεν αναδιարθρώνεται, οπότε δεν είναι αυτή που θ' αποφασίσει για το τι θα γίνει με το χρέος προς τις ευρωπαϊκές χώρες και τον EFSF. Αρα, εκείνο που συζήτησε ο Σταθάκης μαζί της είναι η συμμετοχή του ΔΝΤ στο «πρόγραμμα» του τρίτου Μνημόνιου. Η ελληνική κυβέρνηση έχει καλέσει επίσημα το ΔΝΤ να συμμετάσχει (επιστολή Τσακαλώτου τον Ιούλη) και τη διαπραγμάτευση η Λαγκάρντ δε θα την κάνει με τον κάθε Σταθάκη ή Τσακαλώτο, αλλά με τον Σόιμπλε.

Τι έμεινε από την επίσκεψη Τσίπρα στη Νέα Υόρκη, πέρα

από τη φωτογραφία με τον Ομπάμα; Η συμμετοχή του σε εκδήλωση του Ιδρύματος Κλίντον, όπου του υπέβαλε ερωτήσεις ο ίδιος ο Κλίντον, με εκπροσώπους του ελληνικού καπιταλιστικού «τζετ σετ» στο ακροατήριο και την Αγγελοπουλίνα να κάνει την παρουσίαση. Κι επειδή αυτά τα πράγματα δεν κανονίζονται την τελευταία στιγμή, πρέπει να είμαστε σίγουροι ότι η δουλειά είχε ετοιμαστεί από μήνες (μετά την αποτυχία της Αγγελοπουλίνας να κάνει συ-

νέδριο του Ιδρύματος Κλίντον στην Αθήνα στις αρχές του καλοκαιριού). Και βέβαια, το να σε βάλουν να συνομιλήσεις με τον Κλίντον δε γίνεται τζάμπα. Ο Κλίντον πουλάει ακόμα και το σκατό του σε μορφή γαλέτας, η Αγγελοπουλίνα χώνει φράγκα στο Ιδρυμα Κλίντον και ο όμιλος του συζύγου της (ενδεχομένως σε συνεργασία και με άλλους καπιταλιστικούς ομίλους) περιμένει να εισπράξει τα κέρδη. Οποιος πιστεύει ότι αυτά τα πράγματα είναι απλώς δημοσιοσχεσίτικες ενασχολήσεις των «κοσμικών» αστών είναι αφελής.

Αλλά και ως δημοσιοσχεσίτικη εκδήλωση να δούμε αυτό το πανηγύρι (στο οποίο ο Τσίπρας εξετελεστίστηκε, γιατί δεν χρησιμοποίησε διερμηνέα με αποτέλεσμα να μην καταλαβαίνει τι τον ρωτούσε ο Κλίντον), προκύπτει το ερώτημα: τι γύρευε ένας πρωθυπουργός, που παριστάνει τον αριστερό, σε μια τέτοια εκδήλωση; Να πείσει τους «επενδυτές» αποκλειόταν (αυτοί δεν ψωνίζουν από το παζάρι, αλλά μελετούν τις κινήσεις τους με τα επιτελεία τους), να κλείσει συμφωνίες αποκλειόταν. Επομένως, η μοναδική επιδίωξη ήταν να «μπει» ο Τσίπρας στα «μεγάλα σαλόνια», να γίνει αποδεκτός από τους καπιταλιστές σαν δικός τους άνθρωπος. Το επεδίωξε και πριν μερικούς μήνες, όταν πήρε μέρος στο περίκλειστο συνέδριο της Λέσχης Αμπροζέτι στις όχθες της λίμνης του Κόμο.

Δημόσιες σχέσεις έκανε (ή προσπάθησε να κάνει) ο Τσίπρας στη Νέα Υόρκη, με στόχο να γίνει αποδεκτός ως ειλικρινής εκπρόσωπος και υπηρέτης του ελληνικού καπιταλισμού.

βαθύ κόκκινο

Ασφαλιστική συνείδηση

Η Κοινωνική Ασφάλιση βρίσκεται και πάλι στην κλίνη του Προκρούστη. Δεν είναι μόνο τα μέτρα που ήδη ψηφίστηκαν πακέτο με το Μνημόνιο-3 και η αισχρή εγκύκλιος Χαϊκάλη, που δεν στηρίζεται καν σε νόμο. Είναι και η νέα γενική ανατροπή, που σε λίγο καιρό θα τεθεί υπόψη της τρόικας, για να δώσει την τελική έγκριση.

Δεν χρειάζεται να πούμε πολλά για το χαρακτήρα αυτής της ανατροπής. Πριν καν υπογραφεί το Μνημόνιο-3, πριν καν το κάλπικο δημοψήφισμα της 5ης Ιούλη, είχε σταλεί στους ιμπεριαλιστές δανειστές πρόταση -με υπογραφή Τσίπρα- η οποία επαινούσε τους μνημονιακούς αντιασφαλιστικούς νόμους (Λοβέρδου κτλ.) και εισηγούνταν συνέχισή τους σε τρόπο που να εξασφαλιζεται «μεγαλύτερη σύνδεση εισφορών-παροχών», δηλαδή χαμηλότερες συντάξεις.

Συμπληρώσαμε ένα τέταρτο του αιώνα με συνεχείς αντιασφαλιστικές ανατροπές. Από το 1990 έχει ξεκινήσει μια διαδικασία ψήφισης νομοθετημάτων που καθένα προστίθεται στα προηγούμενα. Εφτιαξαν έναν μεταβλητού μήκους πάγκο του Προκρούστη. Αφού ψηφίσουν έναν αντιασφαλιστικό νόμο, μικραίνουν τον πάγκο και ετοιμάζουν τον επόμενο νόμο. Τα ασφαλιστικά δικαιώματα εργαζόμενων και συνταξιούχων πάντα περισσεύουν από το μήκος του πάγκου και περικοπτονται. Και βέβαια, κάθε φορά που ψηφίζουν έναν αντιασφαλιστικό νόμο διαβεβαιώνουν ότι «έλυσαν το ασφαλιστικό για τα επόμενα 30 (καμιά φορά και 50) χρόνια», για ν' ανακαλύψουν σε καμιά διετία ότι «κινδυνεύουν οι επόμενες γενεές να μην πάρουν σύνταξη» και να εξαπολύσουν τη νέα επίθεση.

Το αποτέλεσμα αυτής της 25ετούς επίθεσης δεν ήταν μόνο η συρρίκνωση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζόμενων και των συνταξιούχων. Βοηθούσης και της κρίσης, με την έκρηξη της ανεργίας, της υποαπασχόλησης και της «μαύρης» (ανασφάλιστης) εργασίας, άρχισε στη νέα εργατική βάρδια να αδυνατίζει αυτό που ονομάζουμε ασφαλιστική συνείδηση. Να εμπεδώνεται μια αντίληψη που λέει ότι «σιγά μην πάρουμε σύνταξη εμείς».

Αυτή η αλλαγή δημιουργεί μια συνθήκη πολύ πιο επικίνδυνη από τις συνεχείς αντιασφαλιστικές ανατροπές, διότι «εξαφανίζει» το κοινωνικό υποκείμενο που θα μπορούσε να ξανακερδίσει το χαμένο έδαφος.

Ιστορικά, από τότε που οικοδομήθηκε το κοινωνικο-ασφαλιστικό σύστημα στη χώρα μας, απετέλεσε αιχμή του δόρατος των άμεσων διεκδικήσεων της εργατικής τάξης. Η κοινωνική ασφάλιση στεκόταν στην κορυφή της κλίμακας με τα διαχρονικά και συγκυριακά εργατικά αιτήματα. Οι εργαζόμενοι γνώριζαν ότι τα μισθολογικά αιτήματα μπορεί φέτος να τα κερδίσεις, του χρόνου να τα χάσεις και του παραχρόνου να τα ξανακερδίσεις, όμως οι αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα καθορίζουν μακροχρόνια τους όρους διαβίωσης του εργάτη και της οικογένειάς του. Γι' αυτό και δόθηκαν σκληροί αγώνες για την υπεράσπιση και τη διεύρυνση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Μολονότι αυτοί οι αγώνες δεν ξέφευγαν από τα όρια ενός αγωνιστικού ρεφορμισμού, αποτελούσαν ταυτόχρονα και πεδίο εμφάνισης της εργατικής τάξης ως τάξης, διότι ξεπερνούσαν το επιχειρησιακό ή κλαδικό επίπεδο.

Όταν αρχίζει και αδυνατίζει η ασφαλιστική συνείδηση στους κόλπους της νέας εργατικής βάρδιας, αρχίζει να εκλείπει η απαραίτητη δύναμη πυρός από την εργατική τάξη. Και για την άμυνα στην τωρινή συγκυρία και -πολύ περισσότερο- για τη μελλοντική αντεπίθεση.

Πρέπει, λοιπόν, να γίνει συστηματική δουλειά για να ξαναζωντανέψει η ασφαλιστική συνείδηση. Δεν είναι ζήτημα εκκλήσεων, είναι ζήτημα ζύμωσης, κόντρα στην αστική ιδεολογία, που φορά συχνά «φιλεργατικό» ένδυμα, προτείνοντας στους νέους εργάτες και εργάτριες ατομικές λύσεις. Ενάμιση αιώνας αγώνων για την Κοινωνική Ασφάλιση πρέπει να επικαιροποιηθεί.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση